

ב"ה

תשורה

משמחת הנישואין של
שלום דובער ואודיה
נתן
יום ראשון כ"ח מנחם אב, ה'תשפ"ד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב שלום דובער שיחי' עם ב"ג הכלה המהוללה מרת אודיה תחי'.
 התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרנו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.
 הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בשמחה העיקרית ד"שמחת עולם על ראשם" בהתגלותו המיידית של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

התשורה המוגשת לפניכם מחולקת לכמה מדורים:

המדור הראשון הוא דבר המלך - בו מובאים ב' קטעי שיחות מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

הא' בקשר לשליחות בכלל והנתינת כוח שיש מהרבי למי שילך לפתוח בית חב"ד משיחת שמח"ת תשמ"ז והב' קטעים משיחת היסוד חיי שרה תשנ"ב המבארת את העניין שהזמן גרמא בדורנו זה שנמצאים סמוך ממש לגאולה האמיתית והשלימה, ובימינו אלה ימות המשיח - השליחות היחידה אותה הטיל עלינו הרבי להכין את העולם לקבלת פני משיח, וכפי הברור ופשוט שהדרך ליישם את זה הוא ע"י הקמת בית חב"ד כפשוטו שבו ועל ידו תופץ לעולם כולו בשורת הגאולה עד לבשורה הכי עיקרית בקיום הנבואה בפועל ממש לעיני כל העולם ש"הנה (זה) משיח בא".

המדור השני - מכתבים מהרבי בו הובאו מספר מכתבים מזקני הכלה משפחות גול-אוטינסקי. המדור השלישי הוא לחלוחית חסידית - בו מובאים סיפורים ורעיונות מהתוועדויותיו של החסיד ר' אברמקע שיחי' קוזלינר, הן לפי נושאים והן לפי מעגל השנה.

הדברים נכתבו ע"י א' השומעים (ללא אחריות כלל) וזכות הרבים תלוי בו.

נחתום בברכה שיהיה בטוב הנראה והנגלה לחתן ולכלה באופן מיוחד ולכל תושבי ארה"ק בכלל, והעיקר שנזכה כבר ללכת משמחת נישואין זו, "יום חתונתו", ל"יום שמחת לבו" - בנין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו אמן, שלימות הנישואין דהקב"ה וכנסת ישראל, בהתגלותו המלאה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הורי הכלה
 הרב מאיר גול
 מיכל קעניג
 טירת הכרמל

הורי החתן
 הרב אברהם ואורית נתן
 ראשון לציון

כ"ח מנחם אב תשפ"ד, כפר חב"ד, אה"ק ת"ו

דבר המלך

הקימו בתי חב"ד - "בחנוני נא בזאת"

משיחות יום שמח"ת תשמ"ז (ספר השליחות עמ' 231-233)

בכל מקום ומקום

בעמדנו ביום שמח"ת, הרי זה זמן המתאים לעורר ע"ד קבלת החלטות טובות בכל הקשור להקמת בתי תורה, בתי תפילה ובתי צדקה וגמ"ח, ובמיוחד - בית א' שכולל שלשתם, "בית חב"ד" (כמדובר כמ"פ במשך השנה החולפת).

ובאותיות פשוטות בנוגע למעשה בפועל, המעשה הוא העיקר:

בכל מקום ומקום שדרים בו יהודים - יש להקים בהקדם הכי אפשרי "בית-חב"ד",

ובמקומות שבהם ישנו כבר "בית חב"ד" - להגדילו ולהרחיבו, ע"י הוספת חדר או קומה וכיו"ב, אשר, עי"ז יתוסף גם בפעולות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות, הן בכמות והן באיכות.

הקמת בית חב"ד שיך לכאו"א

ויש להוסיף בביאור נחיצות והכרח הדבר, ושייכותו (ובנקל) לכל אחד ואחד – בימינו אלו:

בשנים שעברו, כאשר התחילה עבודת השליחות בהקמת בתי-חב"ד – יתכן שהי' מקום לספק במדת ההצלחה וכי', בבחינת "אל יתהלל חוגר כמפתח".

משא"כ בימינו אלו, לאחר שעברו למעלה משלושים שנה (אשר, בתלת זימני הוי חזקה, אפילו ג' שנים, ועאכו"כ ג' תקופות דעשר שנים, שכל עשר שנים הם תקופה אחת שלימה) של פעילות בהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה, ורואים במוחש מה שהצליחו לפעול ע"י פעילות זו – הרי בודאי ובודאי שבכל מקום שיקימו בו "בית חב"ד", מובטחת הצלחה רבה ומופלגה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, לאור הנסיון מכל שאר המקומות, מקומות שונים, שבהם דוגמא מכל קושי (שוועריקייט) אפשרי, הן בנוגע לדרכי הפעולה והן בנוגע להתגברות על הקשיים וכיו"ב.

ועאכו"כ בנוגע להרחבת בתי חב"ד הקיימים כבר – שבהם אין צורך ללמוד ממקום אחר, מכיון שכבר ראו במוחש את מדת ההצלחה במקום זה עצמו.

ומכיון שכן, אין הדבר תלוי אלא ברצונו של כאו"א – להצטרף לשלוחים שעוסקים במילוי השליחות דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (באופן ד"שליח עושה שליח", עד מאה שלוחים), שכן עבודת השליחות בימינו אלו היא בבחינת הליכה בדרך סלולה, השייכת לכל אחד ואחד ממש, ללא יוצא מן הכלל.

"ובחנוני נא בזאת": כל מי "שימסור" את עצמו, מתוך מסירה ונתינה, לעבודת השליחות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות ע"י (השתתפות ב) הקמת בתי חב"ד-יוכח ויראה בעצמו בפועל ממש!

נתינת כוח משמח"ת - לפרוץ כל הגדרים

ויה"ר שינצלו "יום סגולה" זה לקבל החלטות טובות בנוגע להקמת בתי-חב"ד בכל מקום ומקום ממש.

וכאמור, שישנה נתינת כח מיוחדת ע"י השמחה דשמח"ת – שמחה פורצת גדר, ובזה גופא – נוסף לכך שעצם הפעולה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות ע"י בתי-חב"ד הו"ע דפריצת גדר (כנ"ל בארוכה), הרי גם אופן הפעולה יהי' מתוך שמחה פורצת גדר, שלא להתפעל משום דבר כו', באופן ד"לכתחילה אריבער" [בודאי לא באופן דעולם התוהו, כי אם, בסדר דעולם התיקון, "ויעקב (בעל עולם התיקון) הלך לדרכו", אבל בעולם התיקון גופא – באופן ד"לכתחילה אריבער", אשר, עי"ז ניתוסף עוד יותר במדת ההצלחה, כמובן וגם פשוט.

ועד שזוכים לקיום היעוד "עלה הפורץ לפניהם" – דוד מלכא משיחא, שאז יהי' ענין ה"בית" – בית המקדש – בתכלית השלימות ("כיעקב שקראו בית"), וכן תכלית השלימות דגילוי אור הקדושה בכל העולם כולו ("השמים החדשים והארץ החדשה"), כאמור, "למען דעת כל עמי הארץ כי ה' הוא האלקים אין עוד", ויתירה מזה "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"

ובאופן דפריצת גדרי הזמן – במהרה בימינו ממש, בשעתא חדא וברגעא חדא, "מיד הן נגאלין".

השליחות כעת

(קטעים משיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב (תרגום מאידית)

תפקיד השלוחים כעת

בעמדנו בהתחלתו ובפתיחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים שי' של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מרחבי תבל, בארבע כנפות הארץ – צריך להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולבטא את התפקיד של השלוחים בדורנו זה בכלל, ובמיוחד – החידוש שנתוסף במיוחד בזמן האחרון בעבודת השליחות: לקבל פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

כמדובר כמ"פ, שנוסף על הנקודה המשותפת בכללות עבודת השליחות של בני-ישראל בכלל כשלוחיו של הקב"ה, שהיא "אני נבראתי לשמש את קוני", ובפרט של השלוחים של נשיא דורנו – נקודה המשותפת ששווה בכל הזמנים – מתוסף מזמן לזמן חידוש בשליחות, שליחות מיוחדת, שהיא חודרת והיא ה"שער" שעל ידו "עולים" כל עניני השליחות; ועאכו"כ בנדו"ד – חידוש כללי ועיקרי, שאינו רק פרט (או כלל) נוסף בשליחות, אלא עיקר וענין כללי ביותר, ועד הענין הכי כללי ביהדות – הכנה לביאת משיח צדקנו – שמקיף את כל הנקודות והפרטים של עבודת השליחות.

וכפי שכבר דובר פעמים רבות (ובפרט בחודשים והשבועות האחרונים): ע"פ הודעת חז"ל שכבר "כלו כל הקיצין", והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכבר עשו תשובה גם כן, עד שכבר סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!

מזה מובן, שבזה מתבטאת המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של זמננו זה: קבלת פני משיח צדקנו.

כל יהודי שליח של הרבי

אך יש מי שזכה לשמש כל המעת-לעת

בכל זה נתוסף יותר בדורנו זה במיוחד – אשר בו נוסף חידוש בענין השליחות, שכ"ק

מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו מינה כאו"א מישראל דדור זה להיות שלוחו בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, עד להבאת הגאולה האמיתית והשלימה.

וכפי שרואים בפועל, שעכשיו קל יותר להסביר ליהודי – אפילו כזה שלפני זה לא היתה לו בגלוי שייכות לכך – שבנוסף לעבודתו האישית, יש לו גם את האחריות להיות "שליח", להשפיע (ממעלותיו וידיעותיו כו') על אחרים, החל מבני ביתו, חבריו וידידיו, וכל מי שהוא יכול להגיע אליהם.

ובזה נתוסף במיוחד – בנוגע לאלה אשר זכו, שמתוך עם ישראל גופא הם נבחרו להיות שלוחים של נשיא דורנו, וכל עבודתם בכל המעט-לעת כולו מוקדשת למילוי שליחותם בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ובהבאת הגאולה.

ועאכ"כ כשהשלוחים מכל קצוי תבל נאספים יחד, ב"כינוס השלוחים העולמי", אשר כינוס "לצדיקים הנאה להן והנאה לעולם", מביא הדבר הנאה אמיתית – הנאה דקדושה – להן ולעולם, עולם גם מלשון העלם והסתר. ובפרט שזהו "כינוס השלוחים העולמי", שלוחים הנמצאים בכל קצווי העולם כולו, ועבודתם מתבטאת בביטול ההעלם וההסתר של העולם ובהפיכתו, עד שיעשה דירה לו יתברך, באופן של יחוד מ"ה וב"ן, כהכנה לגאולה, כנ"ל.

בדורנו נתקיימו סימני הגאולה ואף ה"וינצח" בכו"כ עניינים ועדיין יש משהו שנשאר כדי להביא את הגאולה

בזה גופא – שזה שייך לכינוס השלוחים בכל שנה ושנה – נתוסף החידוש בשנה זו במיוחד, בקשר של עבודת השליחות של "שלח נא ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

דובר לעיל (סעיף א), שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע, שכבר סיימו את כל עניני העבודה, וכבר עומדים מוכנים, "עמדו הכן כולכם", לקבלת פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בילקוט שמעוני) ש"הגיע זמן גאולתכם", מזה ש"מלכיות מתגרות זו בזו", בפרט במדינות הערביים [כולל – מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "ועידת השלום", הם הודיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתברר ש"לא דובים ולא יער!" ואכ"מ].

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה'תשנ"א ר"ת הי' תהא שנת נפלאות אראנו,

ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – הי' תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהות והתוכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שהתקיים ה"ילחום מלחמת ה" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודוקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשור עם הגילוי של "נצח": נ' – גילוי שער הנון, צ' – שנת הצדי"ק (כפי שבנ"י קראו לשנה זו) וח' – הגילוי של משיח צדקנו, הקשור במספר שמונה (שמונה נסיכי אדם).

מזה מובן, שמאחר שהשלוחים עומדים כבר מזמן לאחר מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכבר סיימו את השליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל), ואעפ"כ עדיין לא באה בפועל ממש הגאולה האמיתית והשלימה – צריך לומר, שעדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה בפועל.

מודיע שמלך המשיח נשלח לגאול את עם ישראל וצריך רק לקבל פניו בפועל ממש כדי שיוכל להשלים שליחותו

והוא: ע"פ הידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל וכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, המשיח היחיד שבדורנו, שכבר סיימו את כל הענינים – הרי מובן, שמתחיל להתקיים ה"שלח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר. ומזה מובן, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות, הוא: לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, בכדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

הכל צריך להיות חדור בקבלת פני משיח צדקנו

מזה באה ההוראה בפועל שיש להוציא בעומדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כיננו השלוחים העולמי":

לכל לראש – צריך לצאת בהכרזה ובהודעה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כאו"א מישראל מתבטאת בזה – שיקבלו את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפצת התורה והיהדות והפצת המעינות חוצה, צריכים להיות חדורים בנקודה זו – כיצד זה מוליך לקבלת משיח צדקנו.

וכמודגש בנושא הכינוס – "כל ימי חיך להביא לימות המשיח": כל עניני העבודה (בכל ימי חיך, ובכל יום עצמו – בכל פרטי ושעות היום) צריכים להיות חדורים ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב בכמה מקומות), שהוא (השליח) עומד ומחכה שמשיח יבוא ואז הוא יטול חלק בזה ויהנה מזה וכו', אלא – "להביא", הוא עושה כל התלוי בו כדי "להביא לימות המשיח" לשון רבים, לא רק ההתחלה של יום אחד, אלא של ימות (לשון רבים) – ימות המשיח (לא רק כאשר המשיח הוא "בחזקת משיח", אלא כל ימות המשיח – גם השלימות של "משיח ודאי" וכו').

להכין את עירו לקבלת פני משיח - שייך לכל אחד

והכוונה בפשטות היא – שמכינוס השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל בניו במקומו ובעירו וכו' לקבלת פני משיח צדקנו, ע"י שהוא מסביר את ענינו של משיח, כמבואר בתושב"כ ובתושבע"פ, באופן המתקבל אצל כל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – ע"י לימוד עניני משיח וגאולה, ובפרט באופן של חכמה בינה ודעת.

והיות שזוהי העבודה בזמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכאו"א מישראל, ללא יוצא מן הכלל.

לפנות למשלח ולאמר - עשינו שליחותך

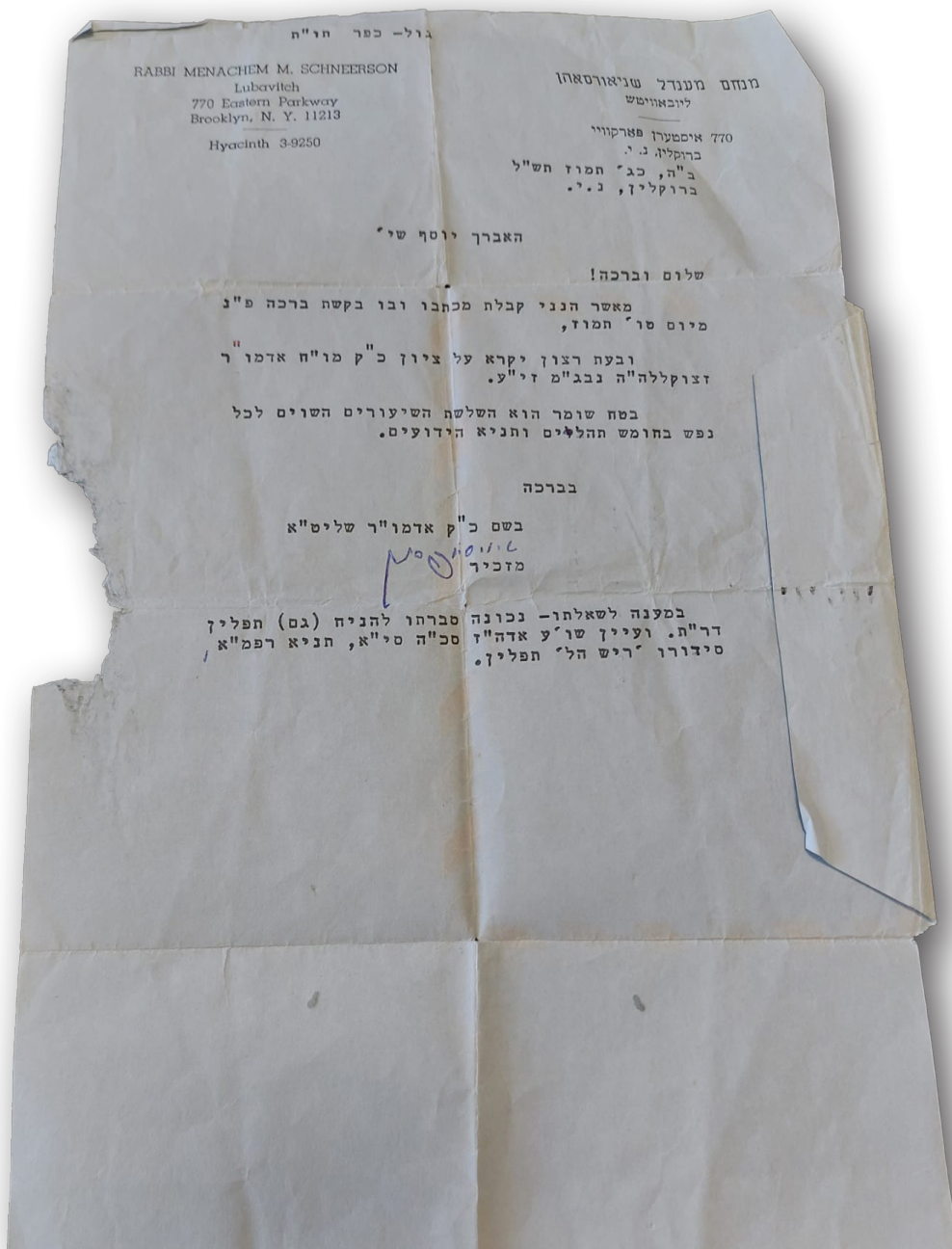
ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שליח אל המשלח האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את שליחותי, ועכשיו הגיע הזמן שאתה, כביכול, תעשה את שליחותך [שגם הקב"ה הוא שליח ("מגיד דבריו ליעקב גו"), וביחד עם עשר הספירות – הרי עצמותו ומהותו בעצמו, כביכול, הוא משיח צדקנו]: "שלח נא ביד תשלח" – שלח לנו את משיח צדקנו בפועל ממש!

מכתבים מהרבי

34
40
50
Other

מכתב לר' יוסף גול כבחור בו כתב לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על סברתו להניח תפלין דר"ת בהיותו אז בחור בן 18 (המכתב הוא מתש"ל מספר שנים לפני שיחת פורים תשל"ו בה הפך המנהג להניח תפלין דר"ת מגיל בר מצווה לנחלת הכלל).

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מחזק מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסמערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ז מנ"א תשל"ה
ברוקלין

מרת חנה תחי

ברכה ושלוס!

המכתב נתקבל.

ובעה רצון יזכירוה על ציון כ"ק מו"ח
אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע למילוי משאלות
לבבה לטובה - מתאים לתוכן המכתב.

מצורף בזה העתק מכתב כללי לנשי וכנות
חב"ד, שתוכנו בכל השנה זמנו הוא.
בנוגע משרתה בעתיד - תתייעץ בידידים
יר"ש שבסביבה.
בברכה

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א

מזכיר
2.11.1974
E. Gold

מכתב למרת חנה גול בקשר לכך שעסקה כמחנכת בבית ספר ממלכתי דתי בחיפה והציעו שתעבור לעבוד בבית ספר חב"ד בנוף הגליל הורה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א להתייעץ עם ידידים יר"ש בסביבתה

גול - כפר תו"ח
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ס' אד"ר תשל"ו
ברוקלין, נ. י.

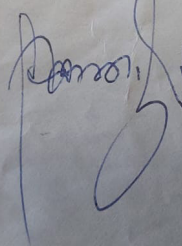
האברך יוסף שי'

שלום וברכה!

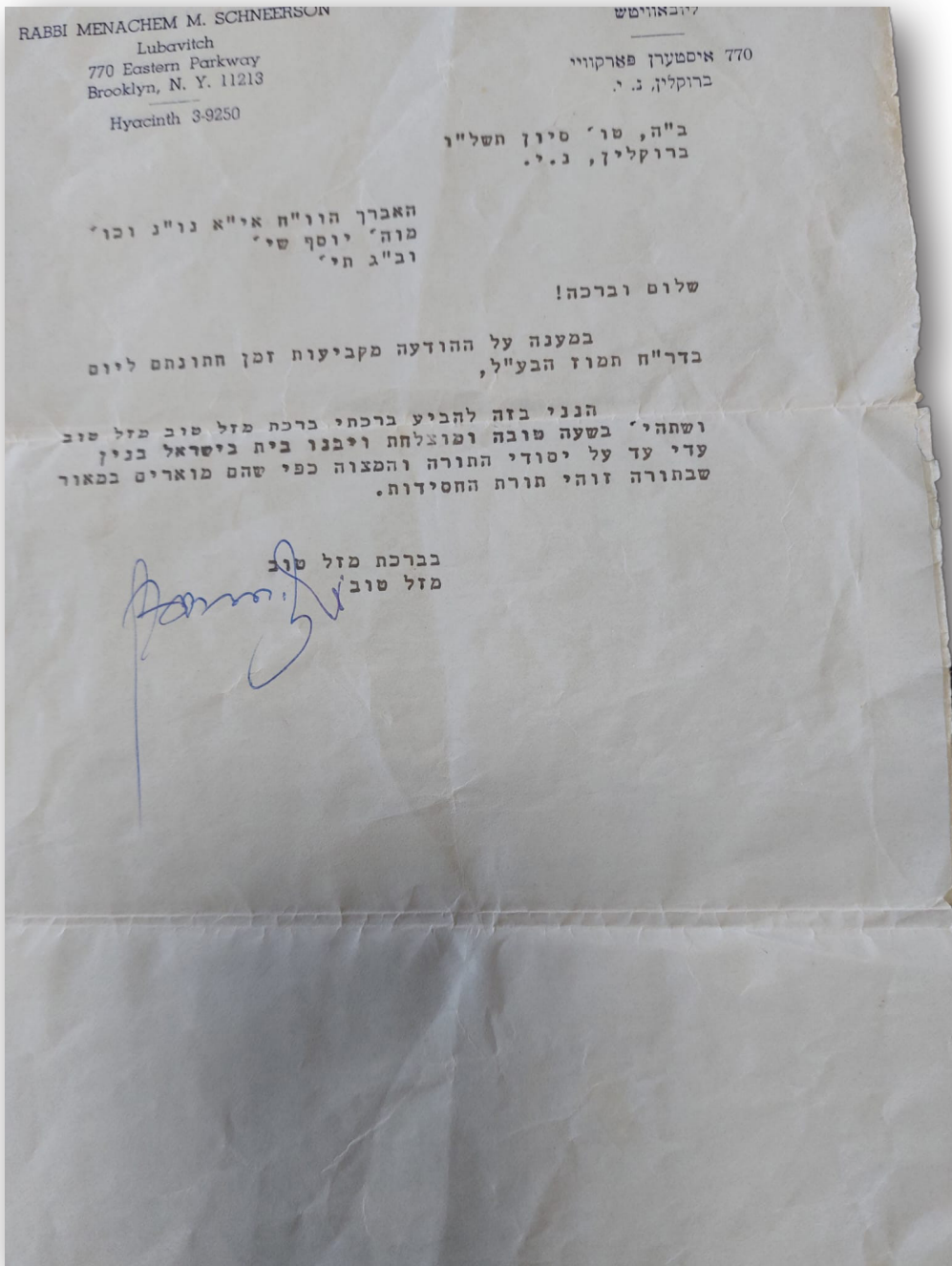
במענה למכתבו מיום ב' אד"ר ע"ד הצעת הנכבדות
וכו',

בטח החליטו שניהם הוא ובן המדוברת תי' לייסד
ביתם בישראל על יסודי התורה והמצוה בחיי היום יומים,
ויהי רצון שתהא בשעה טובה ומוצלחת ולבנין ביה
בישראל בנין עדי עד.

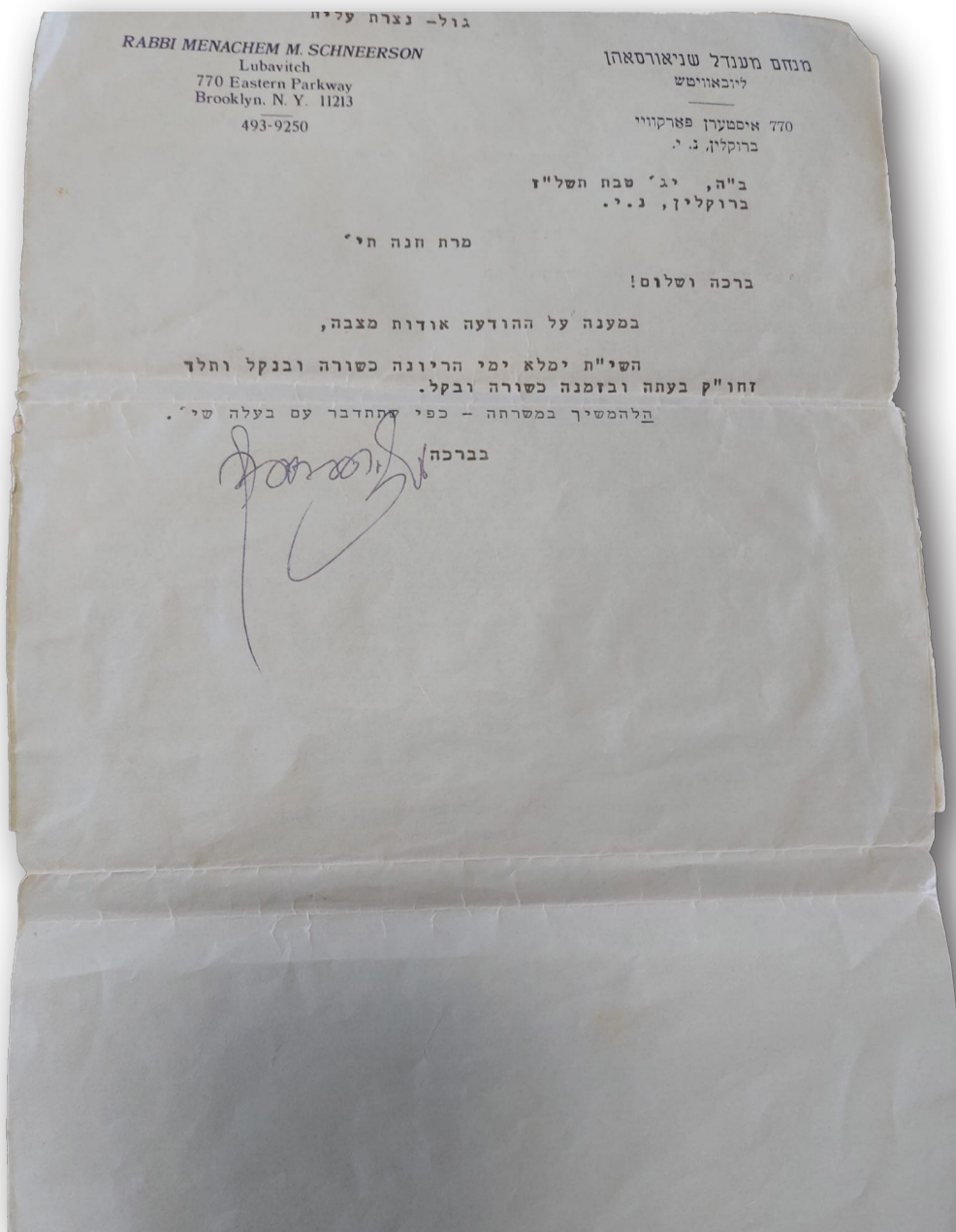
בעת רצון אזכירו על צינן כ"ק מו"ח אדמו"ר
דצוקלה"ה נבג"מ די"ע.

בברכה

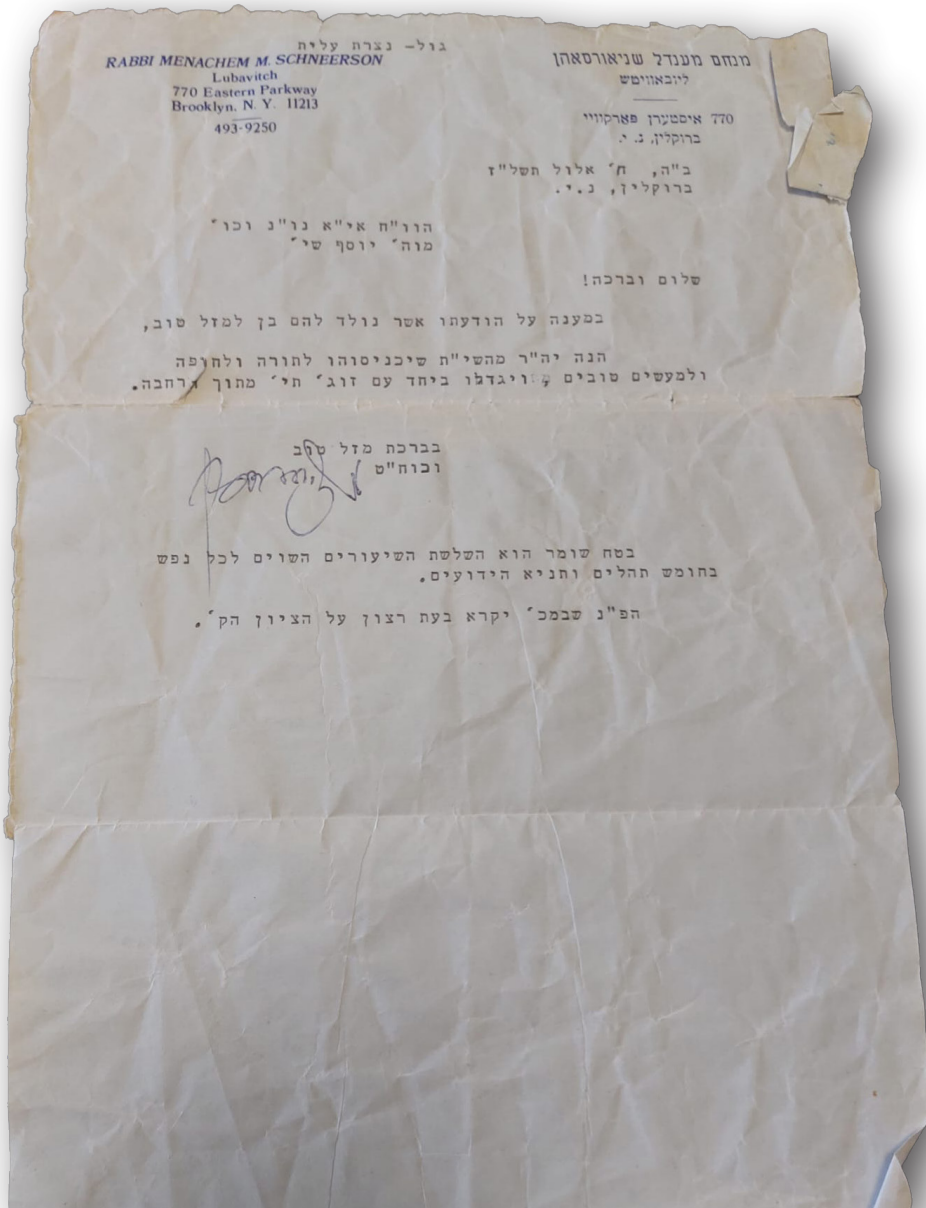
מכתב ברכה לר' יוסף גול (סב הכלה) מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על בואו בקשרי
השידוכין

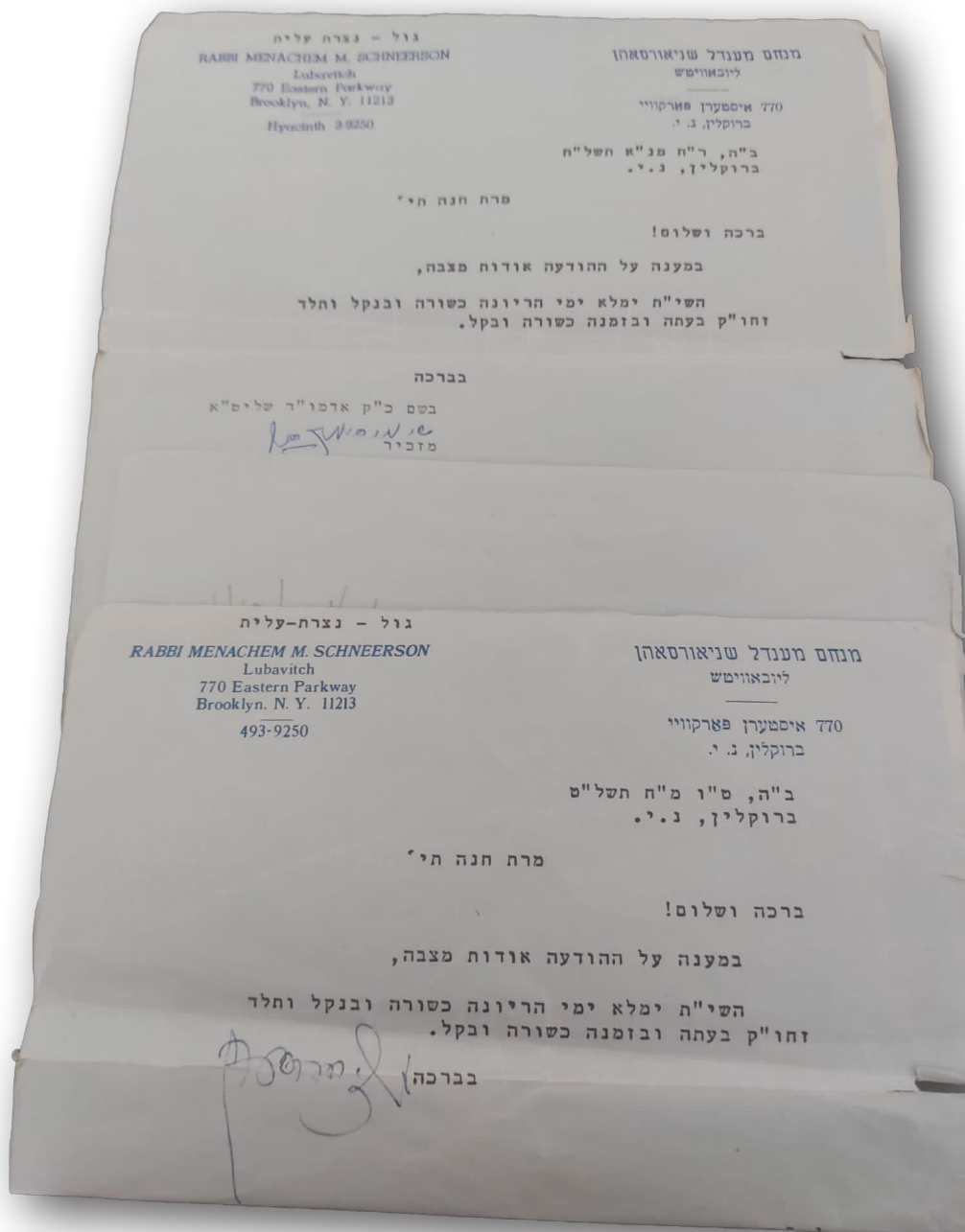
מכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות קביעת זמן חתונתם בשעטומ"צ

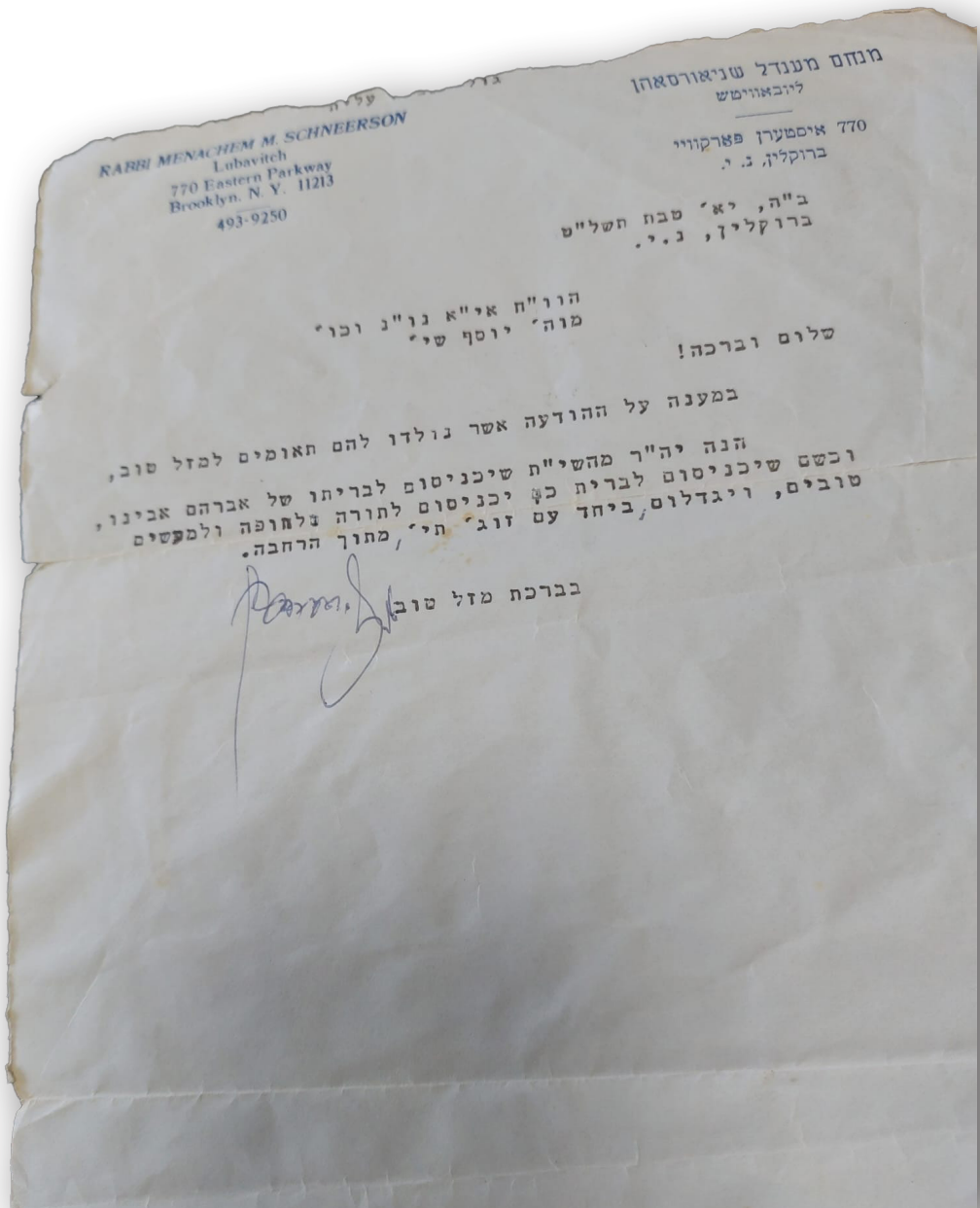
מכתב למרת חנה גול שעסקה בנוסף לעבודתה כמחנכת גם כמדריכת מורים וחשבה לעזוב את התפקיד ולהיות כמחנכת בלבד וכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הורה כפי שתדבר עם בעלה ולפי זה החליטו יחד שתותר על המדריכות כדי להיות פנויה יותר למשפחה וכו'.

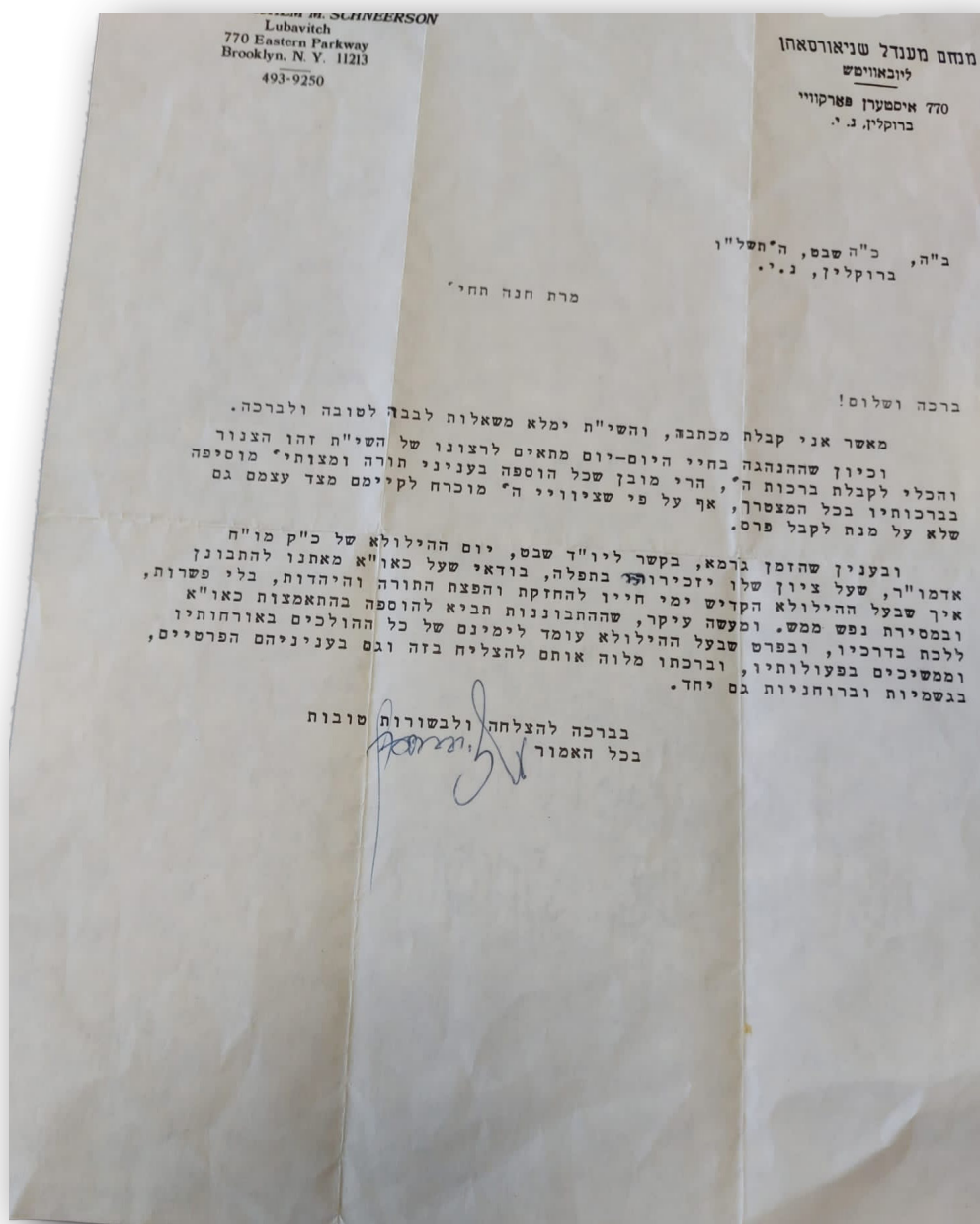
מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א אודות לידת בנם בכורם ראובן.
 בתחילה רצו לקראו לו מנחם מענדל אך המשפחה רצתה שיקראו לו ע"ש אביו ר' ראובן
 הי"ד שנרצח ע"י גויים, לקראת הברית ע"פ מענה טלפוני מהמזכירות נתקבלה ההוראה
 לקרוא לו בשם אביו - ראובן וכך הוי.

מספרת מרת חנה גול שקיבלה מהרבי 2 מכתבים בקשר עם ימי הריונה ולא הבינה מדוע
 קיבלה 2 מכתבים וכשנולדו התאומים נוכחה לראות איך כל דבר אצל הרבי הוא באופן הכי
 מדוייק שיש.

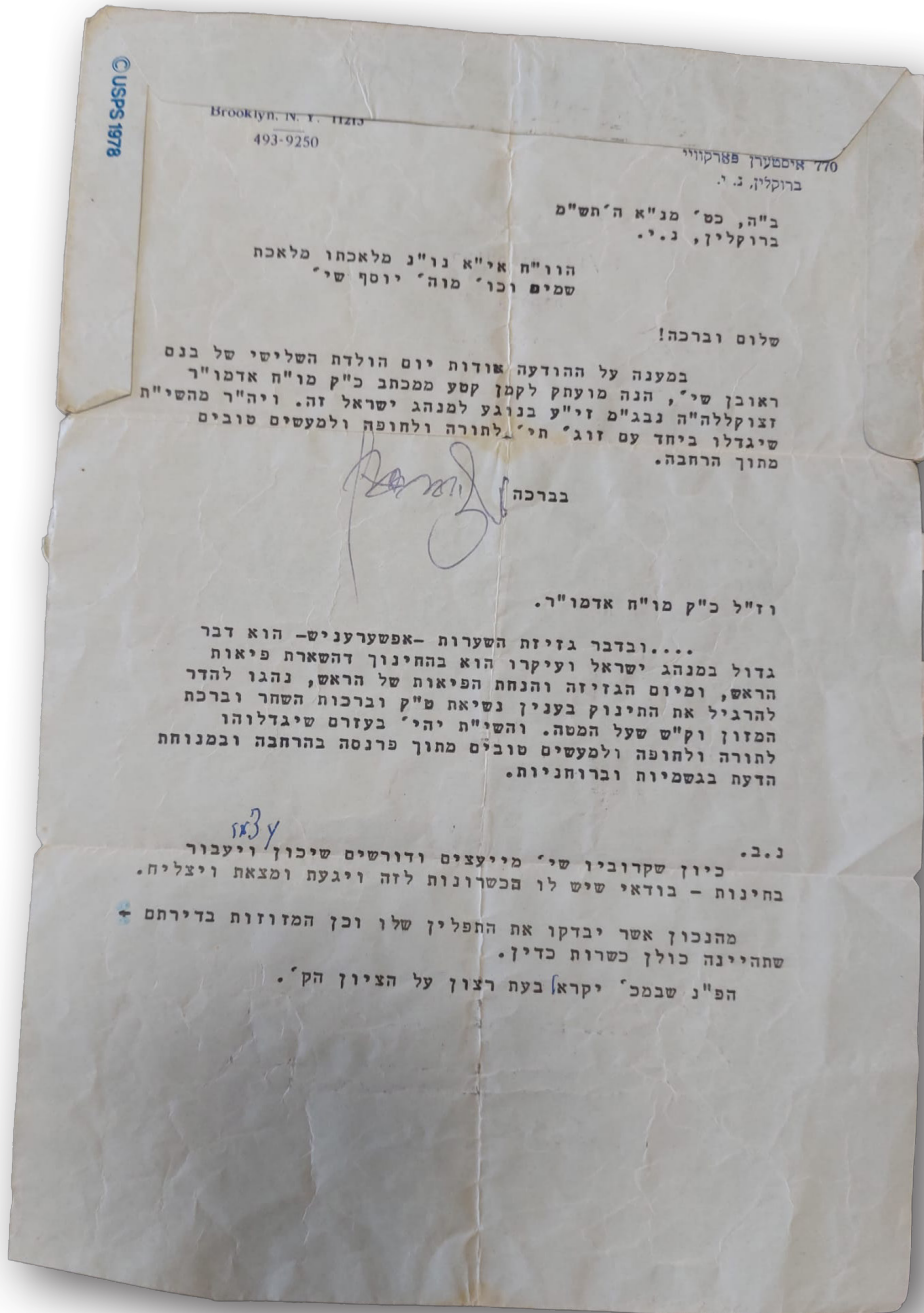

מכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בקשר עם הולדת התאומים שאחד מהם - ר' מאיר שיחי' הוא אבי הכלה.

מכתב למרת חנה גול.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שינה בתיבת יזכירוהו את הסיום-ה' 'הו' לאות ה' (לשון
נקבה).

מכתב לר' יוסף גול שהיה מלמד בתלמוד תורה במגדל העמק והמליצו לו חבריו לעשות
תעודת הוראה.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ל'ג' ניסן ה'תש"מ
ברוקלין, נ. י.

הו"ה אי"א נו"נ כו'
מו"ה יוסף שי'

שלום וברכה!

הפ"נ נתקבל).

ולקראת חג המצות, זמן חירותנו, הבא
עלינו ועל כל ישראל לטובה, הנני בזה להביע
ברכתי לחג כשר ושמח ולהירות אמתית, חירות
מדאגות בגשם ומדאגות ברוח - בכל דבר המעכב
עבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

ולהמשיך מחירות ושמחה זו בימי כל השנה

כולה.

ובפרט שעבודת השם, כמצווה עלינו בתורתנו
תורת חיים, הרי היא בכל עניני האדם ובמשך כל
היום וכל הלילה, וכמו שנאמר בכל דרכיך דעהו.

בברכת החג ואלויהו
מנחם מענדל שניאורסאהן

מכתב לר' יוסף גול לפני חג הפסח, כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הוסיף בתאריך
המכתב את האות י' - יג', ועל הפ"נ נתקבלו (לשון רבים) ובסיום המכתב: בברכת החג
ולהצלחה חי"ק

אוטינסקי - צפת

Tel. (718) 493-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות

כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן

ליוכאוויטש

—o—

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN, N. Y. 11213

בי"ה, כז' טבת תשי"ג
ברוקלין, נ.י.

מרת חוה דינה ת"י

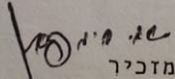
ברכה ושלוש!

הפייג שלה מיום 1/14

נתקבל,

ויקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח

אדמו"ר זצוקלה"ה נבגי"מ זי"ע.

 מזכיר

טוסמן -

Tel. (212) 493-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות
 כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן
 ליוזבאוויטש
 SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 the Lubavitcher Rabbi
 770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN, N. Y. 11213

בי"ה, ז' שבט תשנ"ב
ברוקלין, נ.י.

מרת רחל ת"י

ברכה ושלום!

הפ"נ שלה מיום ג' פ' בא

נתקבל,

ויקרא בעת רצון על ציון כ"ק מו"ח

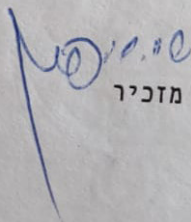
אדמו"ר זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע.

כ"ק אדמו"ר שליטי"א הואיל להוסיף:

מהנכון לבדוק המזוזות בדירתה- באם

לא נבדקו ביבי חודש האחרונים- להיות בטוח

שכולן כשירות כדין.

 מזכיר

אב החתן השליח הרב אברהם נתן שיחי' שליח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בראשל"צ מגיש לרבי חוברת אודות הפצת היהדות בראשון - בחלוקת הדולרים כ"ו חשוון תשנ"ב.

השליח ר' אברהם נתן: זה חוברת על הפצת היהדות בראשון.
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: בעד החוברת (ונתן דולר נוסף).

לחלוחית חסידיית

"נהניתי במאד מההתוועדות במסיבת אוהבים נאמנים וידידים, אשר כל התוועדות מביאה תועלת רבה בחיזוק פנימי ברוחניות ובאהבה וקירוב הדעת, אשר איש את רעהו יעזרו בכל מה דאפשר בגשמיות כאחים על פי התורה להיות כל איש ואיש נוגע לו עניני חברו כעניני עצמו ממש, לקחת חבל בשמחתו של חברו בהרגש פנימי ולהשתתף בהפכו ח"ו לעודדו ולחזקו, אשר זה כל תוכן עניני התוועדות אנ"ש מאז ומקדם קדמתה לעורר את הלבבות בעבודת ה' באהבה ויראה, אשר התחלתה של אהבה והכלי שלה היא אהבת ישראל בכלל ואהבת אחים במשפחת אנ"ש בפרט, ואהבה זו מביאה קירוב הדעות בהחלטות טובות בקביעות שיעורי לימוד בדא"ח"

(אג"ק כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ חלק ד' עמ' רלה - בתרגום ללה"ק)

התוועדיותיו של החסיד ר' אברמקע קוזלינר, הן שם דבר בקרב התמימים מקבוצה פ"ב (ה'קבוצה' של החתן) הבית כנסת בטרוי, אליו יורדים התמימים מידי פעם כליל שישי ויומא דפגרא, כדי לקבל את ה'מעבר' ללימוד, את ה'חוש' לדעת מה הנכון, שיהי' יותר חיות בעבודת ה', בהתקשרות לרבי.

מטבע הדברים התוועדות זה דבר חי ואין לה שום תחליף מלבדה בעצמה, אבל כמוגש לפניכם ניסיון לשתף כמה שאפשר במה שנאמר בהתוועדות בתקווה שהקורא שייקח את הדברים אל ליבו וכן יוכל לחיות ולהפנים את הדברים.

וזאת למודעי שלמרות הניסיון לדייק את הסיפורים והאימרות שגיאאות מי יבין ויתכנו אי אלו טעויות מפני אופן תפיסת הדברים ע"י השומע וכיו"ב.

(נעשתה אבל השתדלות במה שכן היה אפשר לדייק או להשלים את הפרטים אם היה אצל מי לברר וכן ביומני התקופה).

בכדי להקל על הקורא ניסינו לחלק את הסיפורים לפי נושאים, וחלק מהם הובאו במדור שאחרי.

נ.ב. במהלך הדברים ימצא הקורא רבות את הביטוי "אבא אמר" והוא מכיוון שאברמקע ספג רבות מאביו בעל המסירות נפש וכו' ר' מוטל' קוזלינר ע"ה ועל כן במהלך ההתוועדות מביא אימרות ששמע מאביו.

התקשרות לרבי

הסוסים של הצאר

לקוזקים היו סוסים שהיו מאלפים אותם במיוחד עבורם, והם היו נקשרים בקשר פנימי ועצמי עם סוסם עד שכאשר היה קורה משהו לסוס, היו נשברים מזה נפשית, לעיתים היה קורה שהקוזק היה מת קודם הסוס, ואז היו נכנסים לבעיה, שהרי לא רצו להביא סוס כל כך מאומן לאיכר פשוט, ולכן היו יורים בסוס.

ואז אחרי משך זמן, הגיע א' מאנשי הממלכה ואמר שאין זה מתאים שסוס שחרף נפשו למות למלך, ימות בירייה, אלא הציע להביא את הסוסים האלו לעיירות נידחות של יהודים, שהם מצד אחד מטפחים מאוד את בהמותיהם, מצד שני זה בחור נידח כך שלא ידעו על זה האיכרים בשאר המקומות.

וכך ביום בהיר, הגיעו ריבוי סוסים לעיירת היהודים.

ולאחר כמה ימים, לפתע נעמדו כל הסוסים שהביאו להם על רגליהם האחוריות ואם היה להם נוסעים הרי שעפו קדימה, ולא הבינו מי תכנת אותם כך...

מה הסתבר? שמידי פעם, הצאר היה מגיע לבקר את הקוזקים, ואז, היו הם מאמנים את סוסיהם שברגע שעוברים שאר השיירות והכפילים שקודם הגעת הצאר ומתחילים לנגן את הניגון שאומר שעכשיו מגיע הצאר עצמו, עליהם לעמוד ביראת כבוד על שתי רגליהם האחוריות! וכנראה שהצאר עבר ליד העיירה ולכן כששמעו הסוסים את הניגון - נעמדו כולם.

אבא אמר שיש ללמוד מזה 2 לימודים:

1. שגם סוס זקן שמגיע לכבוד של הצאר הוא יודע להיעמד על 2 רגליים אחוריות...
2. שצריך להכיר את הניגון של הצאר...

מי שמכיר את הניגון של הרבי יודע גם דברים שהרבי לא אמר בפירוש, מה הוא אוהב, מה הוא לא אוהב, מה גורם לו נחת רוח ומה עוגמת נפש.

(ר' מ.י. בשם א.)

איש סוד

חז"ק היה המזכיר של הרבי הריי"צ בשנים הקשות, והרבי ציווה עליו לא לספר כלום אודות עבודתו.

שנים אחרי זה, חסידים ניסו להוציא מידע ממנו בהתוועדות ולא סיפר להם כלום, כי צריך לשמור על מילה של הרבי.

מה זה רבי

סבי חז"ק סיפר פעם שראה לכל אורך עבודתו, שכל פעם שכביכול התרגל לרבי ונהייתה לו כמין הרגשה שהרבי הוא אדם "אנושי" כביכול, הרבי הראה לו איזה "מופת" או משהו שמיימי, והוציא אותו מכליו.

כאומר: רבי, זה לא מה שאתה רואה...

לציית

ר' קותי דוקשיצער היה חסיד בכמה דורות של רביים (מהרבי הצ"צ עד הרבי הרש"ב ואף לימד את הרבי הריי"צ בילדותו) אבל הדור הראשון בו היה - הוא אצל הרבי הצמח צדק, והרבי אמר לו שתפקיד נשמתו הוא שיהיה מלמד תשב"ר אבל כשנהיה חתן, חותנו לחץ עליו שיעסוק במסחר וכששמע מבקשת הרבי הלך לרבי וביקש מהרבי ביחידות אישור לכך שלא ישמש כמלמד והרבי אישר.

אחרי החתונה, חותנו של ר' קותי דרש ממנו שיסע עם עגלת סחורה ליריד וינסה למכור, ובאמצע דרכו ליריד התהפכה עליו העגלה עם כל תכולתה, ואז צעק: רבי, אני מבטיח לציית! וכך הצליח ר' קותי לאזור כוחות ולהיחלץ מהעגלה שנפלה עליו...

היפה בסיפור הוא שר' קותי לא שיקר על עצמו ואמר שמה שקרה זה "מקרה נקרית" אלא ידע מה הרבי דרש ממנו בהתחלה ולאן הוא הולך כעת, וממילא - אם קורה אצלו משהו - זה סימן שצריך לחזק את ההתקשרות שלו לרבי.

להגיד לחיים

עוד סיפור מר' קותי: הייתה תקופה שהיה לו בעיה במערכת העיכול, והרבי (לכאורה המהר"ש) אמר לו להגיד לחיים, למרות שלכאורה זה הזיק לו והחמיר את הבעיה שהייתה לו, אבל בפועל הקשיב לרבי ואמר לחיים, ועל ידי זה הבריא.

להיות קשור

ר' ג'ימי (שנ"ז) גוראריה היה חסיד של 3 רביים, הרבי הרש"ב, הרבי הרי"צ והרבי מלך המשיח שליט"א. ואמר שלהיות חסיד באמת של ג' רביים זה קושי עצום, כי כשאתה מתקשר לרבי באמת אתה מוסר לו את היחידה שלך ונקשר אליו בכל עצמותך, וממילא כאילו "לא שייך" עכשיו לעבור הלאה לרבי אחר, וזה שבכל זאת הוא חסיד של הרבי מלך המשיח שליט"א זה עצמו "מופת" של הרבי.

ההבדל בין הדורות

עוד שמעתי מר' ג'ימי על ההבדל בין עבודת הדור אצל הנשיאים:

אצל הרבי רש"ב הדרישה הייתה ללמוד חסידות בכל מחיר ואם לא - אינך חסיד, אצל הרבי ריי"צ העבודה הייתה חינוך תשב"ר ובניית מקוואות במסירות נפש שזה היה אז צו השעה.

(וכמו שאמר הרבי הרי"צ לר' איצ'ה דער מתמיד: הער זיך איין, איצ'ה! טוסטו אין תשב"ר, ביזטו מיינער. און טאמער נישט, ביזט טאקע איצ'ה אבער...") (=הקשב ושמע, איצ'ה! אם אתה פועל בתשב"ר, אז הנך שייך אלי. אך אם לא, אמנם אתה איצ'ה, אבל...).

ובדור שלנו, שאין מניעות על כל אלו, מהי עבודת הדור? אמר ר' ג'ימי: מד'ארף פאלגן (=צריכים לציית) למה שהרבי אומר.

(אך כמובן שאחד החידושים המרכזיים שהרבי פעל בדורנו זה העניין של ה'מבצעים' שעל ידם הרבי הופך את העולם כפשוטו!).

תפקיד הדור

שמעתי מר' אברהם דונין ווארט כזה: הרבי הקודם דרש פרות שעומדות לשחיטה היינו שתבע מסירות נפש כפשוטו היום הרבי דורש פרות שיעמדו לתת חלב, כלומר לחיות כאן אבל בפועל להתמסר לעבודה והשליחות שהרבי דורש מאיתנו (מי שרוצה עכשיו למות על קידוש ה' - תגיד לו שזה לא העניין שלו... זה לא מה שנדרש היום...).

עניין אישי

יש דברים שהרבי אומר בשיחות במפורש ויש דברים שזה עניינים פנימיים שהרבי לא מדבר עליהם אבל חסיד ש'מרגיש' את הרבי, מבין שהרבי רוצה שיעסקו בזה:

א. להפיץ את הלקוטי שיחות של הרבי. ב. לחגוג את התאריכים הפרטיים כמו י"ד כסלו - יום החתונה של הרבי, כ"ח סיוון היום שהרבי הגיע לחצי כדור התחתון וכיו"ב מכיוון שזה שמחה אישית של הרבי.

(הרב חלוי"צ גינזבורג ע"ה היה מספר שר' בן ציון שם טוב ע"ה היה דורש מחסידים שיתרמו להדפסה של לקו"ש בארה"ק, ואמר את אותו רעיון שדווקא בגלל שהרבי לא מדבר על זה, מחסיד נדרש שיהי' לו את ה'חוש' להבין שרצונו של הרבי שתורתו תתפרסם בכל העולם כולו וממילא חסיד צריך להיות שותף וסייע בממונו כדי שתורת הרבי תופץ. הכותב).

לגבי מכירת ההקלטות מההתוועדויות של הרבי ר' מנחם בלאו רצה לפרסם מודעה שאפשר לקנות אצל ר' חיים ברוך הלברשטם את ההקלטות מההתוועדות ושאל על כך את הרבי - ומענה הרבי היה חריף במיוחד: מופרך לגמרי!! אפילו עבד עברי אין מעמידים אותו על אבן המקח.

כלומר שאם עבד עברי למרות שצריך למכור אותו מוכרים אותו בהצנע ולא בפומבי על אבן המקח כל שכן דבר חשוב כמו הקלטה מהתוועדות של הרבי שלא מפרסמים על כך מודעות שניתן לקנות - אלא שמי שידע (שיש לו חוש לחפש איפה משיגים את ההקלטה וכו') יוכל לבוא לקנות...

יש סיפור עם רעיון דומה בקשר להוצאת הלקו"ש, שר' זלמן חאנין רצה ע"פ רעיון שהציע ר' מאיר זיאנץ' לעשות מסיבה בברזיל ולהביא אליה מי שמוכן לתרום סכום

כסף גדול עבור הדפסת הלקו"ש, ואחרי שכבר תכננו את האירוע והכל, ור' זלמן הי' אמור לנסוע לברזיל (והרבי אישר שיכול לנסוע) הרבי אמר לו לפני נסיעתו דרך הרב חודקוב לבסוף שלא יסע, ותמהו מאוד, בפרט שאירגנו כבר את כל האירוע וכו'.

אחרי חודשיים לערך שאחד מאחי משפחת זייאנץ' היה ב770 שאל את הרבי על סיבת ביטול האירוע, והרבי ענה לו שלקו"ש זה שייך ליחידים ואין לעשות מסיבות עבור זה בכדי לאסוף כסף.

גם כאן רואים את אותו רעיון שהרבי רצה שזה לא יהיה שכולם יוכלו לתרום אלא רק מי שבאמת שייך לעניינים ומבין שצריך לתרום לכזה דבר וכו'.

(בקשר לפרטי הסיפור על ההקלטות ראה תשורה זכרון מנחם מאיר - כ"א סיון תשע"ז, הסיפור בנוגע להדפסת הלקו"ש ע"פ זכרון רז"ח. הכותב).

מה זה הרבי

ר' זלמן מרוזוב היה אומר שאנחנו אולי מבינים במופתים שהרבי עושה ובתורה שלו אבל כל זה 'חיצוניות', כי ברבי עצמו אין לנו שום השגה.

הראייה פועלת

שמעתי מחסידים, שכמה שתסביר מה זה הרבי ועל הגדולה שלו, אבל באמת "מאן פני האדון הוי" - דא רשב"י" וממילא מי שראה את הרבי - ראה את אלוקים, ובדרך ממילא כבר מתבטלים אצלו כל הקושיות.

מסריח מלכתחילה

אבא אמר שלפעמים כשפותחים קופסת שימורים והיא מסריחה זה בגלל שכבר ברגע הראשון שמילאו אותה, שמו משהו מסריח... זה הי' בקשר למישהו מסויים שאמר משהו לא מתאים על הרבי, אז אבי התבטא שההוא היה בעייתי מלכתחילה בהסתכלות שלו על הרבי וזה לא עוד פרט שגוי בהסתכלות שלו.

אני חושב עליו

אברמקע סיפר לנו שכשהיה בשליחות בפלורידה, הגיע אליהם חסיד ונתן אלף דולר תרומה בשביל שיעשו התוועדות, ואברמקע שאל אותו: מה קרה פתאום שאתה נותן ככה כזה סכום כסף להתוועדות? אז סיפר אותו יהודי שעבר בחלוקת הדולרים והרבי שאל אותו: מה קורה עם הבן שלך? אני חושב עליו יותר ממה שהוא חושב עלי! ואחרי ששמע את זה מהרבי רצה לברר מה קורה עם בנו אבל לבינתיים הביא תרומה שהתמימים יתוועדו לזכות בנו...

(ר' י.ל. בשם א.)

לא הגעתם לאוניברסיטה

ב'קבוצה' שלנו (תשס"ו), בליל שבת היינו הולכים להתוועד עם אברמקע עד 2-3 בלילה, ככה כל ליל שבת, באחד מהפעמים שהגענו, אברמקע צעק עלינו: מה? הגעתם לכאן לאוניברסיטה? הגעתם לכאן ללמוד תורה?

מה הוא בעצם רצה להגיד? וודאי שהרבי רוצה שילמדו, אבל אברמקע בהתוועדויות כיוון אותנו אל הנקודה הפנימית, מה זה באמת 'קבוצה', ואם מה צריך לחיות, להבין שהגענו לרבי, כי אם זה רק ללמוד - ללמוד אפשר בהרבה מקומות...

(ר' י.ל. בשם א.)

איך אפשר לעזוב

אבא סיפר שהק.ג.ב. שמע שר' מענדל הולך לעזוב לארצות הברית, שאלו אותו: איך אתה עוזב? ומי ימשיך את העבודה של הרבי כאן?

הם וודאי אמרו את זה מתוך מקום רע ולא כי חשבו על טובת הרבי ור' מענדל, אבל עצם השאלה עוררה מחשבה אצלו.

וכפי שר' מענדל אמר שמאחר ואינם בעלי בחירה הרגיש שהרצון העליון שישמע וילמד גם ממה שהם אומרים.

לקחת אחריות

שר' מענדל התכוון לעזוב את רוסיה, אבי שאל אותו: ומה עכשיו? שתלך, אם מי נדבר על העניינים שצריך לפעול? אז ר' מענדל אמר לו: מיט דעם רעבענס מענטשן (= עם אנשים של הרבי).

אז אבי שאל: מי זה אנשים של הרבי? ואמר שמות של משכילים ועובדים לפי תפיסתו ששיער שאליהם ר' מענדל מתכוון.

ור' מענדל שלל את השמות.

אז שאל אבי: ומי כן? ואז ר' מענדל אמר שמות של אנשים מאוד פשוטים לכאורה. אבי תמה ושאל את ר' מענדל: זה האנשים של הרבי?

אז אמר לו ר' מענדל: אנשים של הרבי, זה אנשים שידעו לקחת אחריות!

(א. הדגיש שאביו לא סיפר בכוונה את הסיפור עם שמות החסידים, כדי שייקחו מהסיפור רק את המסר).

דמי מעמד

ר' ג'ימי אמר לי, שהוא שאל את הרבי ביחידות, לגבי העניין של 'מעמד' (שהרי יש 'מעמד' כללי, ויש 'מעמד פרטי', היינו למוסדות של הרבי או לעניינים של הרבי בעצמו) ושאל: בכל הדורות לפני, היה 'מעמד פרטי' ופתאום אצל הרבי 'מעמד' הולך לאו דווקא לענייניו הפרטיים...

ואז הרבי הוציא מהמגירה קראנדאש, את יודעים מה זה קראנדאש? קראנדאש זה עיפרון ברוסית.

והרבי אמר לו: תכתוב לי על הדף 4 או 5 אנשים שאכפת להם ממני באמת...

פעם סיפרתי את זה בהתוועדות, אז איזה בחור שאל אותי: מה? לאבא שלי לא היה אכפת מהרבי...

אז הבנתי שעדיף לא לספר את זה בהתוועדות, כי כל אחד נפגע, למי לא אכפת מהרבי...

(אבל האמת שכנראה הרבי דיבר על קשר ואכפתיות יותר עמוקה...)

אגב אבל בשעתו דובר בשם ר' דוד רסקין שאת הכסף שהבחורים מביאים הרבי לוקח לעניינים שלו!

להתגבר על הקשיים

שאבא ביחידות גולל בפני הרבי את הקשיים שעובר אז הרבי אמר לו שלא יתפעל, ואז אבא אמר שעדיין מרגיש את הקשיים, אז אמר לו הרבי שייקח מראה ויסתכל על עצמו, ויראה שיש בו את הכוחות להתגבר.

למצוא הכוחות בעצמו

בקשר לזה יש להעיר מהמענה הנפלא (שאברמקע מתוועד עליו רבות) שר' משה יצחק העכט כתב לרבי על הקשיים שלו בשליחות, והרבי כותב לו "מכבר עשיתי כעצתו ונשלח לשם הר"ר משה יצחק העכט" "אינו מכיר הכוחות שניתנו להנ"ל" היינו שהוא כותב לרבי- רבי תעזור, והרבי אומר לו אני יודע על הקשיים שלך, ושלחתי את ר' משה יצחק העכט, אותך ובך יש את הכוחות להתגבר על הקשיים, אתה רק צריך להכיר בכוחות שיש לך!

להלן נוסח המענה:

[ועש"ק בלק, ט"ו תמוז, תשל"ד]

מענה להשליח ר' משה יצחק העכט על מכתבו בו ביקש "שכ"ק אדמו"ר זאל העלפן און טאן אלעס" (=יכול לעזור ולעשות הכל) (תשורה העכט ט"ז כסלו תשס"א ע' 47. אגרות-קודש חכ"ט ע' רג):

"טרם יקראו ואני אענה" - מכבר עשיתי כעצתו ונשלח לשם הר"ר משה יצחק שי' העכט - וכנראה ממכתבו זה ומהקודמו עדיין אינו מכירו ואת הכוחות שניתנו להנ"ל ועכ"פ ישתדל להכירו עתה, ותומ"י ישתנה הכל: המצב רוח, הבטחון בהשם, השמחה היום יומית וכו' וכו'.

אזכיר עה"צ

(ליקוט מענות קודש תשל"ד מענה קנז)

הרבי הצייד

היו פעם 2 שלוחים שהתווכחו ביניהם מי יותר מסור לרבי, וכשר' מענדל שמע אותם, נתן להם משל:

איך הצייד צד את האריה? שולח כלבים קטנים שירוצו אחריו ויגרו אותו ואז שהאריה כולו נשנק מכאבים הצייד יורה בו ולוקח את עורו שערותיו וכו'

ככה החסיד לא צריך להתפאר במה עשה, אלא צריך רק לתפוס את העולם איפה שצריך ואז שאתה מביא אותו לרבי - הוא כבר עושה את העבודה...

(להעיר שבלקו"ש ח"א עמ' 226 הרבי מתבטא שהרבי הוא הצייד של הנשמות)

ה'עבודה' של היום

שחז"ק ראה את ר' בומי (פרידלנד) הולך עם שלטים על אהבת ישראל עם הילדים בתהלוכת ל"ג בעומר, אמר: דאס איז 'עבודה' פון ליובאוויטש נישט 'בדוגמת'.

היינו שזה לא שזה רק כמו ליובאוויטש אלא כמו שאז העניין בליובאוויטש היה 'עבודה', היום ה'עבודה' זה המבצעים של הרבי מלך המשיח שליט"א.

הרבי מכיר אותך

היה מתנגד ששמע על אדמו"ר הזקן והתלבט האם העסק רציני כביכול וכו' ונכנס לרבי ליחידות, והגיש קוויטל שבו כתב שמבקש תיקון על זה שהשתין על ציצה (ציצית בלשון יחיד), וחתם בשם חיים (למרות ששמו האמיתי היה מענדל).

והתיישב מול הרבי, ואז הרבי קרא את הקוויטל, הרכין ראשו הק' ושאל במנגינה: און מער גאר נישט מענדל'ע?! (=וכלום לא יותר מזה, מענדל'ה!?) הרבי אמר לו - כאילו זה העבירה היחידה שלך...

והבנאדם נפל על המקום והתעלף ובסוף נהיה חסיד.

ראשית חתם חיים והרבי אמר את שמו האמיתי, וגם ראה שהרבי הרגיש אותו ויודע כל מה שנעשה איתו.

סיפור זה שמעתי מר' אושר ששונקין, ובהוספה שכשהחסיד ר' שמואל בער בוריסובער הי' נוסע לרבי, הי' מטה מנסיעתו כמה מיילים ומראה לחסידים את הבית של אותו מענדל'ה שעליו נסוב סיפורנו.

איך נכנסים

היה חסיד של הרבי מהר"ש שנכנס עם העז שלו ליחידות, וכשיצא התפלא שהעז לא השתנתה בכלום, הרי הייתה אצל הרבי...

אז אמרו לו: נכנס עז, יצא עז.

דבר גדול

אצל חסידים אמרו: להחיות מתים - זה לא דבר גדול, לעשות מה שהרבי רוצה - זה דבר גדול!

אל תירא

שהרבי התחיל בתשמ"א עם צבאות ה' הייתי כבר אחרי בר מצווה, ואני זוכר היטב את כל התפתחות הדברים.

וזכור לי מאוד טוב, סיטואציה קצת מצחיקה, היה ראלי בסוף המ"מים, התפללו מנחה ואחרי הקדיש שלפני "אל תירא" שרו רק "אך צדיקים" (בלי "אל תירא") והרבי תמה, ור' לייבל בהתחלה לא הבין מה רצה הרבי, ואז הרבי אמר שינגנו שוב מאל תירא. ע"כ הסיפור.

ויכול מישהו לבוא ולשאול, מה העניין בזה שהרבי ביקש שיחזרו מ"אל תירא". מה הקונץ? אבל אם אתה מבין שהרבי זה מרדכי היהודי, ומרדכי ביקש מאחד הילדים "פסוק לי פסוקך" וזה הפסוקים שהם ענו לו, אז אתה מבין, שבשביל הרבי כל מטרת ההתכנסות, זה בשביל לשמוע מהילדים את אותה אמירה של "אל תירא", ולכן חשוב לרבי שיחזרו וישירו.

ר' יענקל צירקוס אמר שאחרי מלחמת יו"כ הרבי דיבר חזק על העניין של "מפי עוללים ויונקים" והיה חסיד שהתחיל בהכרזת הפסוקים עם הילדים להוסיף את הפסוק "מפי עוללים" וחלק מהחסידים חלקו עליו ולא הסכימו איתו שכן הרבי דיבר על התוכן הזה של הפסוקים, אבל לא אמר להוסיף.

טו-גו

ר' יונה גלנטר (בן של ר' זלמן מייסד בית כנסת 'אנשי רובשוב'):

שאוכלים במסעדה המלצר שואל אותך: "טו סטיי או טו גו" (=לשבת או לקחת) אז כך עד"ז בתפילה, אצל כל חסיד יש את ההכנות לתפילה, לימוד החסידות וכו' ואחרי זה את התפילה בעצמה, אבל אחרי כל התפילה וכל האריכות, בפועל אתה סוגר את הסידור ויוצא לעולם.

ואז מה ה'טוגו'? עם מה אתה יוצא לעולם? עם ה"אל תירא" עם הלא להתפעל מהעולם וכו'.

להגיע לרבי

ר' משה סלונים שאל את ר' לייבל גרונר: מתי כבר תגיע לרבי? וזאת למרות שר' לייבל היה נכנס לרבי כו"כ פעמים ביום. נו אז מה הפשט? מסתבר שלהגיע לרבי זה 'עבודה' ולא רק משהו פיזי וטכני...

(אומרים שבשמח"ת ביום אחרי שהרבי חוזר לחדר, זה היה זמן שר' לייבל היה מרשה לעצמו לומר קצת לחיים ולצאת מעצמו).

בקשר לזה, ר' יענקל' צירקוס סיפר שב'קבוצה' שלו (תשכ"ב) אחרי חודש שכבר היו ב770, קבוצת שלוחים נסעו לארץ, והבחורים שהגיעו ל'קבוצה' נכנסו ל'יחידות' ביחד איתם, ואז הרבי אמר לשלוחים "סעו לשלום" ולבחורים מה'קבוצה' "שתגיעו לשלום", וזה למרות שהיו כבר חודש ב770! ואחרי זה התוועדו איתם הבחורים המבוגרים, שלא מספיק שנמצאים פה אלא צריך באמת להגיע לרבי.

כוחה של הקטנה

היה פעם אחת שצ'רצ'יל מלך בריטניה היה צריך עזרה באיזה עניין אז הוא הלך למלכת אנגליה שאז בדיוק היא התמנתה והייתה רק בת 25 ואז צ'רצ'יל בכה שאישה כזו קטנה היא העזרה שלו...

מי שרק חושב על הסיפור הזה מהמבט של הרבי מבין שאצל הרבי זה בדיוק הפוך - שכן, דווקא ילדה קטנה יכולה בהדלקת נרות שלה להפוך ולהאיר עולם שלם וכו' וכו'.

(ראה בארוכה בשיחת ו' תשרי ל"ה שהרבי סיפר על ילדה שהפכה בית שלם לבית של תומ"צ ע"י הפעולה שלה בהדלקת נרות שבת)

הבית חב"ד בבפאלו

שר' נתן גורארי' רצה לצאת לשליחות בבופאלו אז הרבי אמר לו ביחידות שאם אתה רוצה לצאת לשליחות, (שבאזור שם העבודה הייתה להשפיע בעניינים של

יהדות על הסטודנטים באוניברסיטה) אזי 1. שיתנו לך משרה שתקבל עליה משכורת.
2. ושהסטודנטים באוניברסיטה יקבלו נקודות על השתתפותם בשיעורים.

ואז ר' נתן בקושי ידע אנגלית, וחשב איך ליישם את ההוראה של הרבי.

אנחנו מכירים את שנות הכ"פים אבל מי שמכיר קצת היסטוריה זה היה 1969 וההיפים השתוללו אז נגד כל ממסד אפשרי ובאו עם התזות שלהם, למרוד במוסכמות של העולם.

ואז ר' נתן חשב לפעול על הסטודנטים דווקא מהכיוון הזה, ופתח מחלקה מיסטית כביכול, שיעור למי שרוצה הסבר על מדיטציה יהודית ולשאוף לרוחניות, ותלה מודעות על השיעור המיוחל באחת הכיתות. לשיעור הגיעו 50 סטודנטים למעלה מכל הציפיות שלו, כשהחל השיעור שם עניבה, עשה פרצוף רציני כיווץ את הגבות ואמר לסטודנטים ואמר באנגלית הרצוצה שהייתה לו: ברוכים הבאים לכולם, עכשיו נעשה יחד משהו מיסטי מאוד, ושם פטיפון שהיה לו עם ניגוני ניחו"ח ופשוט השמיע אותם לנוכחים כך שאפילו לא היה צריך לדבר, ואז בסוף הסדנא כולם התפעלו ואמרו שזה מאוד רומם אותם, ואמר להם אם כך- דברו עם ההנהלה כאן שזה יהיה רשמי ולעיתים יותר קרובות, ואכן ההנהלה הסכימה.

וכך נפתח הבית חב"ד של הרבי בבאפלו שקירב אלפי חסידים לרבי בלי גוזמא.

עד שהרבי אמר פעם לשליח שהתקשה בדרך פעולה בשליחות שישאל אצל הבית חב"ד בבפאלו.

וזהו ביטול של חסיד לרבי שאתה לא יודע אנגלית ויכול לתרץ כל מיני תירוצים אבל הולכים בכוח של הרבי בלי להתפעל.

הגשר

שהגיע תשרי, ר' נתן רצה שהתפילות יתקיימו ליד האוניברסיטה, ובכדי שיהיה קל יותר לסטודנטים לבוא ממקום מגוריהם למבנה שליד האוניברסיטה רצה לבנות גשר שיקצר את הדרך, אבל כ'דרכו של עולם' שיש מניעות ועיכובים, כשהמנהל של האוניברסיטה שמע על הרעיון התנגד בתוקף, אבל ר' נתן בשלו, שיהיה גשר.

בפועל, היה 'מופת של הרבי' שכשפנו אליו מהרשויות אמר להם ר' נתן שזה בכלל לא קשור אליו אלא צורך של המכללה למען הסטודנטים, וכך יצא שהרשויות בעצמם שילמו את כל ההוצאות.

הרבולוציה שלי

פעם אחת, באזור כ"ט-ל' מישהו נכנס לבית כנסת בבפאלו וראה את ר' נתן גורארי מתפלל, אחרי שראה אותו והתרשם ממנו, ניגש אליו אחרי התפילה ואמר לו שהוא בעיניו 'הולי מען' (= אדם גדול) אז ר' נתן אמר לו: אם אתה רוצה לראות באמת 'הולי מען' תלך לברוקלין, לרבי מליובאוויטש.

אותו אחד היה אדם גבוה ג'ינג'י עם שערות ארוכות, ובעברו היה קומוניסט גדול ושהיו את המלחמות אז בארה"ב, עסק במהפיכה של הקומוניסטים.

בעקבות דבריו של ר' נתן, הוא הגיע ל-770 לראות את הרבי בתפילה, ומאוד התרשם מהצורת הליכה של הרבי, והחליט לקבוע תור ל'יחידות', קבעו לו תור וכשהגיעה העת ונכנס, בין הדברים אמר לו הרבי: עד עכשיו התעסקת ברבולוציה (= מהפיכה) של העולם, עכשיו תתחיל להתעסק ברבולוציה שלי! ברבולוציה של היהדות.

לפועל, הדברים מאוד השפיעו עליו, ואגב אחרי זה בחתונתי הוא הגיע במיוחד, ולאחר מכן נעשה חב"דניק ממש ויצא לשליחות והיום יש לו בית חב"ד כאן בארה"ב, שמו הוא קרוליין.

לכם לא צריך להסביר, הרבולוציה של הרבי היא לכבוש את העולם לקבלת פני משיח, שכולם יקיימו תורה ומצוות.

וברור שהמסר כאן לכל תמים הוא שהרבי עושה רבולוציה בכל העולם ולנו יש את הזכות לקחת חלק בה על ידי זה שאנחנו יוצאים ל'מבצעים'.

מה עושים שלא רואים

אחד התמימים (שהיה גם חתן) שאל בכנות את אברמקע:

אבא שלי ראה את הרבי, וסיפר לנו מה שראה ושמע, אז היה לנו על מה לגדול... אבל אני, בתוכנית הגלותית, הולך להיות עכשיו אבא, שבחיים לא ראה את הרבי... מה אני אמור להעביר לילדים שלי? אתה לא רואה כאן בעיה...

אז אברמקע ענה לו: מה שאביך קיבל מהרבי, זה לא רק עצם הראיה אלא האמונה ברבי, ואת זה גם אתה קיבלת, ואת זה תעביר לילדים שלך.

אבי מסר את נפשו בשביל האדמו"ר הקודם, למרות שהוא מעולם לא ראה אותו, סבי חז"ק כן ראה, אבל אבי, לא.

ויש חסידים שמתו בפועל על קידוש ה' בשביל רבי שהם אף פעם לא ראו.
אבל הם ידעו - שיש רבי.

כולנו יודעים שזה לא המצב התקין, ואני מדבר על זה בהתוועדויות וזה באמת נוגע לי, שכמה אפשר כבר בגלות, ורוצים כבר את ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א ומחכים לזה,

אבל להגיד שאם הרגע זה לא קרה, אז אין לי מה לעשות, לפטור אותי מההתקשרות אליו - זה לא תירוץ.

המצב קשה - נכון, תירוץ להיפטר מאחריות - זה לא תירוץ.

הרביים זה שלשלת

הרבי אמר לר' בן ציון שם טוב ע"ה ביחידות שהרביים זה שלשלת מעל שלשלת ושלשלת בתוך שלשלת וסימן באצבעותיו הק' (הפירוש לכאורה הוא שיש איך שכל רבי מוסיף על קודמו, ויש את איך שכל הרביים הם מציאות אחת).

(ראה בקשר לזה שיחת ש"פ ויצא ט' כסלו תשי"א)

להיכנס ליחידות

פעם בחור שאל את אבי איך להיכנס ליחידות לרבי באופן הראוי? אז אבי ענה לו שתחשוב שאתה נכנס לרבי ליחידות, אתה נכנס ליחידות לאלטר רבי.

והבחור התפעל מזה מאוד, למרות שאפשר לחשוב שבאלטר רבי כן יש לנו השגה... אבל מה שאבא רצה לומר לו זה שכל הסיפורים על גדלות של האלטר רבי, אצלינו הרבי זה אותו דבר.

ובכלל, יותר מזה, אין אצלינו חלוקה כזו, כל הרביים זה עניין אחד.

לדוגמא - שאבא היה מספר על הרבי הריי"צ או על הרבי, לשתיים קרא בפשטות - הרבי.

להתכונן ליחידות

אבא לא היה הולך לקניות ביום של 'יחידות' אז לא הבנתי מה כבר הבעיה, היום כבעלבוס אני מבין יותר...

וגם היום, לכל הפחות לפני שאתה כותב לרבי מלך המשיח, איזה חצי שעה לפחות תכבה את הפלאפון, שעה תהיה מנותק קצת ופשוט תחשוב אפילו לא חסידות, פשוט תשב ותחשוב, ואז תחשוב קצת חסידות ואז - תכתוב לרבי!!!

מצד גאווה

היה חסיד של האלטר רבי (ר' מרדכי מליעפלי) שאמר שהוא לא יכול לעבור עבירה מצד גאווה שכן כשבא אליו היצר הרע ואומר לו לעשות כך וכך אומר לו: אבל אני חסיד של אלטר רבי, וממילא לא מתאים שאעשה עבירה...

(ראה סיפור זה בשיחת שמחת בית השואבה תשי"ד)

הנקודה

ר' מענדל מרוזוב היה מספר סיפורים לבחורים בהתוועדות על מחט שנתקע בתרנגול, מכשפות וכאלה דברים אבל כל הנקודה של הסיפורים הייתה סובבת סביב הליקוט שיצא מהרבי באותו שבוע, שהיום קוראים לזה דבר מלכות.

מה נוגע לרבי

פעם ר' שמואל חפר שאל את ר' ניסן איך אפשר לדעת מה הרבי רוצה? אז ענה ר' ניסן: לדעת, אין אנחנו שייכים "לדעת" בזה, אבל להרגיש מה כואב ונוגע לרבי - אנחנו שייכים.

התקשרות

אצל חסידים דיברו שהדרך להתקשר לרבי ולקבל ממנו את כל ההשפעות זה על ידי הביטול וציות להוראות שלו, ולא כמו שנוח לי ואני רוצה אלא כמו שהרבי דורש ותובע ממני.

עניינו של הרבי

בשנות הכ"פים קרה והשד"ר הנודע הרה"ח ר' יוסף יוסל' ויינברג ע"ה הי' צריך פעם להכניס לרבי ענין חשוב ודחוף באמצע הלילה ותחב את הפתק מתחת לדלת חדרו של הרבי מתוך תקווה שכאשר הרב חודקוב יצא מהקודש הוא ישים לב לפתק המונח שם ויעביר אותו לרבי אך בפועל הרב חודקוב לא הבחין בפתק המונח והרבי הרים את הפתק בעצמו כשנודע על כך לרב ויינברג הרגיש אי נעימות גדולה מאוד מכך שגרם טרחה לרבי להתכופף ולהגביה את הפתק והוא הכניס פתק בו התנצל על מה שאירע כעבור זמן הוציא הרבי מענה "הלא זה כל עניני צו אויפהויבען ובפרט דאס וואס אנדערע פארזעהן" (= הלא זה כל עניני להגביה ובפרט מה שאחרים לא שמים לב).

זה הרי מענה נפלא, לעיתים חסיד מרגיש במצב נמוך ולכאורה מה הוא צריך לעשות ככאלה רגעים, ומגיע הרבי ואומר שדווקא כאן זה עניינו להוציא את החסיד מהבוץ להרים אותו ולעזור לו לצאת מהמצב בו הוא נמצא.

מה הרבי רוצה

אני ופינטו (פינחס גרינברג ע"ה) ישבנו שעות ליד החדר של הרבי במ"ח-מ"ט, פשוט מצד כבוד היו תמימים שהיו נשארים 'לשמור' ליד החדר של הרבי, וליל שבת אחד שמענו את הרבי משתעל חזק, ואז פינטו אמר שצריך להביא כוס תה לרבי, בפועל חיכינו לר' לייבל שיכניס כי לא רצינו לפתוח ולהכניס לבד, וכשר' לייבל' הגיע סבר שלא צריך להביא, ופינטו היה מאוד עצבני שבפועל הרבי לא קיבל כוס תה, כי אחרי

הכל בגשמיות שמענו את הרבי משתעל מאוד.

למרות שמהמשפיעים שלי שמעתי רק דיבורים בסגנון של לעשות מה שהרבי רוצה, הנה הרגש של פינטו לימד אותי שצריך שיהיה לנו אהבה בשרית לרבי, דאגה לבריאות של הרבי, שיהיה לו כוס תה.

(התמימים התוועדו אחרי זה שאצלינו היום זה בדברים שהרבי אומר שעושים אותו בריא כמו שהרבי התבטא בתשל"ח שע"י שיהיו בשמחה יגרמו לו להיות יותר בריא וכן ע"ז הדרך, לחשוב גם אם לא ברמה הפיזית של להביא תה, איך אני יכול לדאוג ולפעול למען הבריאות של הרבי. הכותב).

צריך רבי

החפץ חיים שאל את הרבי רש"ב איך יש לתמימים כאלו פנים עדינות? וענה הרבי רש"ב כי הם לומדים חסידות, אמר החפץ חיים א"כ אנהיג גם אצלי שתלמידי ילמדו חסידות, וחייך אדמו"ר הרש"ב, וסיפר אח"כ לבנו, שהסיבה שחייך היא משום ש"מ'דארף האבן א רבי אויכעט" (=צריכים שיהי' רבי גם כן) או גירסא אחרת "ער וויס נישט אז מ'דארף האבן א רבי אויכעט" (=הוא אינו יודע שצריכים שיהיה רבי גם כן).

חסיד שהולך לקולג'

הרבי כתב לחסיד שליח של הרבי הריי"צ שרצה ללכת לקולג' (אוניברסיטה) שזה היפך כל התפקיד שלו, ויתירה מזה והוא העיקר שכשהולך לשם הוא שליח של הרבי ממילא לוקח את הרבי איתו לקולג'.

(ראה אג"ק ח"ג עמ' תעג')

דור הזהב

הייתה תקופה שהייתה נקראת דור הזהב, אנשים היו הולכים ליד הים עם סלים ומנסים להעלות דברים מהים אולי יפלט ממנו זהב, בדרך כלל היה יוצא הרבה זבל אבל מהקצת זהב שהיה עולה, האנשים היו נהיים עשירים.

היום הרבי נותן לנו זהב, ולא צריך סלים, אלא צריך שיהיה כלים לדעת לקחת ולקבל את מה שהרבי מביא לנו.

דו"ח

גם אם תמים היה קצת מסתובב ומתבלבל, כבחורים ידענו שבדו"ח שכותבים לרבי אין משחקים, צריך לכתוב לרבי את כל האמת.

הנשיא הוא הכל

הרבי מזווג זיווגים

היה כאן יהודי ב'שכונה' בשם ר' שלום ישעיה דייטש והיו לו ילדים ב"ה, וכשבתו נהייתה כלה שמח מאוד, מיד שם כסף במעטפה והלך להביא את הכסף לרבי, כי היה מונח אצלו שכל השדכנים וכו' זה טוב אבל האמת שהשדכן האמיתי זה הרבי.

שהרי מי מנהל את כל מה שקורה בעולם? הרבי! וממילא, למי צריך לתת דמי שדכנות? לשדכן כזה או אחר? לרבי! וכשהגיע לרבי ליחידות הרבי אמר לו שישלם את זה בדברים אחרים, לא בכסף אלא במה שתובע ממנו- שיהי' בשמחה.

היפה בסיפור כאן זה המחשבה של החסיד, וזה שאכן הרבי קיבל את זה, שאכן הוא הבעל הבית ואחראי על כל מה שקורה.

הכל זה הרבי

צריך להיות מונח אצלינו בפשטות שכל מה שקורה איתנו זה הכל מנשיא הדור, ולא שום דבר אחר.

כל מי שנולד כאן זה מברכות של הרבי, ומי שמשדך זה הרבי, הכל זה הרבי.

היו קבוצת פוילישער'ס שהגיעו ל770 והייתי צריך לדבר איתם באופן שיוכן אצלם, להביא להם מופת כזה מהרבי ומופת אחר, וכשראיתי שהם פשוט לא מבינים ושואלים כל מיני שאלות "הרי הרבי שלי עשה ככה וכו' "

אמרתי להם: אולי אתם לא מכירים ולא יודעים, אבל הכל עובר דרך נשיא הדור!!! אתם נולדתם בברכה של הרבי ובזכות הרבי, הרבי התפלל עליכם באוהל ולכן אתם כאן היום.

אחרי ששמעו כזאת אמירה החלטית, התבלבלו ולא ידעו כבר מה לענות, כי הבינו שזה לא שייך להסברים כאלה ואחרים אלא אכן מדובר כאן בעניין אמיתי.

הרבי - ראש בני ישראל

פעם ר' יואל אמר בשיעור תניא בבורו פארק שהלובביצ'ער רבי הוא ראש בני ישראל, ואולי יש עוד הרבה צדיקים, אבל הרבי הוא הראש.

אחרי השיעור ניגש אחד לר' יואל ושאל אותו: ומה עם הגרער רבי? הוא לא יהודי גדול? אז ר' יואל השיב: איך רעד נישט פון פאליטיק (איני מדבר פוליטיקה...)

כלומר שמי שחושב קצת מצד האמת ולא מצד משחקי כבוד מי הראש לא של קהילה מסוימת אלא של כל היהודים בכל העולם כולו, מבין שזה רק הרבי.

וזה מה שכתוב במאמר של "ואתה תצווה" שהרבי הוא המרדכי היהודי, הרעיא מהימנא בגילוי של כל אנשי הדור!

התוועדות חסידיית

מה זה התוועדות

הרבה בחורים מגיעים להתוועדות, ואומרים זה נראה הצגה והולכים, או שאמרו להם שהולך להיות כאן איזה משהו גרנדיוזי ואז אם הם לא הגיעו לשיא שהם ציפו, אז בשבילם כבר ההתוועדות זה לא התוועדות.

והאמת היא, שהתוועדות זה לא לשים קוודר וזה עובד, אלא זה לשבת עוד זמן ועוד זמן, ובסוף מגיעים לאיזה מקום.

ויותר מזה, בדיוק הפוך, גם אם לא נגיע - הכל טוב, הבסיס הוא עצם זה שחסידיים יושבים ביחד, וכל השאר נצרך ורצוי אבל זה כבר בונוס.

היום אברכים בשליחות מתקשרים אלי, ואומרים לי הרגעים שהיינו כאן, זה נותן לנו חיות לשליחות, ואתה שואל: מה היה כאן?! הרי זה היה הצגה... אז כנראה שזה שחסידיים יושבים ביחד ועוד הפעם, ועוד שעה ועוד שעה, זה משפיע, זה מעורר.

וצריך שגם אם מצד נפש הבהמית שלך אתה לא כל כך רוצה לשבת, שתשב יותר ממה שאתה רוצה לשבת, ודווקא זה יפעל עליך...

לחיים

שמישהו היה אומר משהו 'לעניין' בהתוועדות, ר' ג'ימי היה אומר לו: איי באז'אוי (=אם כך) - תאמר לחיים!

התוועדות זה חמצן

ר' שמרל' גוראריה היה מקפיד כל שנה לקנות בשבת בראשית את פתיחת הארון בכל דרי ונעילה, ואת ההגבהות בספר תורה, והיה מבקש אחרי הקנייה שהגבאי ייגש לרבי

ויבקש הבטחה שיזכה לבוא לרבי גם שנה הבאה.

בתשד"מ, כשהגבאי ר' יהושע פינסון ביקש ברכה בשבילו כבכל שנה, הרבי לא הגיב על זה ויהיה הדבר לפלא.

שנה לאחר מכן בתשמ"ה, ר' שמרל' קנה את החזקה לפתוח את הארון קודש לפני כל נדרי' וכשפתח את הארון, קיבל התקף לב והתמוטט, אני זוכר שהרבי אז נהיה מאוד רציני, ומשך זמן ארוך הרופאים ניסו לטפל בו ולעסות את ליבו, תוך כדי שהרבי כל הזמן מסתכל לעבר הנעשה, אחרי לערך 40 דקות שנקבע פטירתו של ר' שמרל' הרבי הורה להמשיך לעסות את ליבו ולהוציאו כך לבחוץ כדי שלא יהיה בעיה של טומאת מת וטלטול מת.

במהלך יום כיפור היו משמרות ואני בתוכם לשמור על ר' שמערל במהלך יום כיפור, שכן ההלוויה הייתה רק למחרת.

שר' שמרל' נפל, ג'ימי גם נכנס לפאניקה ונפל על הריצפה, אז ה'הצלה' נתנו לו מכות חשמל והנשימו אותו, ואז שהתעורר כבר וחזר לעצמו הוציאו ממנו את החמצן, וביקש בכל זאת בתוקף "ברענג נאך אטעם" (תן עוד נשימה של חמצן) וכולם חייכו מהעניין.

אחרי זה חסידים התוועדו שיש לפעמים אחד שהוא נראה חסידי אבל באמת הוא לא משופשף במה שצריך... חסר לו בלחלוחית החסידית... כי הוא צריך עוד נשימה ומה נותן אוויר לנשימה? חסידישע פאבריינגען.

על מה צריך להתוועד

ר' אבא פליסקין שאל את הרבי ביחידות האם בהתוועדות לספר סיפורים מהעבר או מהיום, הרבי ענה לו שצריך את שניהם.

יש עוד סיפור שר' אבא שאל את הרבי על מה להתוועד: אז הרבי אמר לו שצריך להתחיל עם סיפורי חסידים, כי כשמספרים סיפור על רבי - ההרגשה היא שכעת מדברים על אחד שהוא באין ערוך אליך, אבל שחסיד שומע על הנהגה באופן של מסירות נפש של חסיד שהוא בערכו, גורם לו יותר להרגיש שזה שייך אליו ורוצה ללמוד מזה בהנהגה אצלו בחיים.

(ונראה להוסיף שבעניין הזה רואים איך בשיחות של הרבי, הרבי עושה יתירה מזו- הרבי לוקח סיפורים על הרביים שלכאורה הם באין ערוך אלינו, ואעפ"כ מסביר איך

מכיוון שסיפרו לנו את הסיפור נכון ללמוד גם מהם הוראה אלינו. הכותב).

את הסיפור הזה שמעתי מר' לייבל גרונר ע"ה עם הוספה, שהרבי גם אמר לר' אבא באותה יחידות: "שלא ישכחו מה שקרה בסמרקנד". ולכאורה הכוונה: ההתוועדויות הטובות ברגעים הקשים... ובפשטות, המסירות נפש של החסידים שם על כל עניין של תורה ומצוות.

עוד בנושא הנ"ל

הרבי אמר לאבי ביחידות להתוועד עם הבחורים ואבי חשב במחשבתו שאלה שנשאלה אצלו: על מה צריך להתוועד? והרבי כמו קרא את מחשבתו ואמר לו: מיט א חסידישע מעשה און מאמר רז"ל (סיפור חסידי ומאמר רז"ל).

מה לחסידים וחטא העגל

אבא אמר שחסידים בלילה שלפני חטא העגל, התוועדו כל הלילה, ואז עד שקמו, ואחרי זה התכוננו לתפילה והתפללו, היו מאוד עסוקים... ועד שכבר הגיעו ראו שכבר עשו עגל...

ואבי אמר שלומדים מזה 3 דברים: שחסידים כל הזמן מתוועדים, שהחסידים לא היו בחטא העגל, ושחסידים תמיד עסוקים...

זמן זה זמן

פעם בחורים בקרית גת ביקשו מאבי להתוועד ואבי אמר להם שההתוועדות תתחיל בשעה 8 בערב, ולפעל הבחורים כדרכם של בחורים הגיעו באיחור, ואז אבי צעק: למה לא הגיעו בזמן? וא' החוכמולוגים בבחורים ענה לו: מה זה כבר משנה כמה דקות לפה או לשם...

ואז אבא אמר (אני לא מקנא בבחור שהיה שם בשעת מעשה...) שבאחת השבתות

הרבי דיבר בהתוועדות וביקש להעביר את התוכן שנאמר לשז"ר ולר' מוטל' קוזלינר, ואבא אמר - אם רציניים אז הרבי מדבר איתך, כי הרבי מדבר עם אנשים רציניים, וכך גם התוועדות זה דבר רציני, וזמן זה דבר רציני, לא הגעתי לשחק...

בדיחות

אבא היה אומר בהתוועדות "מילתא דבדיחותא" כדי שיבינו את העניין אבל לא היה עושה צחוק. כמובן שהתוועדות זה זמן נעלה ולכל לראש זה שיושבים ביחד, אבל צריך לזכור שהתוועדות זה דבר רציני!

על התוועדות

ביטויים ששמעתי מחסידים על מעלת התוועדות חסידית: התוועדות זה הקטורת של דורנו ומסמא עיני החיצונים.

שייכים

הביטוי אצל חסידים שהיו מאחלים בהתוועדות היה שנהיה שייכים (זאל זיין שייך), לומר שאנחנו כבר חסידים זה כבר דרגה גבוהה (או שהיו שדרשו שאנחנו כבר חסידים אלא שצריכים להיות שייכים לעניינים בצורה יותר גבוהה).

מחול לך

היו חסידים מכל מיני חסידויות וצדיקים מפולניה שבזמן המלחמה ברחו לנעוועל, ור' זלמן משה גם הגיע לשם באותו הזמן והיה מתוועד איתם מאוד חריף, כמובן שלא היה זה בכוונה אישית אלא זה היה הדרך לבטש ולכוונם לדרך האמת, אבל לפועל -

מאוד נפגעו ממנו, ואז בערב יו"כ ניגשו אליו כמה ואמרו לו שבערב יום כיפור המנהג הוא לבקש מחילה אחד מחברו ואין יום כיפור מכפר בדברים אלו וכו', אז אמר להם ר' זלמן משה : אם כך - אני מוחל לכם...

(כלומר שלא ראה משהו עליו צריך לבקש סליחה...)

שוחט חסידי

ר' זלמן משה התבטא ששוחט שלא אומר לחיים זה שאלה על השוחט ושוחט שכן אומר לחיים זה שאלה על השחיטה, והרי הוא בעצמו היה שוחט, ואם כן כיצד היה עושה? כל התועדות היה אומר לחיים בשופי, אבל בלילה שלפני השחיטה - לא היה אומר לחיים.

לומר לחיים

ר' מענדל אמר: כתוב לגבי אחי יוסף שכשלקח אותם לסעודה "וישתו וישכרו עמו" ומזה למד שלשבת ולהגיד לחיים זה רק עם יהודים- "עמו", ולכן כשהיה בכלא גם ששמע מהאסירים האחרים סיפורים שהיו להם - לא אמר איתם טיפת לחיים, וגם שהיה לו בגשמיות קר מאוד בתא בכלא - לא אמר לחיים, כי לחיים אומרים רק עם יהודים!.

להוריד את האני

אבא אמר פעם: למה אומרים לחיים בהתועדות? כי התועדות עניינה לברך יהודים, אבל הישות מפריעה ולכן שאומרים לחיים, הלחיים מוריד את ה'אני' (נעמט אראפ דעם איך) ואז אחרי שהורדת את האני ואתה מסוגל לחשוב על החבר - אז אתה יכול לברך אותו באמת.

כוחה של התועדות

שהחסידים יהיו בריאים, שיהיה טוב ליהודים, שהרבי מלך המשיח שליט"א יתגלה! מה אני יעשה שיש לי "חולשה" כזאת שאני מאמין שחסיד שאומר לחיים ב770 בהתועדות זה מיירט טילים, שולח טילים על הערבים ומגן על עם ישראל.

איך הרבי כובש

שמעתי מר' מוטל' משפט כזה: שהרבי כובש את העולם, איך הרבי כובש? יש יאמרו מבצע תפילין, יש יאמרו מבצע אחר, אבל האמת שהרבי כובש את העולם עם חסידישע פאבריינגען.

(ובפשטות, מלבד מה שהרבי מדבר במכתבים במעלה של התועדות חסידית, רואים עד כמה הרבי מורה להתוועד כל הזמן, כל תאריך הרבי אומר מה המיוחד בו ומורה להתוועד).

ר' משה הדגיש שהיה משמע שר' מוטל' שמע את זה מחסיד צעיר, וזה לא מנע ממנו מלקבל את המשפט ולהתוועד עליו.

בכלל ר' מוטל' ידע לשבת גם עם חסידים צעירים ממנו ולקבל מהם, ולא שיורגש כאילו יש כאן משהו מיוחד, אלא באופן שהרגיש איתם כשווה בין שווים.

(ר' משה הלל בהתועדות)

בין התועדות לתרומות

פעם אחת אבי הגיע כשד"ר לאוסטרליה והיה קצת מצוברח ביום ראשון שלאחרי שבת.

ושאל אותו אחד: מה קרה?

אבא ענה לו שבשבת הוא התוועד, והיה שם איזה גביר ואמר לו את האמת בפרצוף בלי להתפעל, ואחרי זה שביום ראשון ניגש אליו כדי לבקש ממנו כסף לתו"ת, לא רצה לתת לו כי ירד עליו...

ואבא התפלא, מה השייכות בין מה שהיה בשבת לתרומה לתו"ת...

אבא היה נבוך מזה שהחסיד לא הבין, שבהתוועדות אומרים את האמת אחד לשני, וזה לא סותר לאהבת ישראל, וח"ו שזה היה מתוך מקום של סתם לרדת עליו.

איך צריך להיות

היה אחד מתלמידי הרב המגיד שירד מהדרך הידוע בכינויו 'הנופל', שהדור השלישי של החסידים רצו לשמוע ממנו מאמרים ששמע מהרב המגיד, אז היו הולכים אחריו לאיזה בית מרוח ומוציאים כמה פרוטות ומשקים אותו ואז למרות שכבר לא היה כביכול בדרך וכו' אחרי שהיה שותה - היה מתחיל לחזור להם מאמרים ששמע מהרב המגיד והם היו נעמדים לידו להקשיב לדבריו.

באחד הפעמים אמר להם מילה חריפה ונכונה: 'אצלנו - הרבי החסיד והמאמר, היו דבר אחד, אצלכם - המאמר, הרבי והחסידים זה דברים נפרדים'.

עניינה של התוועדות חסידית זה להידבק בקדושה ובין החסידים ולהיות חד, ושיושבים בהתוועדות ובין החסידים ונהיים ביחד, אפשר להיות אחד עם הרבי.

מה המטרה

ר' הירשל' ליברמן מכפ"ח אמר לר' אברהם מאיור שמי אמר שצריך להתוועד כדי שהלימוד והתפילה יהיו כמו שצריך אולי כל המטרה של הלימוד והתפילה הם כדי שההתוועדות תהיה כמו שצריך!?

לשמן

שמעתי מחסידים שהתוועדו: ניט פאמייז', ניט פיאצ'יש (=אם לא מושחים לא נוסעים) אם אתה לא משמן את הגלגלים של הכרכרה היא לא תיסע, לא תתקדם, בכל מקום בשביל שהכרכרה תזוז היו משמנים את הגלגלים בשמן, כי לא משנה איזה סחורה יש לך אפילו היא יקרה מאוד בלי לשמן את הגלגלים הכרכרה לא תזוז, וכך בהתוועדות - בלי לחיים אתה לא תזוז לא תתקדם לא משנה איזה סחורה יש לך.

לשון חסידים

שחסיד אומר מילה חריפה בהתוועדות, אזי חסידים היו אומרים שלא צריך להיבהל מזה, כי "בלשון חסידים תתקדש", זה נשמע לא יפה בעיניך? אבל זהו, "לשון חסידים" ודווקא בהתוועדות שמדברים פתוח אחד עם השני דווקא ככה - "תתקדש".

ברכות

בהתוועדות חסידית יש כוח, כמו שכתוב בקובץ תהלים שבסוף הסידור שאפילו מלאך מיכאל לא יכול לפעול, ממילא צריך שיהיה אכפתיות שיושבים לברך אחד את השני בכל מה שהוא צריך, ולחשוב גם על מי שלא נמצא בשעת מעשה, שעכשיו יש לך את הכוח לעזור לו על ידי זה שתברך אותו.

עדיין ישות

ר' זלמן משה היה אומר אחרי ששתה הרבה מאוד לחיים, שהמוח הגשמי עדיין מרגיש את עצמו, כלומר שלמרות ששתה ולכאורה התבטל ויצא מעצמו עדיין החזיק מעצמו שאינו בטל לגמרי ועדיין הוא מציאות יש.

הדרך לקרב

שאלו פעם את ר' שלמה חיים למה מדבר דברי קירוב ולא מוסר, ענה ר' שלמה חיים שנח עם הדברי מוסר שלו 100 שנה לא פעל כלום, אברהם אבינו פתח שולחן עם לחיים ופארבייסען ומיד עשה בעלי תשובה.

מעשה בפועל

ר' יהודה פרידמן צועק עלי שאני לא תובע מהבחורים כלום ורק מספר סיפורים, אז האמת, שאם אני לא תובע מעצמי איך אני יכול לתבוע מאחרים...

וגם כי באמת עצם זה שיושבים בהתוועדות ביחד ומתוועדים ביחד זה עצמו 'עבודה'. שהיו מבקשים מאבי לספר סיפור היו אומרים לו 'זאג א מעשה' אז אבא היה אומר: 'א מעשה אשר יעשון'...

שה'מעשה' זה ה'מעשה בפועל', לא לדבר אלא לעשות...

בין שיעור להתוועדות

ר' ישראל פרידמן ע"ה הי' ראש ישיבה שלנו באוהלי תורה אבל גם התוועד איתנו הרבה, וזכורה לי התוועדות מאוד חזקה שהתוועד על ההבדל בין שיעור להתוועדות, ששיעור נועד כדי לדבר בו דברי תורה, אבל התוועדות אפשר גם להגיד ווארט של תורה אבל לא להאריך, כי העניין כאן זה לנסות לראות איך חיים את מה שלמדנו.

יוקר ההתוועדות

היה חסיד של הצ"צ ששאל את הצ"צ מה העניין של חסידים לבזבז זמן על התוועדות

חסידיית, הרבי לא ענה לו על שאלתו, רק אמר לו "פאטח, פאטח" (=שוטה, שוטה) שאל את האופה על כך, וכששאל את האופה, אמר לו שהרבי ענה לו על כך שהתוועדות זה שעצם זה שחסידים יושבים ביחד ואומרים ווארט מסבא (אדמו"ר הזקן), זה עצמו דבר גדול מאוד.

חסידים אמרו, שעד כדי כך שאלתו הייתה מושללת שהרבי אפילו לא ענה לו כשם שענה לאופה, אלא רק השאיר לו את התואר 'פאטח'...

(ויש להוסיף שגם אם לא אמרו הרבה ווארטים, אלא אפילו ווארט אחד - זה מספיק גדול וחשוב).

משיח

לא להתבייש ביחי

העניין הזה של להגיד "יחי אדונינו" צריך לא להתבייש בזה! אבי אמר ששמעו מהפרידיקער רבי בשנות הצד"ק שצריך להמשיך את העניין של משיח בדיבור, אז מי שמגיע ויש לו טענות לגבי העניין של יחי צריך להגיד לו דבר ראשון הרבי אומר בשיחה של ב' ניסן (תשמ"ח) שזה מוסיף כח וחיות במלך, ודבר שני שזו מסורת מאבותינו מימי קדם, שהרבי (הקודם) אמר שצריך להמשיך את העניין של משיח בדיבור. אבל צריך לזכור שעם כל זה שאנחנו פועלים ומוסיפים חיות ברבי, הנה ברבי עצמו אין לנו שום השגה...

בימב"ד

היה יהודי בשם משה בימבד שהיה גר בעיירה דיסנא והוא כתב לרבי הרי"צ מכתב ובתשובה שהרבי החזיר לו הרבי כתב את שמו בר"ת - בימב"ד, והנ"ל לא הבין למה אז שלח את ר' הירשל' פוקס שנסע בדיוק לאטוואצק לשאול את ר' חאצ'ע פיגין (מזכירו של הרבי) שישאל את הרבי למה הוא כותב את השם שלו בימבד בר"ת?

אז הרבי ריי"צ ענה: בימבד זה גם ר"ת במהרה יבוא משיח בן דוד, וראיתי עניין שקשור למשיח בשם שלך, וצריך לקשר הכל למשיח, אז הוספתי גם פירוש זה בשם על ידי הוספת הר"ת.

להיות בהיכון

שמעתי מר' לייבל מוצ'קין שהרבי היה בפאריז שמו לב שלפני כל מכתב שהיה מגיע מהדואר הרבי מלך המשיח שליט"א היה שם גארטל, שמא המכתב שהגיע הוא מכתב מהרבי (הקודם).

ואולי אנחנו צריכים ללמוד מזה שככה צריך להיות אצלינו התנועה של להיות מוכנים "עמדו הכן כולכם" לקבלת פני משיח בכל רגע.

לדעת להתנהג

ישנו סיפור ידוע עם תלמידי הרב המגיד שביקשו ממנו שרוצים לזכות לראות את אליהו הנביא וכמה פעמים דחה אותם, ואז באחת מהפעמים התרצה, ואמר להם שילכו למקום שבו נערכה אסיפה של כמה פריצים ויעברו שם כמה עגלות, והפריץ השלישי שיעבור הוא לא אחר מאשר אליהו הנביא. כן עשו התלמידים, הלכו למקום האסיפה, וחיכו שהעגלות יעברו, וכשהגיע הפריץ השלישי ידעו שזה אמור להיות אליהו אבל בפועל בגשמיות ראו פריץ אז דיברו איתו בשפה הפולנית וביקשו ממנו להעלות על עגלתו, ואז קילל אותם קללות נמרצות והלך.

כשהגיעו לרב המגיד אמרו לו: רבי, איה מה שהבטחת לנו? ותיארו לו את כל הסיפור, ואמר להם: הרי ידעתם שזה אליהו, היה לכם לומר רבי תברך אותנו! (בלשון הקודש) ולא לפנות אליו כאילו מדובר בפריץ פולני, משראה שכך התייחסתם אליו לכן גם הוא הגיב לכם באותו צורה.

אבי היה מתוועד על הסיפור הזה ואומר שלפעמים גם אנחנו כאלה, אומרים על כל מיני דברים, מאמינים במשיח, מאמינים במה שהרבי אומר, אבל שמגיע למעשה, אנחנו לא מבינים שעכשיו צריך להגיד 'שלום עליכם', להתנהג בהתאם למה שנדרש מאיתנו.

גאולה

בד' אמות של הרבי זה לא חכמה להרגיש גאולה - כי יש 'אוויר של משיח', אבל בשביל גאולה שלימה צריך שהגילוי אלוקות יאיר בכל העולם, כמו שהרבי אומר 'שהעולם יצעק אלוקות', שיש ילד באוקראינה שלא טוב לו - זה אמור להפריע לנו, וצריך לתבוע מהקב"ה שלכל יהודי יהיה טוב ויהיה כבר בפועל את הגאולה השלימה.

אהבת ישראל

אהבת חסידים

פעם, אחי- ר' שמולייזר, נסע עם ר' מענדל בזמן שכבר לו עצמו היה קשה לנסוע לבקר את ר' אבא פליסקין כשר' אבא לא הרגיש טוב, ר' מענדל ור' אבא היו חברים מאוד קרובים.

אהבת ישראל - זה חב"ד

במוצאי ט"ו בשבט תשל"ה הרבי דיבר שיחה חריפה על הסטמאר'ס שנלחמו בחב"דניקים, ושכל העניין של חב"ד והפעולות שלהם עם הטנקים זה אהבת ישראל, "תורה שאין עמה מלאכה - סופה בטילה" מלאכה זה אהבת ישראל.

הרבי אמר: הם מתנהגים באופן של היפך אהבת ישראל, ומה הבחורים רוצים? להפיץ את המעיינות, לעשות את השליחות של הרבי נשיא דורינו.

וכל מה שמדברים זה כדי שבחור שהולך בשליחות של הרבי לא יתבייש! לאיזה עניינים הרבי צריך להתייחס... וכל זה כדי שבחור לא יתבייש ללכת ל'מבצעים' של הרבי!!!

לאחרונה הגעתי לחתונה של אחד שנהיה חב"דניק דווקא מתוך השנאה אז לחב"ד, התחיל לחקור מה זה חב"ד והבין שחב"ד זה האמת.

לא לכל חתונה אני מגיע, אבל כאן הרגשתי שזה 'עניין של הרבי'.

ואז הוא אמר לי מילה חריפה: יש חוגים שיש אצלם אולי הרבה 'חסד' אבל 'אהבת ישראל' זה רק אצל הליובאוויצ'ערס!!!

להרגיש את השני

ר' בומי (פרידלנד) סיפר שבאחד הפעמים שר' מוטל' היה אצל הרבי ביחידות ביקש מהרבי ברכה לרפואה שלימה לאחד התלמידים הלומדים בישיבה שיש לו כאבים עזים ברגל, אז הרבי שאל אותו: איזה רגל, ימין או שמאל? ואמר שאינו יודע, אז הרבי אמר לו שכשנוגע המצב של השני, צריך לדעת גם את זה.

בגשמיות

אבי התוועד שפוגשים יהודי דבר ראשון צריך להגיד לו שלום עליכם ולשאול אותו על הסתדרותו בעניינים הגשמיים שלו.

ר' ישראל נח

כשהביאו את מיטתו של ר' ישראל נח לאחר פטירתו מצרפת לארץ הקודש הביאו אותו בתוך תיבה שהייתה נעולה מאוד חזק ואבי מאלה שעזרו לפתוח אותה, ואחרי זה היה צריך להביא אותו לקבורה בהר הזיתים ואבי נסע במיוחד לירושלים עבור זה ולמרות שישראל נח היה כבד מאוד בגשמיות ובמיתתו יותר מאשר בחייו כפי שבגשמיות שהאינו חי אינו נושא את עצמו, ובכל זאת אבי בעצמו התעסק בקבורה, וכך אכן ממש לפני שבת זכה ר' ישראל נח להיקבר בהר הזיתים.

אבי עשה את זה כי ידע שישראל נח היה חסיד, וגם כי ידע (אתם שואלים אותי איך הוא ידע, הוא ידע...) שר' ישראל נח רצה שלא יהיו יותר מ-10 יהודים בהלוויה שלו וכשהיו בהתחלה יותר מ-10 יהודים - אבי שתק, אבל אז אחד אמר שהוא עוזב ולא יכול לחכות וכך בעת הקבורה היו רק 10 יהודים, וקויימה צוואת המת.

רב חב"די

לפני שהרב הבלין נבחר לרב בתשס"א היה פרלמנט שלם של אנשים שהיו מעורבים בבחירות והיו שצידדו ברבנים אחרים, אז אבי נסע מנחלת הר חב"ד לקרית גת וישב בכניסה לאסיפה שם, ופיזר את זקנו וגלגל קצת עיניים ואמר לאנשים שנכנסים שמי שיבחר ברב הבלין יהיה לו שפע מיוחד כל השנה, ויפתחו לו שערי שמיים ועשה ככה עם הידיים, וברך אנשים, וכך היו שהתפעלו לראות אדם מבוגר ושמברך ואומר במי דווקא לבחור, ובפועל אכן הרב הבלין נבחר.

הרי אבי לא מקרית גת אלא מנחלת הר חב"ד, אבל שראה שיש כאן עניין של הרבי שיהיה רב חב"די הלך בעצמו לעשות מה שיכול.

אבי הלך אז לאסיפה בעייריה מבלי להודיע לרב הבלין ורק למפרע התברר לרב הבלין שכך היה.

את זה שמעתי מהרב הבלין בעצמו בשבעה על אבי ע"ה.

כוס תה

ר' דוד נחשון סיפר שפעם אחת מוטל' התקשר אליו באמצע הלילה, הוא היה גר בנצרת עלית (נוף הגליל כיום), אבל היה אז בירושלים, ומוטל' אמר שיש לו משהו דחוף להגיד לו, אז דוד נסע מירושלים לנחלה והגיע למוטל' ושאל אותו: נו, במה העניין?

אז מוטל' ענה לו, דוד, אתה צריך לשמור על הבריאות, ויש לי פתרון מיוחד בשביל זה, ודוד חושב, מה כבר הרעיון האגדי שמוטל' עלה עליו בעיצומו של לילה... ואז מוטל' אומר לדוד: תשתה תה ירוק... לא היה פשוט מזה...

דאגה לזולת

ר' בומי (פרידלנד) סיפר שפעם אחת עמד בבניין הפנימייה וראה את מוטל' עם טלית

קטן ומקלח יהודי מבוגר שם בשעה מאוחרת בלילה, ואז מוטל' צעק לעברו לאחר מכן ש'זכינו לעשות מצווה, ו'ר' הלל היה עושה מצוות מעשיות, למפרע התברר שהיה יהודי עזוב בקהילה, ור' מוטל' דאג לקלחו וכו' אחרי ריבוי זמן שלא הי' אף אחד שידאג לו ויעשה זאת.

אכפתיות

אחרי שאבא נפטר, אמר לי בחור ש'אין כבר מי שיצעק עלי' ואמר זאת למעליותא שהצעקות של אבא הראו לו שלאבא אכן היה אכפת ממנו.

אחוות חסידים

היה פעם שנוכחתי בהתוועדות שר' מאיר איטקין ישב בהתוועדות עם פרופסור ברנובר, ופרופסור ברנובר יהודי חשוב שמבין בפזיקה, מדע, ור' מאיר איטקין חסיד פשוט, ור' מאיר אמר לר' ירמיהו: 'ירמיהו, זאל זיין דיר (=שיהיה לך) הצלחה רבה בכל העניינים' שישבתי בהתוועדות ראיתי מה זה ברכה לבבית ופשוטה בין חסידים, בלי פוליטיקה.

המחשבה אודות הזולת

ר' מרדכי דובין היה שר בלטביה ואחרי שהיה תקופה בכלא על עלילות שהעלילו עליו שיחררו אותו מהכלא באמצע הלילה עם כתונת אסיר, הכפור בחוץ היה גדול ולא ידע מה לעשות, אז החל לרוץ כדי למצוא מחסה, והחליט לעבור בית בית עד שימצא בית עם מזוזה ואז ידפוק עליו כדי שיתנו לו מקום בינתיים מהכפור השורר בחוץ, לפועל - אחרי כמה בתים שעבר - מצא בית עם מזוזה והחל לדפוק עליו בתקווה שיפתחו אך המענה לא הגיע, ר' מרדכי הרגיש שכוחותיו אוזלים ומתחיל לקפוא והחל לומר וידוי, ואז החל לחשוב שהרי בבוקר היהודי שגר בבית יפתח את הדלת ויהיה לו רע על הלב שלא שמע פתח לו, שיראה אותו ככה מת ח"ו על מפתן דלתו, ואז אזר

כוחות ודפק בשארית כוחותיו על הדלת עד שבעל הבית שמע אותו ופתח לו. המיוחד בסיפור הזה הוא שמה שגרם לו שחייו ינצלו - זה המחשבה שלו אודות הזולת.

את הסיפור שמעתי שסופר במוסקבה בבר מצווה של ילד ממשפחת לבנהרץ ושם היה ר' מרדכי דובין וסיפר את הסיפור, היום מפורסם שזה הוא החסיד, פעם לא היה מפורסם.

(זה היה בהתוועדות בסוכות ור' יודיק ליפש הגיע עם מקורבים וביקש מא. שיתוועד איתם, אז אברמקע אמר שאין סיפורים בהזמנה, ובהתוועדות אומרים לחיים עד שזה 'מתוועד' אבל מכיוון שיש כאן יהודים שהגיעו לרבי יספר עכ"פ סיפור אחד...).

להישבע בספר תורה

לבית כנסת שר' שמואל נאטיק היה ממפעיליו, הגיעו אנשי הצאר (היה זה בתחילת המהפיכה הקומוניסטית שמטרתה הייתה לבטל את שליטת הדרג הגבוה בממשל, בטענת האמנציפציה (שוויון זכויות, שכולם שווים ואין מעמדות) ואנשי הצאר הגיעו להילחם באנשים אלו) ושאלו את ר' שמואל: האם יש לך כאן בבית כנסת אנשים קומוניסטים? והשיב בשלילה על אף שידע שיש, כי מאחר שהיו יהודים, לא רצה להסגיר אותם, ואז, אנשים אלו שכנראה ידעו דבר מה על דת ודתיותו של ר' שמואל, ביקשו ממנו לאחר שפתחו את הארון קודש שישבע בספר תורה על כך, ור' שמואל על אף היראת שמים הגדולה שלו ללא אומר ודברים, נשבע להם בספר תורה שאין בבית הכנסת קומוניסטים, כשראו באמיתות דבריו של הנ"ל, עזבוהו לנפשו.

המשכו הכואב של הסיפור היה שאותם הקומוניסטים שעליהם הגן ר' שמואל, פעלו מאוחר יותר להלשין עליו לשלטונות וכך נשלח לכלא בייסורים וכו'.

זה סיפור מאוד "סנסטיב" (רגיש) ויש בו כמה פרטים מאוד חשובים, שר' שמואל היה מאוד חרדי, בשביל מה היה מוכן להישבע, ומה קיבל מזה בסוף....

אבל המסר שצריכים לקחת מהסיפור הזה היא עד היכן מגעת אהבת ישראל של חסיד...
חסיד...

אני

פעם היה איזה מגיד שדרש בבית כנסת של העיירה שאסור לומר 'אני' כי זה ישות וגאווה ואז אופה הלחמים של העיירה שנכח בדרשה הגיע לביתו כולו מבוהל מהדרשה ואמר לאשתו שהלכה לו הפרנסה, כי שעושה משלוחים של לחמים לבתים של אנשים דופק בדלת ואז שואלים: מי זה? ויותר הוא לא יוכל לענות 'אני' ולא יפתחו לו... והלך לשאול בעצת הרב מה לעשות בנידון והרב (שכנראה היה חסיד) אמר לו: "תאמר 'אני', אך תחשוב על מישהו אחר". שמעתי את זה לפני 20 שנה וזה מאוד תפס אותי, כי זה תומכי תמימים זה לחשוב על מישהו אחר, אהבת רעים.

אהבה

ב770 לפני 40 שנה ראיתי את ר' לייבל מוצ'קין תופס את ר' מענדל מרוזוב ומתחיל לנשך אותו, בפנים, בצוואר, והיו כבר סימנים מזה.. אנשים נלחצו ושאלו את ר' לייבל: מה אתה עושה? הוא אמר להם: "זה בן של חוניע!" (בא לבטאות את השמחה והקירבה שהיה בין החסידים).

לאהוב בפשטות

פעם אחת אלטר רבי יצא לחסידים ואמר: ואהבת לרעך כמוך זה אומר שצריך לאהוב כל יהודי ואז חסידים התחבטו מה החידוש כאן, לכאורה זה פשט, ואז אחיו של אדמו"ר הזקן - מהרי"ל פירש: בפשטות, און (=בל) תיקונים וסיגופים, כלומר לא לראות בשני מה הוא צריך לתקן ולשפר אלא לאהוב אותו איך שהוא.

לי ולשני

שחז"ק היה בכלא והגישו מרק טרף הוא עצמו לא אכל אבל הביא לאנשים אחרים לאכול כי לא רצה להחמיר עליהם שהרי לפועל זה היה מצב של פיקוח נפש והיו

עלולים לגווע ברעב ח"ו. הוא היה אומר להם: תאכלו כי זה פיקוח נפש אבל אל תמצצו את העצמות, ועדיין לעצמו אמר שצריך לעשות 'תשובה' על זה שהביא להם (למרות שזה מה שהיה נכון לעשות, כי לפועל זה לא כשר...).

אהבת רעים

בשנים הראשונות נישא התמים (לימים השליח הנודע וכו') ר' משה יצחק העכט עם זוגתו לבית משפחת קרינסקי בבוסטון, והמשגיח לא הסכים לשחרר את הבחורים לחתונה בטענה שצריך שיהיה נוכחות של תמימים בחסידות ערב, אבל בפועל היו בחורים שנסעו לחתונה על אף שלא הייתה רשות מההנהלה.

כשהנהלה דיווחה על כך לרבי הריי"צ (שהתמימים נסעו ללא רשות) התבטא הרבי: אבל מה עם העניין של אהבת רעים?

כלומר, למרות שיש סדר בתומכי תמימים וכו' ולכאורה היו צריכים לקבל נזיפה אבל מצד שני שיש כאן שמחה של ידיד המשגיח היה צריך לשחרר אפילו שזה על חשבון ה'סדר'! מצד העניין של אהבת רעים!.

סוכריות מהרבי

אחותי הייתה כילדה כאן ב'שכונה', בזמן שהורי לא היו כאן. ונסעה לקעמפ של גן ישראל, וביום הורים של הקייטנה, הגיע המזכיר ר' בנימין קליין ע"ה למסור חבילת סוכריות עבורה מהרבי, שהרבי ביקש ממנו שיסע להביא לה.

לרבי יש את כל עם ישראל עליו, אבל הוא יודע שיש ילדה שהוריה לא בסביבה, ורוצה לעודד אותה, ושולח את מזכירו האישי שלכאורה הרבי צריך את המזכיר שיהיה לידו, למה צריך שיסע שעה וחצי כל צד? הרבי לא יכול לשלוח יו.פי.אס. ...

אלא שלמה הרבי עושה זאת? בשביל להביא לילדה חבילת סוכריות, שתדע שהרבי חושב עליה ואכפת לו ממנה.

מאז אני מקפיד כל שנה לנסוע לאפ סטייט להביא ממתקים לילדים בקעמפ. כי כך הרבי מלמד אותנו, להרגיש את הזולת.

מעשה במטרייה

הייתה אשה שהגיעה לחופתה עם מטרייה, ושאלו אותה: למה הגיעה עם זה? אז אמרה שכילדה ב'שכונה' ראתה את הרבי מגיע מהרכב בלי מטרייה וירד גשם אז סיככה על הרבי כביכול במטרייתה, ולמרות שהרבי עצמו לא הלך עם מטרייה, (שאגב - יש 2 הסברים מפורסמים בזה מהרבי מדוע 1. כי סלדאט (=חייל) לא הולך עם מטרייה 2. כדי לא לעצור את ברכות ה') וכשהרבי ראה שהיא מחפשת לעזור לו, הרבי התכופף לעברה, ובמקום ללכת מהר כדרכו של הרבי ובקושי להירטב, הרבי התכופף למטרייתה, וצעד עימה ביחד עד שנכנס ל770.

ולכן עם המטרייה הזו הגיעה לחופתה, לזכור את אותה הרגשה אבהית שהרבי נתן לה כילדה.

שמחה

איך נכנסים ליחידות

היה בחור שנכנס לרבי ליחידות והוא היה בדפרסייה (דיכאון) ואז אחרי שנכנס הרבי אמר לו: איך שאתה כעת, איני יכול לקבל אותך ל'יחידות'!

ונבהל מאוד, הרי הרבי מקבל את כולם ומה פתאום הרבי אומר לו כזה משפט... ואז הרבי הצביע על צד שמאלו הק' לכיוון ליבו, וסימן בתנועה של זריקה: "מאך אזוי" און וואָרפן אויס די פענצטער (תעשה כך, ותזרוק את זה (את המרה שחורה) מהחלון) והצביע לכיוון החלונות הפונים לאיסטערן פארקווי.

(המסר שהרבי רצה לומר לבחור שכשנמצאים במצב רוח לא טוב, לא צריך להיות שקועים בזה אלא לזרוק את העצבות וגמרנו).

רחוק מעצבות

פעם חסיד ראה גויים שותים לשוכרה בבית מרזח וכולם שמחים וצוהלים, ואמר כך: מה זה - אני לא יודע, אבל מה שבטוח שעצבות זה בטוח לא.

המסירות נפש ברוסיה

יהודים

מרת פרידא ששונקין תרגמה מכתב מהרבי בשפת הרוסית שמתחיל במילים "לכל אחינו הרוסים" וכששלחה לרבי מלך המשיח את המכתב, הרבי תיקן: היהודים הבאים ממדינת רוסיה, וחסידים התוועדו על כך שלכל לראש אנחנו יהודים, זה הדבר הראשון לפני הכל, אחרי זה הגענו מרוסיה וכו'!

מסירות נפש

אבי היה במאסר ביחד עם כל מיני מובילי המהפיכה, מדענים גדולים וכו' ואבי למד מניסיון חייהם הרבה הוראות בעבודת ה'.

הרבי שלח לפחות 2 בחורים שהיו גרים בארה"ב לישיבה של אבי בנחל'ה, ולמה? כי כנראה צריך מישהו שהלך על מסירות נפש בפועל, כי אמונה באלוקים לא קונים באתר אינטרנט! זה דבר שקונים מהחיים, ממסירות על העניינים של הרבי'.

ומה יפה

היה שגור בפיו של אבי שאצל חסידים אמרו 'ומה יפה ירוסשינו' מל' רוסלנד - כלומר: הזכות שזכינו למסור את הנפש למען הרבי ברוסיה.

הרבי הנשיא

כשר' מענדל נכנס ליחידות הראשונה, ודובר על יהודי רוסיה, אמר לו הרבי בסוף היחידות: 'אזכיר על הציון של נשיא דורנו'. כשיצא מהיחידות וחזר לאכסנייה שלו,

התקשר אליו המזכיר הרב בנימין קליין ואמר לו שהרבי כתב בקשר לדבריו 'אזכיר על הציון של נשיא דורנו', שזהו 'נשיאם, נשיאנו, נשיא כלל ישראל'. כלומר: קודם כל הוא נשיאם של יהודי רוסיה, ואחר כך שלנו, ואחר כך של כלל ישראל.

(א' ששמע מר' מוטל')

עבודת התפילה

כשהתפילה מתפללת

באחת הפעמים שר' איצ'ה דער מתמיד נסע כשד"ר, הגיע בחג סוכות לאזור מסויים, וסיכם עם הגבירים שהיו באיזור על זמן בו יפגשו איתו בסוכה וידברו יחד על עניין התמיכה במוסדות. בפועל, הגיע היום המיועד והשעה המיועדת, כל הגברים הגיעו, הבעל הבית המארח של הסוכה הוציא את הדגים וגם את הבשר, ור' איצ'ה לא הגיע... באזור 4 בצהריים, לפתע ר' איצ'ה נצפה במפתן הסוכה, שאל אותו הבעל הבית: איפה היית? הגיעו כל הגבירים שרצו לעזור לך, ואתה עצמך לא הגעת... היתכן?! ענה ר' איצ'ה: מה אני יעשה שהתפלל לי היום... וכשהייתי שקוע בתפילתי, שכחתי על כל מטרת הגעתי לכאן, חשבתי רק על הקב"ה והרצון להדבק בו.

להתפלל

הרבי הריי"צ קורא לר' מרדכי דובין במכתבים "שר של חסד" והוא היה גם שותף בעזרה להוצאת הרבי ריי"צ מרוסיה, וביחד עם כל העסקנות, היה גם ביום חול רגיל מתפלל באריכות, למרות שהיו כאלו שהיו כאלה זקוקים לעזרתו וצובאים לפתחו (לא כמו היום שיש כאלו שחושבים שזה בסתירה).

תפילה

אח של ר' הלל מפאריטש שאל את ר' הלל: למה החסידים כביכול מבזבזים זמן על לימוד חסידות לפני התפילה? אז ר' הלל ענה לו: מה אכפת לך שמתפללים לפני התפילה... (היינו שעצם התוכן של החסידות הוא התוכן של התפילה עצמה).

התפילה של ר' ניסן

ר' ניסן נמנוב התחבא שנתיים בבית של חז"ק ברוסיה, והיכן התחבא? במקרר של הבית. מה הכוונה מקרר? המקרר של אז היה שהיית חופר באדמה בור של כמה מטרים ושם היה כל כך קר הרבה יותר מטמפרטורת החדר למעלה וככה האוכל היה נשמר, ושם בקור הזה ר' ניסן התחבא. זה היה עוד לפני שנולדתי, ובני הבית היו יורדים למטה עם מעילים חמים וגדולים, כי כמה שהיה קר למעלה שם למטה היה קפוא יותר, והיו רואים את ר' ניסן מתפלל, וכשהתפלל היה לו רק את הטלית ולא היה לו שום מעיל או בגד חם נוסף ולמרות זאת הוא היה מזיע כפשוטו, התפילה כל כך חיממה אותו עד כדי כך שהיה מזיע בפשטות.

תשובה

איך יוצאים

יש סיפור ידוע עם גנב שנכנס בשעה מאוחרת בלילה דרך ארובת הבית של אחד הצדיקים בכדי לגנוב את הכסף של הקוויטלאך ולפועל שירד לתוך הבית התבייש נורא כי גילה שהצדיק עדיין ער, ואז במקום שיאיים על הצדיק וכיו"ב אמר הגנב לצדיק: רבי, איך יוצאים מפה.

וחסידים היו מתוועדים על הסיפור הזה שבשאלתו של הגנב יש ב' פירושים: 1. טכנית, מכיוון נכנס דרך הארובה, אז שאל איך יוצאים 2. איך יוצאים מהמצב בו נמצא, היינו שחיפש דרך תשובה על מעשיו.

להכיר את מצבינו

התניא מדבר למי שיש לו עליות ומורדות בעבודת ה', מי שאין לו ירידות - כנראה או שהוא לא חסיד, או שהוא לא מהעולם הזה...

מסרים אחרי ההסתלקות

הרבי אמר

שמעתי מר' לייבל גרונר (ע"ה), שפעם בשנים הראשונות הרבי חזר מהאווהל ואמר לג'ימי: הייתי באוהל והרבי אמר לי לומר לך כך וכך... וג'ימי התעלף והוציאו אותו לזאל הקטן, ואחרי שהתאושש קצת, חזר לרבי ושאל: ומה עוד הרבי אמר לך? ענה לו הרבי: מה שאתה צריך לדעת - אתה צריך לדעת, ומה שלא צריך - לא אומר לך.

מי יבוא למי

בשנת תשכ"ו אחרי ששז"ר התמנה לפרזידנט ניסו כל מיני אנשים להגיד לשז"ר שזה לא מכובד שהוא יבוא לרבי ושצריך שהרבי יחרוג ממנהגו ויבוא אליו לבית מלון, כששמע שז"ר את דבריהם החליט לשאול על כך את הרבי, והרבי ענה שעליו לשאול את חותנו, ואכן ביום שישי באותו שבוע למרות שלא היה זה מהתאריכים הקבועים בהם הרבי נוסע לאוהל, נסע הרבי לאוהל, כשחזר הרבי מהאווהל ביקש למסור לשז"ר ש"חותני לא נותן לי לנסוע אליך", וכששמע שז"ר שהרבי מדבר עם הרבי הקודם אחרי הסתלקותו וכך אמר לו הרבי, היה בהתפעלות גדולה ואמר שיגיע הוא ל-770, כפי שהיה אכן בפועל, כמפורסם.

ראוי

הרש"ג אמר פעם אחרי שהרבי כבר נהיה נשיא בגילוי, שמלכתחילה ידע שהרבי הוא ראוי להיות הרבי, שכן הרבי סיפר לו כמה פעמים על דברים ששמע מהרבי הקודם אחרי ההסתלקות, ואילו אצלי - אמר הרש"ג - אף פעם לא קרה כזה דבר, וממילא הבנתי שהרבי ראוי להיות הרבי.

תומכי תמימים

התמימים

ר' מוטל' היה רגיל לומר שאם רוצים לדעת מה הרבי רוצה? צריך לשאול את התמימים כי הם מכוונים נכון.

(ר' טל ניר)

קריאת עיתונים

היה בחור שמצד אחד מאוד חכם בתורה אבל מצד שני גם הולך מאוד יפה וגם קורא חדשות, באחד הפעמים ר' דוד רסקין נכנס לחדר שלו, וראה שם עיתון ניו יורק טיימס שאותו בחור קרא, ושאל אותו: מה זה? לא מתאים... אז הבחור ענה שזה בשביל לדעת איפה אפשר לקנות חליפות בזול...

לא שבאמת התשובה סיפקה את ר' דוד, אבל לפחות לאותו פעם עזב אותו לנפשו.

הסלמון בלי השומן

דג סלומון יש עליו הרבה שומן וזה נותן לו הרבה טעם, ועם השומן ובלי זה - זה ממש טעם אחר לגמרי.

אז ככה אני אומר לכם, יש את כל החיים של הבחורות, אבל הזמן שמהווארט עד החתונה שזה כמו השומן של הדג ("יקר מכל יקר") אבל זה רק אז, ואחרי החתונה זה כבר הולך ויורד, איי מה אחרי החתונה אני כבר לא חסיד?! לא, אתה חסיד, אתה יכול להיות גם רב גדול, אבל זה הסלמון - בלי השומן...

תמים נשאר תמים

היה בחור שבחיצוניות ירד מהדרך, אבל כשהיה מלחמה עכשיו באוקראינה אחי שמולזר אמר לו שיש עכשיו מצב בעולם וצריך לפעול למען זה ושיעשה מה שלמד בתומכי תמימים, ואותו בחור אכן הלך ועשה תהלוכה עם ילדים בל"ג בעומר, וזאת הייתה התהלוכה היחידה בכל אוקראינה! (מצד הבלגן ואימת המלחמה).

עקידה

הרמב"ן מבאר שכשאברהם לקח את יצחק לעקידה אמר לשרה שהוא לוקח את יצחק ללמוד, ואבא שאל על זה שהרי לכאורה שרה הייתה נביאה, ומדוע אם כן אברהם השתמש כלפיה בכזה סגנון ולא אמר לה בפירוש לאן לוקח את הילד? אלא - אבא ביאר - שאברהם אכן אמר את האמת - כי תומכי תמימים זה 'עקידה!' ור' יענקל נוטיק אמר בהתועדות שאת זה יכול לומר רק מי שהשתתף וחוהו בגופו את זה שתומכי תמימים זה 'עקידה'.

ינוח בני

היה בחור מהישיבה של אבי שעבר ברית ואחרי כל הקושי רצה לשבת ללמוד תורה, אז אבא צעק עליו: לך לפנימייה לנוח, מה לימוד תורה עכשיו?! ואחרי זה בתור פיצוי על הנזיפה הביא לו בקבוק קולה אליו לחדר.

תמים

בישיבה אצל אבא לא למדו לא ספרות ולא שחיטה, כי אבא אמר שתמים זה בלי תכלית.

איך תמים יודע מתי הוא צריך להתחתן? שהוא חושב כבר על מקום לשליחות...
תמים הוא בלי קריירה ובלי כבוד, הוא תמים ב770 וזהו.

להיות חסיד

ד"ר טל ניר סיפר לי בתשס"ב, שאבי אמר לו לפני שהתחתן: (היה זה כבר אחרי שהתקרב לחב"ד) עליך להיות בזמן זה יחד עם הבחורים בתומכי תמימים, ללמוד איתם משניות, להשתתף איתם בארוחות, וזה מה שיעשה אותך חסיד! ואמר לי שב"ה היה לי את השכל להקשיב לאבי ועד היום חייב לו על זה שבזכותו זכה ללמוד בתומכי תמימים.

הלב

שמעתי מר' ג'ימי גוראריה ששמע מחסידים שתומכי תמימים זה הלב של ליובאוויטש, ממילא איך שלא יהיה הפשט בזה, צריך לדעת שהפעולה וההנהגה של התמימים זה דבר כללי שנוגע!!

מה אתה דואג

חאצ'ע פיגיין אמר לבחור שדאג על זה שהוא בגיל מבוגר ועדיין לא מוצא שידוך: על איזה פרט אתה דואג, שאין אלוקים או שאלוקים שכח עליך?

ניצול הזמן

שמעתי מהרב חדקוב שבשנים הראשונות, שהרבי התפלל בציבור, הביא איתו ספרים

ובזמן עד שהש"ץ מסיים שמו"ע ומתחיל חזרת הש"ץ הרבי היה מנצל את הזמן, לעיין בספרים.

צריך לדעת שהזמן יהיה יקר ולנצל אותו, ללמוד מהרבי מלך המשיח שליט"א.

על מתנגדים ופולישער'ס

למה רץ הסוס

הרוגוצ'ובי היה חריף בלשונו ושאל פעם איזה מתנגד: למה בהמה-סוס רץ כשנותנים לו מכה- האם מחמת שהוא נזכר במכה שנתת לה בעבר, או שמפחד שיקבל עוד? ענה לו: רבי, איני יודע, איני בעל עגלה... אמר לו הרוגוצ'ובי: אני שואל אותך בתור סוס...

התעוררות של מתנגד

אחד מגדולי המתנגדים דיבר ועורר את הקהל וכמעט שגרם להם לבכות, ואז אחרי זה הגיע האוכל, וביקש מהרב השני שנכח על השולחן 'אתה יכול להעביר את הקטשופ?' ולא שם לב שהרמקול היה עדיין לכיוונו וכולם שמעו את זה...

בקיצור, זה מה ששווה וקורה מהתעוררות של 'מתנגד' עוד קטשופ בבשר...

הקודים

ר' אברהם מאיור סיפר לי בהולכו ברחוב כשאבי אמר לי שאלך אליו לשמוע ממנו ווארט:

החסידיים היו משתמשים בקודים במכתבים ביניהם, אז שאחד רצה לבשר לחברו שהולך טוב בעסקים היה כותב אלץ גוט (=הכל טוב) כמו י"ט כסלו בדיסנא (שם הייתה עיירה של חסידיים ובי"ט כסלו היה מאוד פריילעאך) ושרצו לבשר שלא הולך טוב היו כותבים נישט גוט (=לא טוב) כמו ט' באב בדרויא שזו הייתה עיירה של מתנגדים, שאגב שמעתי (מפי השמועה) ששם קירב ר' אברהם מאיור את ר' בניצי שם טוב לליובאוויטש.

העבירות של מתנגד

אצל חסידים היה בדיחה כזו, שמתנגד שרוצה להתפקר, לוקח נר של חלב ואוכל אותו (פעם היו עושים נרות מחלב, היום עושים יותר משעווה) אז המתנגד שרוצה להתפקר, למרות שזה ממש מגעיל, אבל העיקר שהוא חושב שבוזה הוא מעצבן את אלוקים... (ר"ל) מילא אתה עובר עבירה, לפחות תהנה...

(כמובן שנאמר בכדי לבטא את העניין ולא למעשה ח"ו. הכותב).

ההתקשרות לרבי

החסיד אומר "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", הרבי והקב"ה זה דבר אחד, המתנגד אומר: או משה או ה', אי אפשר גם וגם...

איך ממנים רבל'ה

פעם ר' מענדל מרוזוב ע"ה תיאר שכשאדמו"ר פולני נפטר, איך ממנים את החדש? הגבאי של האבא, לוקח את הבן לחדר סגור, ואומר לו: אתה חייב לקבל את האדמו"רות! והבן אומר לו שהוא לא רוצה להיות, ואז הגבאי צועק עליו: דו ביסט א שייגעץ! קח את המקל, תתעטף בגלימה, וצא לעולם... וכך ההוא נהייה רבי כביכול...

מאכער

היה פוילישער שראה שמתקרב החג של הגויים, ואמר לעצמו שיש לו רעיון איך לעשות כסף, יקנה כמות של קרסים וימכור, כי ראה שזה רץ אצל הגויים.

פנה למוכר זוטר ואמר לו שרוצה 2000 חתיכות, אז אמר לו שלכזאת כמות כדאי שיפנה למפעל באוהיו, ההוא מתקשר למפעל, ומבקש לקנות 2000 קרסים, אז המוכר מהצד השני עונה לו באידיש פולנית "עם הציור של הממזר או לא"?... ודייק ותמצא.

סיפורים על חסידים

ר' זלמן גלנטר - אור בקצה המנהרה

מספר ר' יונה גלנטר (בנו של ר' זלמן גלנטר מקים בית כנסת "אנשי רובשוב"):

אבי, ר' זלמן, היה יהודי חרדי אבל לא היה חב"דניק בהתחלה, כשהיה במחנות בשואה זה היה מצב שכל רגע שחיים הוא נס, הלכו לישון מתוך ידיעה שלא יודעים אם יישארו בחיים למחרת.

היה פעם שאמרו לכל מי שהיה בחדר עם אבי שכולם ישבו על הקרשים ויהרגו את כולם ביחד ח"ו, ובפועל, בסוף לא עשו זאת, אבל התחושה המפחידה והחוסר וודאות הזאת, זאת הצורה בה חיו.

ואז פתאום אבי חולם באחד הלילות, וכדי להבין אקדים שפעם שאנשים פשוטים מהעיירה היו מתחתנים, לא היו מתחתנים באולמות, אלא בבית. אז את החופה היו עושים ברחבה ליד הבית, ולאחר מכן היו מוציאים את הרהיטים מהבית, ואז במקום שנוצר בבית אחרי הפינוי - שם היו עורכים את הסעודה. וגם, בד"כ היו מכינים אוכל בסיר קטן, אבל לחתונה שהיו מגיעים הרבה אנשים היו מכינים בסיר גדול.

ובחלומי, אבי רואה את עצמו בבית שלו, ומכינים אוכל בסיר גדול, לאות שיש שמחה. כשאבי התעורר מהחלום, אמר לעצמו, מה אני חולם כאלו שטויות, הרי אני נמצא במצב כ"כ גרוע, אין סיכוי בדרך הטבע שאצא... אבל בסוף אמר לעצמו אולי זה אכן מסר משמיים, על אור בקצה המנהרה, ואכן יש כאן סימן טוב. לפועל, כעבור 3 שבועות באופן מפליא ממש השתחרר מהמחנות.

ממש ע"ד מרדכי היהודי כמו שהרבי מבאר בשיחה שלכאורה למה הוא פתאום שמח שהילדים אמרו "אל תירא"? הרי יש עדיין את אחשוורוש והמן ולא קרה שום מהפך, אבל ידע שברגע שיש לו את הנתינת כח הזאת - הכל בטוח יראה אחרת...

מחנות הפליטים

אחרי זה שאבי היגר למחנות הפליטים, היה מצב של הרבה אנשים שהיו שבורים

בנפשם, בלי משפחה, בלי דרך איך להמשיך מהמצב בו הם נמצאים את חייהם, ולכן דבר ראשון היו ניגשים לרשימות לבדוק מי מהמשפחה שלהם או מהשכנים והחברים נשאר בחיים כדי לדעת אם יש אולי מי שיוכל לעזור להם להשתקם...

יש מכתב שהרבי ביקש לשלוח ליהודים שם סידורים וחומשים המצב שם מבחינה רוחנית היה מאוד קשה.

אחד החסידים לימד שם ילדים שהגיעו מבתיים דתיים אבל לא ידעו מילה על יהדות, מצוות, כשרות וכו' והרבי הריי"צ שילם לו משכורת, פשוט כדי שיהיה לו במה לחיות.

ספר תורה

כשאבי הלך למקומות שהיו מפרסמים לפי העיתונים ועוד מקורות מי בחיים, ראה שכתבו שאחותו בחיים, ולא ידע איפה, נסע לפולין לחפש את אחותו בכל האזור בו גרו ולא מצאה. הגויים השתלטו ברוב המקומות שהיהודים היו גרים, ובאמצע הדרך ראה יהודי בשם יוסף שאסף מבתי הגויים תשמישי קדושה שנשארו מהיהודים, ולא הייתה לו שום הכירות מוקדמת איתו, פשוט נפגשו באמצע הדרך, ואז, יוסף ניגש לאבי, והוציא מהתשמישי קדושה שהיו בעגלה שלו ספר תורה והביא לאביו ואמר לו "את זה תיקח אותך לכל מקום שתלך", אבי לקח את הספר, והיום הספר תורה נמצא בבית כנסת של "אנשי רובשוב" בבית כנסת שהקים כאן בשכונה בברכתו והסכמתו של הרבי מלך המשיח שליט"א.

הקמת הבית כנסת

בסוף שנות הכ"פים אבי הקים את בית הכנסת "אנשי רובשוב" על שם העיירה בה גדל שהקהילה בה נספתה בפרעות שהיו.

בשנים ההם, היה זה בית כנסת היחיד בנוסח האר"י חוץ מ770 והיו שטענו שאולי זה עניין של 'השגת גבול' אבל בפועל אבי קיבל ברכה מהרבי להקמת הבית כנסת והיה לשון מהרבי בקשר לבית כנסת שהוא "בידיעתי ובהסכמתי", ושכשבאו אותם אנשים עם טענותיהם לרבי, הרבי ענה שבית כנסת זה הוא המשך למניין ב770 ושארדרבה צריך שיגדילו את הבית כנסת.

ר' יענקל' ז'ורובציער

שמעתי מר' יוסקע ששונקין ע"ה ששמע על ר' יענקל' ז'ורובציער שבפ"ד (זה היה הכינוי בין החסידים לשנת תרפ"ד) שהרבי שלנו הגיע לרבי הריי"צ, הרבי (הריי"צ) התחיל לדבר באותיות לא רק של תשב"ר וחדרים אלא ללכת ליהודי בחוץ ולקרב אותו לתומ"צ, ואז ר' יענקל' שהיה 'האיש ביצוע של הרבי' (כלומר שאצלו זה לא נשאר בדיבור אלא דאג ליישם בפועל) התחיל להציע ליהודים ציציות ומזוזות וצחקו ממנו.

ומתי הרבי הריי"צ החל לדבר ככה? דווקא אז שהרבי הגיע!!!

בכלל בקשר לר' יענקל' הוא היה יהודי של אמת, אבי פעם נעצר שהיה בגיל 7, ועצרו אותו אז עם עוד כמה חסידים וביניהם היה ר' יענקל'.

ר' בערל קיומאן - חושים

החסיד ר' בערל קיומאן היה בטיפול רפואי, והאחות ניגשה להזריק לו זריקה, אז ר' בערל קפץ על מקומו ולא נתן לה.

אז התמים שהיה שם אמר לר' בערל: עוסקת במלאכתה, מותר.

אז ר' בערל אמר: א חוש טאר מען נישט פארלירן! (=את החוש אסור לאבד!)

(בטעות מספרים את הסיפור על ר' חיים כבש ואינו, הסיפור היה עם ר' בערל הנ"ל).

ר' זלמן משה - כוחות

מסופר שבאחד הפעמים מישהו איים על ר' זלמן משה עם סכין והוא נשאר עם היד באוויר ולא הצליח להוזיזה.

בהצנע לכת

אבי היה מספר על ר' זלמן משה סיפורים בהתוועדויות, ואחד מהם שפעם בחודש תמוז כשהיה חם מאוד ר' זלמן משה ישב עם ציצית צמר עבה והיה פתוח לפניו לקוטי תורה, אבל כשבאו אנשים לבקר אותו - סגר את הספר ופתח עיתונים.

ר' מאיר איטקין

ר' מאיר איטקין לא למד בליובאוויטש שבליובאוויטש, אבל אמר שראה את הסוס של ר' פסח בעל עגלה. פעם בסמרקנד התפללו ב'עבודה' גדולי החסידים, ור' מאיר איטקין עשה קידוש על משקה, שאלו אותו החסידים: איך הוא לא מתבייש לעשות קידוש ככה לפני כל גדולי החסידים? ר' מאיר ענה: מה לעשות שהייתי צמא...

ר' ניסן - מה החזיק

כשר' ניסן היה במחנה עבודה היה מאוד רזה, ולעיתים היו נותנים לאנשים לצעוד מהמחנה עד מקום העבודה הליכה של כמה קילומטרים, ואנשים שהיו חלשים בגשמיות כמוהו ואפילו חזקים ממנו היו נופלים ומתים בדרך, אבל ר' ניסן שרד הכל וזה בגלל שהנשמה החייתה אותו בגשמיות, כל הדרך הוא היה חוזר תניא בעל פה וזה מה שהחייה אותו, כי המוח היה שולט על הגוף.

איך נהיים בינוני

מישהו שאל את ר' ניסן איך אפשר להיות בינוני הרי לכאורה זו דרישה ממש קשה לשמור על המחשבה דיבור ומעשה שיהיו רק ענייני קדושה? אז ר' ניסן ענה לו בשאלה: ל-5 דק' אתה יכול לשמור על המחשבה דיבור ומעשה שלך? והלה ענה שאם ישתדל - אז כן, אמר לו ר' ניסן - אם כן כל החיים מורכבים מעוד כמה דקות ועוד כמה דקות שתשמור ובסוף תצליח שיהיה לגמרי כל הזמן.

לפי מעגל השנה

ראש השנה

כוונות בשופר

היה ידוע שהרבי אמר לר' דוד רסקין מה צריך לכוון בתקיעת שופר. פעם שאלתי את ר' דוד כמה פעמים מה הכוונות ולא רצה לומר לי, פעם אחת ענה לי ר' דוד: שאני תוקע בשופר, אני מכוון לקבל עלי את הרבי כמלך המשיח.

אבינו מלכנו

בשבת האחרונה של שנת תשל"ד (לפני ר"ה תשל"ה) הרבי דיבר בכאב על המצב בישיבות, שישיבות התרוקנו מבחורים וצריך לחזק את הישיבות, הרבי הזכיר את ישיבות מונטריאול, תורת אמת, כפ"ח, וברינאוואה.

במוצאי שבת הרבי ביקש שיעשו רשימה מי מהבחורים יבוא לישיבות אלו כדי לחזק אותם ושרוצה שיהיה מוכן לפני שהולך לאוהל ביום שני (ערב ראש השנה תשל"ה).

חלק מהבחורים היו ב70 שהרי הגיעו לרבי לתשרי, והיו נציגים מכל הנהלות הישיבות והם הלכו לשבת עם מנהלי הישיבה המרכזית ב70 בכדי לעשות רשימות של איזה בחורים הולכים לאיזו ישיבה, והבחורים התאספו כקבוצות כי אמרו שאם עוזבים את ישיבתם בכדי לחזק ישיבה אחרת, רוצים הם לנסוע יחד, וכך הבחורים הגישו את שמותיהם, והנהלה ממוצ"ש עד יום שני בבוקר כל הזמן רצוף, קיבלו רשימות של שמות.

ר' מענדל ישב בחדר ההנהלה עם ר' דוד רסקין כל הזמן בכדי לשמוע את הבחורים ולסדר את הרשימות על הצד היותר טוב, ואחרי כל העבודה המייגעת, ביום שני בצהריים, הלך לנוח, לזמן קצר כמובן על מנת לקום למעריב.

בפועל, סיפר ר' יוסל' ליברוב, חיפשתי אותו אחרי מעריב, ולא ראיתי אותו ב-770, אז שיערתי שנרדם מעול המאמץ שהיה לפני, ורצתי לדירה שלו, להעיר אותו.

כשקם, ואמרתי לו שהיה כבר מעריב, ר' מענדל החל לצעוק בבכיות: "איך פיפספתי את ה"אבינו מלכנו?!"

ואז בחור אמר לאברמקע: הרי הוא פיפס בגלל שסייע לתמימים... ואז אברמקע אמר לבחור שה'נקודה' של הסיפור היא שמה ר' מענדל אמר שעכשיו מרגיש שחסר לו? לא איזה קדיש או ברכו, אלא ה"אבינו מלכנו".

איך להבין

כדי להבין את המאמרים של הרבי על ראש השנה צריך לצאת למבצע שופר, ומי שיגיד שעבר ראש השנה, שילך ויעשה 'שאלת חכם' ...

ו' תשרי

אמא של הרבי

התפרסם לאחרונה סיפור שהרבי הגיע בחזור מהאווהל לבקר את אמו הרבנית חנה והרבנית אמרה לו שלא יתעכב אצלה ושילך לאכול, והרבי שאל: מניין את יודעת שלא אכלתי? אז ענתה שיודעת שלא אוכל ביום שהולך לאווהל, ולא הגיע לבד, אלא הנהג - הרב קרינסקי כאן איתו ביחד, ואז - הרבי הרבנית והנהג צחקו ביחד.

הרבנית יודעת מי זה הרבי וגודל רוממותו, אך היא כאמא, מדברת עם הרבי דווקא על הדברים הפשוטים האלה בצורה הכי אכפתית שיש...

יום כיפור

כפרות

אבא היה משלם סכום יותר גדול על העוף של כפרות כדי לקבל עופות שמינים ובריאים, כי מגיע לבחורים בתומכי תמימים לאכול טוב! בנים של הרבי צריך לדאוג להם!

ברכת התמימים

ברכת התמימים, זה דבר שנוגע, זה זמן שבו האבא והילדים, הרבי והתמימים - ביחד, והרבי מברך את הבנים שלו.

אני זכיתי מגיל 18 להיות בחדר הראשון (שאז בשנים ההם היו שם רק בחורים מבוגרים וחתנים) ואחד המשב"קים שראה אותי ניסה להעיף אותי משם כופף לי 2 אצבעות, כפשוטו...

אני זוכר שבאחת השנים שמעתי את הרבי אומר בברכת הבנים "שנת שידוכים טובים" ואז חשבתי מה זה רבי - רבי זה כמו אבא שדואג לילדיו וחושב מה הם צריכים.

גם בחורים שלא ראו אותם כל השנה ב770 היו מגיעים לברכת התמימים, כי היה ברור שלא משנה כמה למדת או האם עשית או לא עשית מה שצריך - אתה בן של הרבי!

במאכל ובמשתה

ר' מענדל היה אומר בקשר ל"על חטא" שאומרים ביום כיפור: כתוב "על חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה" ולכאורה מה החטא בזה שאכלנו ושתינו? אלא היה ר' מענדל מסביר שאכלנו יותר ממה ששתינו... שהאוכל בהתוועדות היה יותר מהמשקה...

אחת ואחת

פעם אבי עלה חזן ביום כיפור בנחלת הר חב"ד וקרא בהטעמה וניגון מיוחד ובבכיות את הקטע של "אחת ואחת" ואנשים לא הבינו מה אבי עושה עניין מכזה קטע כביכול... לפועל, אבי אחרי זה הבינו שהתכוון ש"אחת ואחת" זה אחת שלי ואחת של הרבי, כלומר הקשר העצמי שבין החסיד לרבי.

המלך

אצל חסידים אמרו שלפני "המלך" יש את המנגינה שמנגנים: אה אה, אהה, אהההה
- 14-15 פעמים

והסבירו שזה לא סתם חזנות ר"ל אלא שבימים נעלים כאלה שנכנסים למלך, אז לא פותחים את הדלת ואומרים 'הנה אני פה', צריך לעשות הכנה לזה, וזה האהה שאומרים לפני 'המלך'.

תעשו תשובה

שמעתי סיפור מר' אושר ששונקין, ואימי שתהיה בריאה אמרה ששמעה את זה גם מאבא. בזמן הצ"צ, היו הקנטוניסטים, והיה להם בתי כנסת משלהם, ושם הגבאי והרב ומי שהיה ה"מאן דאמר" היה ג'לובט, גדול, עם שרירים מנופחים, ובקיצור, החברמן של הקהילה, ובלילה שלפני יום כיפור, היה דופק על השולחן וצועק: ראביאטה (חברים) תחזרו בתשובה! ואז כולם היו חושבים על כך שהנה מגיע יום הדין, ומתחילים לבכות שנה אחת, אמר, דפקו, ולא זע ולא נע, לא ראו התעוררות בקהל. ואז אמר להם מה זה נראה להם עניין של חה חה חה חי, חה חה חה? זה עניין רציני! אתם חוזרים בתשובה?! ודיבר איתם דברים קשים בשפה שהם מבינים, ואז אכן החלו להתעורר ולבכות ולקחו את העניין ברצינות.

מקווה ישראל ה'

שמעתי פעם שהיה חסיד שהיה בכלא ואמרו לו שישחררו אותו (בכוונה) רק אחרי שיום כיפור נכנס, כי רצו שלפחות ישיגו שלא יטבול במקווה, ואז ביקש משורה של חסידים שהיו איתו בכלא בצורה מעגלית וקפץ בתוך החלל שנוצר בתוכם 3 פעמים ואמר: מקווה ישראל ה'. ומה אתם חושבים, הוא עשה בדיחה? אז התשובה היא שבפירוש לא! אלא שהרגיש שעצם הלהיות בין חסידים זה מטהר.

סוכות מול הרבי

היה פעם שאבי בא לקחת מהרבי ד' מינים לקהילה בנחלת הר חב"ד, הכל היה מוגש על השולחן והרבי הורה קלייבן - (=תבררו), אז היו שהתחילו להתעסק ולבדוק מה טוב ומה לא, ואז אבי אמר לעצמו: אתה עומד מול הרבי ובודק? לא מתאים... לקח כמה 'ערבות' וברח, והרבי חיך ומאוד נהנה מזה.

בכלל בנחלה היה כזה ביטוי 'יש לך ערבה'....

שמיני עצרת שמיני עצרת ושאמיל

היום, רוקדים כל הלילה הן בשמיני עצרת והן בשמחת תורה, אבל מה שאני זוכר לפני ג' תמוז, שבשמ"ע היו עושים תהלוכה וחוזרים עד 1 בלילה והולכים לישון כדי לאגור כוחות, ובשמח"ת היו רוקדים עד הבוקר.

ואז, בשמיני עצרת אחד אני וחבר שלי בשם עובדיה היינו ביחד ב770, שהיה ממש ריק, וביקשתי ממנו שישיר לי את ניגון שאמיל, ושר לי את זה שונה מאיך שאנחנו רגילים לשיר את זה, כי הכיר את זה מהעיירה בה גדל בהרי הקווקאז (מהאזור שממנו שאמיל הגיע)... ובניגון שלו שמעתי את מה שהרבי אומר בשיחה שזה ממש כמו יבבה, כמו התקיעה של השופר בראש השנה...

שמחת תורה היו מתגיירים

היה היה איזה גר צדק שהגיע בשמחת תורה ל-770 וראה את כל כמויות המשקה שנשפך ואמר: אם כל החברים שלי היו רואים את זה, כולם היו מתגיירים...

שמחת תורה

בשנים האחרונות של ר' דוד רסקין היה כבר קשה לו ללכת והלך עם כסא גלגלים ולא יכל לרדת למטה לזאל הגדול לכל ההמולה של שמחת תורה, אז היה מגיע עכ"פ לזאל למעלה, ואז שאלתי את הבחור שעזר לו: מה ר' דוד אומר? אז הבחור אמר: ר' דוד 'לא איתנו', שאלתי אותו: למה? אז הוא ענה: כי הוא מבקש לרדת למטה לכל הבלגן של שמחת תורה...

אמרתי לו: ר' דוד לא איתנו? אתה לא איתנו!!!...

(ר' י.ל. בשם אברמקע)

שבת בראשית

ממה להיזהר

חסידים היו מתוועדים בשבת בראשית על זה שהתורה לא מתחילה בסיפור על גדולת האבות וכו' אלא בזה ש"והנחש היה ערום" דבר ראשון צריך לדעת להיזהר מהקלוגינקער- מהיצר הרע.

ז' חשוון

ר' זושא פרטיזן אמר שהדבר הראשון שעושים אחרי תשרי שחוזרים לבית מהרבי, זה מתחילים לארוז את המזוודה לפעם הבאה שיסעו...

העניין של נסיעה לרבי היה בנפשו, אצל חסידים הדברים לא היו כפתגם, הם חיו את זה.

ר"ח כסלו (תשפ"ד) בקשר למצב בארה"ק

כפשוט שכולנו תפילה לעילוי נשמת הנרצחים לרפואת הנפגעים ולבריאות תושבי ארה"ק, וצריך שיהיה טוב ליהודים כפשוטו, ובשלימות: גאולה תיכף ומיד, התגלות הרבי מלך המשיח שליט"א.

וכמובן שאם בתשל"ד הרבי אמר להוסיף בהתוועדויות חסידיות ומתוך שמחה - בטח הדברים נוגעים גם עכשיו וביתר שאת!

בשיחה נוספת הרבי אמר אז שלכאורה איך אפשר לשמוח שיש מלחמה, והרבי ביאר שעל ידי ההתוועדות פועלים להמתיק את השר של אותה אומה למעלה, וכך ישראל ינצחו.

למעלה מהטבע

אני לא יכול להגיד שאני יודע את כל הפרטים שהיה בל"ח, אבל אני זוכר מה שמעתי מהחסידים, ומה דיברו אז.

ראו שהטבע לא בעל הבית על הרבי, חשבו שהמצב קשה אבל בפועל הרבי ניצח את כל המניעות ועיכובים.

כל הרופאים בצורה כזו או אחרת שראו את כל ההנהגה הניסית והאלוקית שהייתה נהיו חסידים.

להשפיע תורה

אחרי אירוע לב כזה, בשר ודם אם הוא מדבר זה מקשה עליו בגשמיות ויכול להזיק, אבל אצל הרבי ראו בגשמיות במוניטור (קוצב הלב) שהדיבור הביא הטבה בבריאות, ראו באופן מוחשי איך שכל העניין של הרבי זה להשפיע ולתת לחסידים, שיחות וכו'.

ועניין שני כמו שיודעים שהרבי אמר שקול הרעש של הלימוד תורה של הבחורים

לא מפריע לו ואדרבה מוסיף בבריאותו, אז מובן שדווקא עכשיו צריך יותר להתחזק בלימוד התורה גם מי שקשה לו ובפרט הבחורים.

אפילו מתנגדים עושים עכשיו פרסומים שלימוד תורה זה מה שמגן, אי הם עושים "לא לשמה" אבל עכשיו צריך לדבר רק חיובי, לעצום את העיניים מהפרטים השליליים ולראות את החיובי שבעניין.

לפני שנתיים שמעתי רב מתנגד שאמר לבחורים בישיבה שבגלל שכל אחד מכם הוא בפוטנציאל "גדול" וגדול פטור מלהתעסק עם אחרים, אז גם אתם פטורים.

ואז אמרתי לעצמי שזה הפוך מכל ההשקפה של חב"ד, אצלנו דווקא מי שיותר גדול יש לו יותר מחויבות לפעול ואדרבה אדמו"ר הזקן אומר שזה אפילו פועל עליו עצמו שמקבל כוחות יותר גבוהים - "נעשים מוחו וליבו זכים אלף פעמים ככה".

ב' כסלו

בב' כסלו תשמ"ח הרבי דיבר בחריפות על כך שהבחורים יצאו לראות את הספרים במקום לשבת וללמוד.

ורובם, כולל אני הקטן שראינו את המחזה הנורא ברחנו חזרה ל770.

אבל פינטו (פינחס גרינברג ע"ה) נשאר להקשיב, ושאלתי אותו אחרי זה: פינטו, איך לא ברכת?

אז הוא אמר לי: שהרבי מדבר, הוא מדבר למישהו, ולכן, גם אם מאוד קשה, צריך לעמוד ולשמוע מה שהרבי אומר...

(בחורים אומרים לי ששמעו על עוד אנשים שעמדו, מי שאני ראיתי זה פינטו...)

י"ט כסלו

מספר ר' יונה גלנטר על אביו ר' זלמן שכשהיה במחנות העקורים, עדיין לא היה ליובאוויטשער, ובאחד הימים ראה שנעמד שם אחד החסידים מבוגר עם זקן לבן (הי' זה ר' זלמן דוכמן ע"ה) וצעק: היינט (=היום) י"ט כסלו!!! הוא לא הסביר לא מה זה י"ט

כסלו ולא מי זה י"ט כסלו, אבל כשאביו ראה את האמת של האיש, הלך לשוחח איתו וכך מהשיחה ומהלימוד חסידות שכיוון את אביו ללמוד - נעשה חסיד חב"ד!

חנוכה

פך שמן

את הגימטריה של פך שמן בגימטריה תמים שמע אבי מר' ישראל נח הגדול בלניצקי, ואבא אמר אמר שהווארט הוא לא הגימטריא כמו זה שר' ישראל נח אמר את זה אבל בלי התפעלות - כלומר לא עשה צימעס מזה שאמר את זה...

טנק מבצעים

אברמקע עלה עם הבחורים על ה'טנק מבצעים' איתו יצאו הבחורים למבצעים בחנוכה ואמר לחיים והתוועד שבטנק צריך לשים גרטל כי זה מקום קדוש, וצריך לבקש ברכות - לא להיות טיפש!

'טנק של הרבי זה מקום מסוגל לבקש את כל הבקשות. אני בגיל 19 נהגתי על טנק, וכתבנו דו"ח לרבי על כל פרט'.

פינעף ליכט

היו חסידים שהיו מסתובבים עם מצה כל השנה שאם ישבו בתפיסה יהיה להם מצה לחג הפסח.

ר' יענקל זורוביצ'ער היה מסתובב כל השנה מספיק שמן לפינעף ליכטל' (נר חמישי של חנוכה) שהוא יום הגאולה של אדמו"ר הזקן ממאסר, בכדי שיוכל להדליק אז נרות חנוכה.

(פ.ט. אמר ששמע מאביו (ר' שלמה טאלער) ששמע מר' מוטל' בגירסה קצת שונה:

שהחסיד הנ"ל נסע בחנוכה עם עוד כמה חסידים ברכבת משא שחצתה את רוסיה מצד לצד ושאלו יהודים שהיו שם למי יש נרות? והוא לא ענה, ופתאום בנר החמישי הוציא מכיסו את הנרות, כי אמר שאותו לא מעניין מה עם שאר הימים, אצל חסידים חוגגים את פינפעף ליכט).

פורים

הפורים הראשון שהייתי כאן ואני זוכר טוב, זה תשמ"ה! אפשר לומר שאני כבר יותר 30 שנה בשאלה עם עצמי מה זה פורים של חסיד. כי אצל הרבי ראינו שזה לא צחוק, שפורים זה עניין רציני, אצל הרבי לא היו מתחפשים... אבל מצד שני שרים ויהי בימי אחשוורוש, וצריך שיהיה עד דלא ידע... אז כנראה אולי שהרבי תובע שזה יהיה ביחד, אבל ההתרשמות שקיבלת מהרבי שפורים זה יום רציני.

(יש סיפור מר' יואל כאהן, שבחור סיפר איזה בדיחה בפורים, אז ר' יואל אמר לו: מילא ט' באב תעשה צחוק - נו, אבל פורים? פורים זה יום רציני!. הכותב).

כ"ז אדר

לא מבינים

אולי יש מרצים שמשלמים להם כסף (ובינינו, שימשיכו כי ככה יש להם כסף להביא אוכל הביתה) להסביר מה זה כ"ז אדר וג' תמוז, אצלי זה תאריכים שאין לי מה להסביר בהם.

לא מובנים אצלי.

אני לא זוכר את כל הפרטים, אבל אני זוכר את התחושות.

הייתי מאוד מבולבל, אמרנו תהלים, רקדנו, בכינו.

אני טוען, שהמזכירות רימתה את החסידים ולא באמת אמרה את המצב האמיתי, אחד אומר המצב חמור, מזכיר שני אומר יום יומיים זה חולף... איבדנו את הביטחון במזכירות, הבלבול היה גדול.

שהי' את האירוע בל"ח ג'ימי הלך לבנק להוציא מזוודה של מזומנים לדאוג לרפואה של הרבי, אבל בנ"ב אירה וויס אמר לו: עכשיו זה לא הכסף, עכשיו צריך להגיד הרבה תהלים...

ידוע שג'ימי אמר על התקופה הזו שהחסידים נהפכו לרופאים, והרופאים נהפכו לחסידים...

שמעתי שאחרי המקווה, בכ"ז אדר הרבי ביקש מר' בנימין קליין לעצור בצד הכביש, ודיבר איתו ארוכות. שנים אחרי, ר' בנימין אמר לנו בהתוועדות שאם הייתם יודעים מה הרבי דיבר איתי אז - הייתם משתגעים...

אבל כמובן שלא אמר כלום... כי זה היה בנימין...

להגיד תהלים

אבי אמר לי בשם סביו ר' אלעזר גורליק שיש אצלנו קבלה מחסידים שכ"ז אדר זה יום שצריך לומר בו תהלים ולתת צדקה, והיה קורא לאבי כשהיה ילד לומר תהלים...

אבי אמר אבל שכבר לא רוצה לפרסם את זה היום, כי לא יאמינו לו...

אני כל כ"ז אדר אומר לילדים שיוסיפו באמירת תהלים ויתנו צדקה.

הרבי מתפלל עלינו

אני לא מבין מה קרה בכ"ז אדר ובכלל בכל התקופה הזאת. בכלל אצלנו לא אמרו הרבי חולה, חולה זה בגימטריא מ"ט, דיברו בעדינות, אמרו: הרבי לא מרגיש טוב.

נקודה שכן אפשר להתבונן בה, זה שהעניין שהיה עם הרבי באוהל היה בזמן שהרבי התפלל על חסידים...

אולי זה נקודה למחשבה, על מה זה רבי, מה זה משה רבינו.

מה נדרש היום

בכלל אני לא אוהב לציין את התאריכים האלו כהיסטוריה ונוסטלגיה, כי באמת הנקודה היא מה הרבי רוצה מאיתנו היום? וודאי לי שהרבי רוצה שנקיים את ההוראות שלו בשמחה, ונעשה לו נחת רוח.

לאנשים בבתי כנסת אני מסביר, שהרבי נותן הוראה הוא לא רק נותן הוראה אלא זה גם נתינת כח.

הרבי אומר בשיחה שהצמצום בשביל הגילוי, אז רוצים כבר היום את ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א.

אני זוכר שפרופסור ברנובר שיהיה בריא, הסביר שהיום על פי המדע, העולם צריך משיח. זה כבר בכלל לא קשור למשיחיסטים או לא, העולם, המצב המטורף בעולם, פשוט תובע וזועק שצריך כבר את ההתגלות של הרבי מלך המשיח שליט"א!

י"א ניסן

יום הולדת

היה יהודי שהתפלל כאן בבית כנסת בשם פרנסיס, והוא אמר: לרבי יש יום הולדת, אז צריך להביא לרבי עוגה.

איני זוכר באיזו שנה זה היה, אבל אני זוכר שהוא הביא את העוגה לרבי בהתוועדות.

שכולם ידעו

פעם ר' אהרן חיטריק ליווה את ר' אברהם מאיור לביתו אחרי התוועדות והוא היה אחרי הרבה לחיים, וכשהגיעו לדלת ר' אברהם עמד ליד הדלת וצעק את השם של אשתו 'אופען דע דור' (=לפתוח את הדלת) כך דפק איזה שעתיים, ור' אהרן כולו מתוסכל לא יודע איך לעזור לו, בסוף, אחרי כל הזמן שחיקו, ר' אברהם מוציא את המפתח מהגרטל

שעל הציצית ופותח, חיטריק אמר לו: אם היה לך מפתח, למה דפקת? אז ר' אברהם ענה לו: כי גם היא צריכה לדעת שהיום י"א ניסן!

חג הפסח

"מצה זו"

הייתי כאן במוצאי י"ג ניסן תשמ"ט, לא היו כל כך הרבה אנשים, וזכיתי לעמוד ממש קרוב לרבי מלך המשיח כשאמר את המאמר "מצה זו".

להגיד לכם שהבנתי כל מילה - לאו דווקא, אבל אני יכול להגיד לכם שהייתי בסמיכות לרבי ושמעתי כל מילה.

זה היה אחרי הפסקה של שלוש וחצי שנים שלא היה ניגון עם מאמר!!! הייתה התרגשות גדולה בין החסידים, רקדו והייתה שמחה מאוד גדולה.

מצות מצווה

ר' אברהם הערש כהן שהגיע מחסידות אלכסנדר התבטא שפסח באלכסנדר זה כמו תשרי אצל הרבי... אני לא יודע איך נראה פסח באלכסנדר...

אבל אצל הפולישער'ס בכלל עושים בערב פסח מצוות מצווה ושואגים "הלל נרצה".

היה שנה אחת שקניתי מצות מצווה אבל זה היה מאוד יקר, ואז שנה אחרי כבר החלטתי שההידורים שלי יהיו בדברים אחרים...

חריין

אצל אבי ערב פסח היה זמן מאוד רציני. (ר' זלמן לנדא סיפר:) הרבנית שטערנא שרה אמרה לרבי הרש"ב שישים פחות חריין במרור שלא יזיק לו בבריאות, ור' יענקל

לנדא ע"ה חיך מזה שהרבנית מעירה לרבי...

אברמקע: אבי היה מתעלף הרבה פעמים מהחוזק של החריין...

במה הרבי עסוק

אז הם עסוקים בלעשות את ה"מצות מצווה" שלהם, אבל במה הרבי מלך המשיח שליט"א ביזי (=עסוק) בערב חג הפסח? בלחלק לשלוחים שלו מצות שהולכים לסדרים ציבוריים ליהודים שלא יודעים יהדות... עם סירטוק של משי, שמי שיודע זה עניין מאוד גדול...

ואני זכיתי לקבל בעצמי מהרבי מצות לסדר ציבורי, וזה היה סדר לעולי רוסיה, והיה לי עם זה מופת מהרבי, אבל זה עניין בפני עצמו.

במה אתה דתי

היה פעם שהאדמו"ר מבעלז, רצה שדווקא יהודי דתי יטפל בו, ובסוף מצא אחד שקרא לעצמו דתי, ושאל אותו: האם אתה שומר שבת? אמר לא, מניח תפילין? אמר לא, והאדמו"ר לא ידע מה לעשות... ואז שאל אותו: האם אתה אוכל 'בורשט' בפסח... אמר כן! אמר לו: אם ככה, אתה יכול לטפל בי...

היה פעם סיפור עם אחד ממשפחה ידועה של חסידים שנהיה קומוניסט ואבי פינה בשבילו חדר בישיבה שיהיה לו מקום לישון...

שביעי של פסח

ר' דוד ור' בומי - סיפורים על ר' מוטל'

בליל שביעי של פסח (תשפ"ג) באזור 5 בבוקר התחלה התוועדות ספונטנית בתחילה בעמידה ופירמידות מסביבם ועבר בהמשך לישיבה עם לחיים על יין וכו' ר' בומי

פרידלנד התוועד עם ר' דוד נחשון, וסיפרו סיפורים מר' מוטל' קוזלינר.
 ר' בומי אמר שמכיר את ר' מוטל' ע"ה מנחלת הר חב"ד, ור' דוד ממסגרת פעולותיו ועבודתו.
 ר' דוד אמר שמוטל' היה מתארח אצלו לפעמים, ואשתו הייתה מכינה עבורו אוכל והיה מאוד נהנה.
 ושר' מוטל' הזמין אותו ואת ר' זלמן אבלסקי (השווער שלו) לכל שמחה משפחתית שהיה לו.
 ר' בומי אמר שישב הרבה אצל מוטל' בהתוועדויות.
 (לתועלת הקוראים הסיפורים שסופרו בהתוועדות שובצו כאן בחוברת לפי קטגוריות).

ל"ג בעומר - מה רשב"י אמר

יש כאלה שמספרים סיפורים מה רשב"י עשה שיצא מהמערה וכו' אם אתם שואלים אותי, הסיפור היה כך: רשב"י יצא מהמערה ושאל: מה קורה? למה החסידים לא מתוועדים?!...

חג השבועות

10 הדיברות

למה דווקא הרבי עושה שטורעם מהעניין של 10 הדיברות לאנשים נשים וטף? למה איזה אדמו"ר אחר שגם עושה מזה קאך?

כי הרבי הוא המשה רבינו של הדור, ולכן הוא מביא את כל עם ישראל למעמד הר סיני מחדש, שזה מתי שבבית כנסת שקוראים את 10 הדיברות, ולכן חשוב לו שכולם יבואו לשמוע עד לתינוק שבעריסה.

בר מצרא

שהבחורים מגיעים בחג השבועות לפולישער'ס בבורו פארק, ומתחילים להגיד שמשנה רבינו בא לקבל את התורה, המלאכים שאלו: למה מגיע לו ולא לנו? ואז כל הפולישער'ס צועקים: תביא כל ביאור, רק לא בר מצרא...

(יש שיחה ידועה של הרבי מה"מ שליט"א בחלק ח"י בלקו"ש שהרבי מסביר שיסוד הטענה של המלאכים שהתורה מגיעה להם הייתה מצד "דינא דבר מצרא", שהם שכנים של ה', ובהלכה מופיע שמי שרוצה למכור את השדה שלו, דבר ראשון צריך להציע לשכנו לקנות. וזו שיחה מאוד מפורסמת שהרבי שוזר בה נגלה ועומק חסידות כאחד. ותמים שמגיע למקום של בני תורה, חוזר כזו שיחה כי זה מאוד תופס ומרשים וכו'...

אז הנקודה היא שהפולישער'ס שמעו את זה מהחב"דניקים כל כך הרבה פעמים, עד שאומרים "רק לא בר מצרא"...) .

ובפנימיות

הרבי מאחל במכתבים לחג השבועות "קבלת התורה בשמחה ובפנימיות", פעם אבי שאל מה הפשט "בשמחה ובפנימיות"?

וביאר על פי סיפור שהיה עם הרבי הצ"צ שאמר לחסיד שעל חסידשע שחיטה צריך מסירות נפש, ובאותה תקופה המתנגדים בעיר רצו שמתנגד יהיה השוחט, והגיע אותו חסיד שעבד כאיש פשוט, ואמר לרב שהוא רוצה שהשוחט של העיירה יהיה חסיד, והרב צחק מאוד וצעק עליו "עם הארץ" ב' פעמים ואמר החסיד שישאל אותו איזה קטע שרוצה במהרש"א והוא יחזור לו את זה בעל פה, והרב רק בשביל הבדיחה בחר קטע ואכן ראה שהחסיד שולט היטב בכל הנכתב ומתוך שכל כך התפעל מגודל הבקיאות, ואמר שבזכותו יאפשר שהשוחט יהיה חסיד (כמובן שאחרי זה נעשה רעש בעיר שהאיש הפשוט הוא בעצם 'גדול בתורה' וכו').

אז אבי ביאר שמה זה 'בפנימיות'? שהחסיד היה מוכן לגלות את הפנימיות שלו, למרות שאז כבר לא יוכל לעבוד את ה' בהצנע לכת וכו' בשביל קיום ההוראה שקיבל מהרבי.

מוותר בשביל הזולת

ר' מיכאל דבורקין נפטר בערב שבועות תש"ט, והיה אז אצל משפחת גורדון כשנפטר, ואז מצד המשטרה לא נתנו לקבור לפני שידעו בוודאות שזה לא על רקע מסויים אלא אכן טבעי,

והרבי (אז, הרמ"ש) רצה שר' מיכאל יובא לקבר ישראל לפני החג, וביקש מהד"ר (נס היה שמו) שיכתוב זה אכן היה טבעי, והרבי אמר לו שייתן לו עבור זה את העולם הבא שלו/ גירסא אחרת: "עימי במחיצתי".

(י"א שהרופא היה יהודי מעניין, והוא עצמו דרש/ התנה זאת מהרבי. הכותב).

ואכן אותו רופא התרצה ואישר שנפטר באופן טבעי וכך הובא ר' מיכאל דבורקין לקבר ישראל.

(סיפור דומה יש על הבעש"ט, שאמרו לו על עניין מסויים שעשה שבגלל זה עכשיו אין לך עוה"ב, ואז שמח ואמר שעכשיו אפשר לעבוד את ה' "לשמה". הכותב).

לתפוס הזדמנויות (התוועדות מסוף חודש סיוון)

הרבי אומר בהיום יום של כ"ד סיון שהשואל במה ההתקשרות צריך להתחבר עם תלמידי התמימים שהם לומדים ומתוועדים.

אם רוצים להיות מקושרים לרבי, צריכים להיות מחוברים לתמימים!

הרבי אומר במכתב באגרות קודש, שכתוב בגמרא, שאם הגוף נמצא בבור והראש נמצא מחוץ לבור, אזי הגוף הולך אחרי הראש וזה נחשב שאתה מחוץ לבור, גופא בתר רישא אזיל.

שיש לחסיד קשיים ולא יודע מה לעשות, צריך לחזק את ההתקשרות שלו לרבי, לראש, ואז הוא יצא מהבור, מכל הקשיים.

מגיעים ימים עדינים ומאוד מיוחדים, ר"ח תמוז, ל' סיון ש770 הבית של הרבי נפתח.

צריך לתפוס את ההזדמנות, אבל הרב יש לי מחשבות זרות... אל תבזבז את המחשבות זרות על חודש כזה יקר...

אלול

בכלל אצל ישיבות של מתנגדים יש 'זמן אלול', אצלנו זה זמן של "המלך בשדה", הרבי אומר בשיחות שהעצמות של המלך נמצא דווקא באלול.

כל חסיד חב"ד שלומד את השיחות והמאמרים של הרבי על אלול יודע שאצל הרבי אלול זה משהו אחר לגמרי.

קומט ח"י אלול, וזה לא פשוט, אלטר רבי, הבעש"ט.

אני לא מבין בנשמות חדשות, ולא מה זה האלטר רבי.

אבל אני יודע שזה חב"ד, וצריך להתוועד.

סיפורים נוספים

להלן סיפורים נוספים מר' מענדל פוטרפס ור' מוטל קוזלינר.
ובהמשך סיפורים נוספים ששמע על רבותינו נשיאנו ובכלל על חסידים.

ר' מענדל פוטרפס הנשמה מבינה

פעם בהתוועדות אמר בחור לר' מענדל שאינו מבין מה שהוא מדבר בהתוועדות (אידיש) אז ר' מענדל אמר לו: הנשמה מבינה, וכשביקש שידבר ברוסית, אמר לו ר' מענדל: הנשמה אינה מבינה רוסית...

שאלות באמונה

היה בחור שהיה לו שאלות באמונה והלך לר' מענדל, אז ר' מענדל אמר לו שלא רוצה לענות לו, כי עצם השאלה נובעת מהיצר הרע.
לאחר שנים פגשתי אותו, שלא היה כבר כל כך בגילוי בדרך התורה והיהדות, ואמר לי שמודה שר' מענדל צדק.
(לכאורה כוונת הדברים היא שיש דברים שהדרך לטפל בהם היא על ידי שלא מתייחסים עליהם וכך הם מתבטלים. הכותב).

איך לברוח

כשר' מענדל היה בכלא, כמה מהצעירים תכננו לברוח באמצעות המפות שהראו

להם בדיוק כיצד השטח בנוי, היכן ההר המפל והגשר, וכך ידעו איך הדרך הטובה ביותר לבריחה.

והם לא פחדו לעשות זאת בפני ר' מענדל כי הוא היה נאמן עליהם.

וראה את אחד הצעירים מבקש מאסיר מבוגר שיכתוב לו את הדרך על המפה כדי שידע בדיוק איך הולכים.

פני הזקן הרצינו והוא אמר לצעיר: אם לא יהיה לך את הפוטוגרפייה (מפת טווי שטח) על הנשמה (חקוקה בך) לא תצליח לברוח מכאן לעולם.

ר' מענדל התוועד שאחרי כל מה שכתוב בספרים, הדברים צריכים להיות חקוקים בנו ולבוא מאיתנו, ודווקא כך הם ייעשו בצורה אמיתית ונכונה.

גם אחרי רוסייה

בתשל"א שיצאנו מרוסייה ר' מענדל אמר לאבי שלא ישכח את מה שברל' יפה אמר לו בהתוועדות, ברל' היה חסיד מאוד גדול שעזר הרבה לחסידים ברוסייה, והוא אמר לאבי שכתוב בגמרא ש"הוא השטן, הוא היצה"ר, הוא מלאך המוות" אל תחשוב שתצא מהשערים של רוסייה היצר הרע יברח, כי הוא 'מלאך המוות' ולמלאך גם יש כנפיים, הוא יכול לבוא לכל מקום ולהיכנס גם דרך החלון.

מעשה בפרופסורים

פעם הגיעו לר' מענדל אנשים שאמרו שהם פרופסורים שחוקרים את 'האדם' והם רוצים לדעת מאיפה יש לחסידים את הכוח להמשיך להילחם ולשאר אין (לשאר החסידיות או יהודים אחרים), ור' מענדל לא ענה להם, ואחר כך אמר עוד ברוסייה לפני שיצא לחסידים האחרים: "נראה לכם שלא ידעתי שהם הק.ג.ב? כל המטרה שלהם הייתה לברר מי אחראי על כולם, לדעת דברים על הרבי, ומי בדיוק מעביר מסרים, הם רצו לדעת הכל!"

שאלו אותו: איך ידעת לזהות? הרי באמת היו נראים חוקרים...

ר' מענדל ענה שמדובר בזמן מלחמה והאנשים האלה מגיעים מדושני עונג עם לחיים אדומות, כרס גדולה, חולצות יפות וחפטים, הבנתי שהם בחיים לא יכולים להיות פרופסורים, כי ידוע שהפרופסורים סבלו הרבה מהממשל, וממילא ידעתי שהם בטוח מהק.ג.ב. .

ר' מוטל' קוזלינר לשאול את זקני אנ"ש

ר' דוד נחשון סיפר שבתשמ"ח שהוא ואבי טאוב (ע"ה) רצו להיכנס בעובי הקורה בכל העניין של שיפוץ ותיקון ציוני רבותינו נשיאנו, והיו כל מיני שאלות שהתעוררו האם להיכנס לזה ובאיזה אופן לפעול, בפרט שברוסיה של אז הערימו קשיים על האנשים שנכנסים והיו עלולים לחשוד בהם, שאלו את הרבי על כך והרבי הורה להם לשאול את זקני אנ"ש, כשהייתה שאלה האם להכניס את ר' מוטל' כחלק מהועדה שהרי היה אז יחסית צעיר, ר' מענדל אמר שר' מוטל' הוא בגדר של זקני אנ"ש וצריך להכניס אותו (ובאמת, זה לא היה סתם כי ר' מוטל' היה קשור בהקמת ציוני רבותינו נשיאנו כשהיה מאחורי מסך הברזל).

דיוק

בקשר למישהו שסיפור בצורה לא מדוייקת אני רוצה לומר רק דבר אחד: ידוע לי שאבא נסע פעם 3 שעות ברכבת כדי לברר על סיפור עד כמה הוא מדוייק.

עסקנות

אבי אמר שאפשר להיות עסקן ציבורי 40 שנה, אבל צריך להיזהר כי ברגע אחד אפשר להפוך לפוליטיקאי.

חב"ד זה נקודה

אבא התוועד פעם עם סטודנטים ואחד שאל איך אומרים בברכת 'שהחיינו' לשלוש רגלים, בחיריק או בסגול, ואז אבא התוועד לילה שלם, שמה זה משנה כך או כך אבל צריך לדעת שחב"ד איז א איין נקודה (=נקודה אחת).

אני לא שייך

שמעתי מאבי שבליובאוויטש היו אומרים שחסיד לא יאמר על עצמו אני לא עובד. כך צריך לדעת גם אצלנו שיש כאלה שאומרים על עצמם 'אני לא שייך' אבל באמת אין כזה דבר כי בעצם של יהודי הוא שייך אלא שלפעמים הישות מפריעה.

טרוניא

יש מאמר של הרבי רי"צ "אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו", פעם בהתוועדות אחד שאל יש איזה מאמר של הרבי "אין הקב"ה", אז אבי אמר שלא יכול להיות לרבי כזה מאמר וחסידים קראו למאמר הזה "טרוניא".

פנימי

שמעתי מאבי שמה זה פנימי? מי שעושה מה שכולם עושים (היינו שפנימי עושה הכל אבל בלי 'בליטות' שיראו שהנה 'עשיתי כך וכך').

מידת החסד

פעם ביחידות של ר' מוטל' לקראת חזרתו לארץ הורה לו הרבי לקנות משהו לאשתו וכשהוא אמר לרבי שהוא לא מבין כלום בזה הרבי אמר לו שיבקש עזרה מהחסידים ב770, מישוהו נרתם מייד לעזור והציע לקנות חלוק, ושאל את ר' מוטל איזה מידה אשתך ר' מוטל ענה לו 'אשתי היא מידת החסד'.

רבותינו נשיאנו

הבעש"ט

"עלינו"

שמעתי מאבי ששמע מחסידים שכשהבעש"ט היה מגיע לקטע ב"עלינו", שהם משתחוים וכו' היה אוחז בגרטל שלו ואומר "אובער - איך בין א איד!" (=אבל אני - יהודי!).

במה עסוקים

שמעתי מחסידים שפעם אחת הבעש"ט לתלמיד חכם אחד: הייתי מאוד רוצה להיות כמוך ללמוד תורה כל היום, אבל אני עסוק בלהתקשר עם הקב"ה.

(ככה זה החב"דניקים, לא כולם למדנים, לא בקיאים בכל הש"ס, אבל עובדי ה'...)

הרבי האמצעי

נשמות בצעיפים

היה חסיד פשוט של הרבי האמצעי שהיה בשעת אמירת מאמר של הרבי האמצעי שמע את הרבי אומר: "נשמות און פאטשיילעס", הרבי אמר נשמות דאצילות, והוא שמע/הבין נשמות און פאטשיילעס, שנשמות נתקעו בצעיפים.

כשחזר לעיירה, פרץ בבכי חסר מעצורים, ואמר לאנשי העיירה שהרבי דיבר על כך שיש נשמות שנתקעו בצעיפים וכואב לו על כך.

הגיע חסיד משכיל ששמע את דברי הנ"ל וכשנסע לרבי סיפר לרבי שהחסיד ההוא לא הבין את דברי הרבי נכונה, ענה לו הרבי: אתה חושב שאתה הבנת? מי אמר לך? אולי אתה לא הבנת, ודווקא הוא כן הבין...

הרבי הצ"צ

נישט

שמעתי מר' מאיר איטקין שבזמן הצ"צ לפעמים היה עונה תשובות קצרות במילה אחת ובניו לאחר מכן היו כותבים את הדברים באריכות יותר ופעם אחת הגיעה שאלה של אחד לצ"צ והצ"צ ענה מילה אחת 'נישט' (=אין) אז חסידים אמרו ביניהם (בקשר לזה שהרב ששאל חתם על עצמו מו"צ דק"ק ארקא (שם מקום)): נישט מו"צ און נישט ק"ק און נישט ארקע.

(לכאורה הסיפור בא לבטאות זלזול במי ששואל את הרבי שאלות לא לעניין. הכותב).

הרבי המהר"ש

היחס למאמר

שמעתי מחסידים: פעם אדמו"ר מהר"ש הזדמן לעיירה (קודם הנשיאות) ובקשו ממנו שיאמר תורה, ולא רצה, ואמרו לו שזה מנהג המקום, ואחר ששמע זאת כרך מפית על ידיו, חגר גארטל, ואמר מאמר. היה זה יום חול וכנראה לאחר שלמדו עין יעקב, וממילא שהרבי סיים את דבריו, נעמד הגבאי ואוטומטית הכריז "רבי חנניא...יתגדל..." ואמר הרבי מהר"ש: "אוועק גע'הרג'ט א מאמר!" (=הרגת את המאמר).

הרבי הרש"ב

קריאת שמע של הרבי רש"ב

שמעתי מר' מענדל מרוזוב ע"ה שהרבי רש"ב היה מנגן לעצמו את המילים "שמע ישראל, ה' אלוקינו, ה' אחד" בניגון של האלטר רבי ("כאייל תערוג") והיה מוסיף - אוףףף!!!

למה הגעתם

שמעתי מאבי ששמע מחסידים, שהרבי רש"ב קרא לעסקנים בקשר לזה שרוצה לייסד תומכי תמימים, אז העסקנים אמרו לרבי שלא כדאי להקים ישיבה וזה מיותר, אז הרבי רש"ב אמר להם: הגעתם לכאן על מנת לשמוע ולא בכדי להביע דיעות.

חסיד צריך להתבטל לרבי ותמיד צריך לזכור שהרבי יסתדר ומסתדר בלעדינו, אלא שזיכה אותנו לפעול בשליחותו.

הרבי הריי"צ לחיים ולא למוות

ר' מענדל קפלן היה חסיד של הרבי הרש"ב, ואחרי ב' ניסן תר"פ היה בשבר מאוד גדול, והחליט לנסוע לרוסטוב, בדרך לרוסטוב עלו קוזקים פורעים על הרכבת בה נסע, חלק מהנוסעים רצחו, חלק בזזו, והוא נזרק מהרכבת תוך כדי נסיעה, מצבו היה חמור ורק ביום המחרת עובדי הרכבת נתנו לו טיפול ממש קל והוצרך לעבור לבית רפואה רציני יותר כדי לטפל בו, למרות שהיה זה קודם שהרבי הריי"צ קיבל על עצמו את הנשיאות בגלוי ר' מענדל שלח לרבי מכתבים בקשר עם מצבו ובאחד מהם כתב: "אנא לעורר רחמים רבים עלי שאזכה לבוא לקבר ישראל".

אחרי שהתאושש קצת ממצבו המשיך לרוסטוב והגיע לשם לפני חג הסוכות, בשמחת תורה (תרפ"א) אמר הרבי לר' מענדל בלהט: "כיצד זה כותב יהודי 'פדיונות' ומבקש רחמים שיזכה לקבורת ישראל? יהודי צריך לבקש חיים ולא קבורה!" כך אמר לו הרבי כמה פעמים התרגשות גדולה.

לקחת אחריות

שמעתי מאבי שר' שמחה גורדצקי החביא סכום כסף גדול עבור תומכי תמימים מתחת למכנסיו, ואיכשהו ברוסיה עלו על זה שיש בידו כסף ושדדו ממנו את כספו,

והלך לרבי הרי"צ וסיפר לו את המעשה שקרה ושאל אותו מה לעשות, אז הרבי ענה לו שיחזיר את הסכום לאט לאט...

(הוא אומר שגנבו לו והרבי לא אומר לו זה לא באשמתך, אלא יש כאן סכום שהיה צריך להגיע לתומכי תמימים והוא צריך להגיע, אי גנבו לך, נו אז תחזיר לאט לאט אבל אתה צריך להחזיר...)

וחסידים התוועדו על כך שיש שומר חינוך ויש שומר שכר, שומר חינוך - פטור, אבל שומר שכר אם נגנב - חייב, ולמה? כי הוא לקח אחריות, וזה מה שהרבי רמז לר' שמחה בתשובה, חסיד זה אחד שלוקח אחריות! חסיד שאומר אני דתי אבל לא לוקח אחריות, הוא לא דתי הוא היפי! ההיפיס התקרבו לאלוקים בלי לקחת אחריות... חסיד זה אחד שלוקח אחריות, כמובן לפי כליו שלא יהיה שבירת הכלים אבל לוקח אחריות!

מהרבי מלך המשיח שליט"א רק מה שה' אמר

פעם הבחורים אמרו לרש"ג שישאל את הרבי בסעודה: איך יתכן שנחשון בן עמינדב קפץ למים ולא משה רבינו עם כל גודל מעלתו? אז הרבי ענה: שמשה עניינו לחבר את היהודים עם הקב"ה וממילא עושה רק מה שה' אמר לו - ומכיון שלא נצטווה לא קפץ.

(ראה ליל שביעי של פסח תשכ"ה, המלך במסיבו ח"א ע' צ')

היחס לקרליבך

היה אירוע שקרליבך עשה באוסטרליא, ור' יצחק דוד גרונר שאל את הרבי מה צריך להיות היחס לאירועים שעושה? אז הרבי ענה שלא צריך להיות לזה קשר לליובאוויטש, אבל כאדם פרטי ברור שעליו לקרב אותו

להלן המענה בלשון קודשו:

[ועש"ק קדושים, ה' אייר, תשכ"ה]

מענה להשליח ר' יצחק דוד גראנער ששאל ע"ד אופן היחס לזמר מסויים שהגיע

לביקור באוסטרליא (תשורה וילהלם ו' תמוז תשפ"א ע' 29. והעתקת המזכיר):
 פשוט: 1) שאין לליובאוויטש להשתתף בקאנצ' כהנ"ל, ולא לקבל כל רווח מזה וכו'
 - באיזה אופן שיהי'.
 פשוט ג"כ 2) שבתור איש פרטי - עליו דוקא לקרבו וכו'.
 ופלא גדול הספק, ופלא גדול על השואל - אָף אריינציען (= להכניס) אותי בכ"ז,
 כשכהנ"ל מפורש בשו"ע. והתערבותי יכולה לפעול רק נפילת רוח ללא תועלת
 בהמדובר.

קירוב

הסטודנטים והסטודנטיות היו מגיעים לשבת כאן ב770, שבת עם הרבי, והשיא היה
 בהתוועדות של הרבי, ואחריה היו הרבה פעמים כאלו שכתוצאה מהשבת שינו את
 החיים שלהם.

אחרי השבת המרוממת, היו מציעים במוצאי שבת לבנות לבוא למדרשייה במיניסוטה
 ולבנים לבוא לישיבת 'הדר תורה' או לישיבה במוריסטאון, ואז היה איזה 6-7 בחורות
 או בחורים שהיו מחליטים להגיע.

שבת אחת פתאום הייתה התעוררות והיו עשרות שרצו לבוא למדרשייה, וזה יצא
 עלות מאוד גדולה ההוצאות של הנסיעות וכו' והמארגנים כתבו לרבי שאין להם מספיק
 כסף ואז הרבי שלח להם צ'ק מהמזכירות כדי לכסות את ההוצאה.

הערות

שהייתי במערכת הערות ב'תורת אמת' הרבי שלח לי מכתב עם הוספה - "בהצלחה
 בעבודת הקודש", ויש לי את המכתב עד היום חתום בחתימת יד קודשו של הרבי.

אצלי השאלה הפוכה

חסיד סאטמער נכנס לרבי ליחידות והרבי אמר לו ניכר שאתה נמנה על חסידי סאטמער והיות שלאחרונה היה יום הילולא בסאטמער על כן כדאי שתאמר איזה דבר תורה מרבך ואמר היהודי שהסאטמער רבי שאל על מה שכתוב בגמרא בחגיגה (כז, ע"א) ש"אפילו פושעי ישראל מלאים במצוות כרימון" ואיך שייך שלפושעי ישראל יהיה ריבוי מצוות והרבי הפסיק אותו ואמר שגם אני למדתי את הגמרא הזאת רק שאצלי השאלה היא הפוכה: אם הם מלאים מצוות כרימון איך שייך לקרוא להם פושעי ישראל?!

הרבי לימד את אותו יהודי איך ההסתכלות של רבי, של חב"ד, על יהודי וגם אם אתה רואה שתי צדדים למטבע, מה מודגש אצלך.

שהרבי מדבר

כשהטלוויזיה הייתה עושה שידור מההתוועדויות של י' שבט וי"א ניסן בשנות המ"מים - אני זוכר שהרבי דיבר על רגע של שתיקה, 7 מצות בני נח - דברים הכי פשוטים - "ישבו של עולם". ובקיץ (בתמוז) כשהרבי התוועד ולא היה שידור לטלוויזיה, הרבי דיבר דברים מאוד עמוקים.

סיפורים ווארטים

דבר חי

בזמן האלטר רבי היה חסיד שלא היה לו ר' אז היה אומר שחסיד נישט פוטייט (כי היה לו י' במקום ר' ולכן אמר פוטייט במקום פוטרט=תמונה) כלומר שחסיד הוא לא תמונה (דבר דומם) אלא חסיד הוא דבר חי.

עדינות

היו חסידים בקרמנצ'וג שהיו חושבים חסידות ומלטפים את הכלב, תוך כדי (צויין לגריעותא שהאלוקות אצלם הייתה בגסות).

משה אמת

היה סיפור עם יהודי דל אמצעים שנפטר בעיירה נעוועל, והשאיר את אשתו 21 ילדיו וכתב להם צוואה, שראו האישה וילידיה שיש צוואה, התחילו לחשוב מה כתוב בה, ואולי היה כסף שצבר במהלך החיים, והשאיר להם כדי שיהיה להם איך לחיות 'ביום שאחרי', לפועל - פתחו את הצוואה ובה היה כתוב: "משה אמת ותורתו אמת ואנו אין לנו אלא דברי בן עמרם!" זאת הייתה כל הצוואה.

הנקודה היא שאחרי כל הכסף זה הדבר היחיד שבאמת עניין אותו אותו, וזה מה שהיה חשוב לו להעביר.

קלאטקע

ר' אהרן רובשקין ע"ה (אבא של ר' משה רובשקין שיחי') סיפר לי שהיה דבר בעיירות של פעם שהיה נקרא 'קלאטקע', העיירה הייתה נראית בצורת ח', ואז היה את הביוב ומעל זה כדי שלא יהיה ריח מסריח שיוצאים מהבית היה חתיכות עצים עליהם היו עולים והעצים האלו היו נקראים 'קלאטקע'.

בחור צריך לדעת, שחסיד הוא 'קלאטקע' והפשט בזה הוא - לא שהוא לא יודע שיש זבל, הוא יודע שיש, והוא מעליו - הוא בז לו.

להרוג סיפור

חז"ק סיפר שהיה אילם שהלך ביער ולפתע ניצב מולו דוב גדול ואימתני ומכיוון שהיה אילם לא יכל לצעוק לעזרה, הדוב החל לרוץ אחריו והוא החל לברוח, וכך האיש והדוב ניהלו מרדף סביב אחד העצים הגדולים שם כמה שעות עד שהדוב התעייף ואז האילם זרק עליו אבן והצליח להרוג אותו, כולו שמח שהצליח להינצל מהדוב הלך למקום יישוב בני אדם ורצה לספר את הסיפור הניסי שהיה לו, אך הוא אילם ולא יכל לפצות את פיו, ומתוך גודל הצער והכאב שלא יכל לספר את מה שעבר עליו - נפל ומת. שאל אחד הנוכחים בהתוועדות את חז"ק: א"כ מניין אנחנו יודעים את הסיפור? ענה לו חז"ק: למה אתה צריך להרוג סיפור טוב?!

לא מאוחר

היה אחד מגדולי החסידים, שהגיע לרבי לראשונה אחרי קבלת הנשיאות בתשי"ד, ולמרות שלכאורה עברו רק שנים מועטות מי' שבט תשי"א, וגם הרבי לא התוועד אז כל שבת, אבל אחרי שהיה בהתוועדות אחת של הרבי, אמר: 'הגעתי כבר מאוד מאוחר...'. כלומר שהרבי התקדם כל כך קדימה ועד כמה הרבה הוא פיספס, היה עליו לעשות הכל כדי להגיע לפני... ועוד לא ידע אז את כל מה שיהיה בהמשך... שיהיה מבצעים, ובתי חב"ד בכל העולם, וצבאות ה', ואות בספר תורה, וכל העניין של משיח...

תהיה בעל הבית

ר' חיים משה אלפרוביץ' אמר: מילא הדיבור והמעשה השני מפריע לך לשלוט, כי מסתכל עליך וכו' אבל על המחשבה - הרי אתה יכול להיות בעל הבית!

מתחיל עם השלוחים

מתי שהיה את הסיפור עם גבי הולצברג בבומבי, אברמקע התוועד ב770 והיה מאוד נסער ומתוח ואמר: לרבי יש חיילים, וזה השלוחים - שלוחו של אדם כמותו, והס"מ מנסה להתחיל עם הרבי, ומי שמתחיל עם הרבי - יגמור ברע.

(ר' י.ל. בשם אברמקע)

לברך יהודים

פעם הייתי סנדק בברית שהתקיימה ב-770 וביקשו ממני לתת ברכות, ואמרתי בהתחלה כאן רק הרבי מברך, אבל אמרו לי שאנשים באמת רוצים להתברך ושלא אמנע, אז התגברתי על עצמי ובירכתי, ואמרתי- שאדרבה לא רק שזה לא סותר לזה שצריך לקבל ברכות רק מהרבי אלא אדרבה בזכות הרבי חסיד מקבל את הכוח לברך יהודים.

בכוח המשלח

פעם הרב חדקוב פנה לשליח וביקש ממנו לעשות פרוייקט גדול וחדש, ואמר השליח: רק עכשיו סיימתי לשלם על הפרוייקט הקודם ומניין אביא עכשיו עוד כסף, ענה לו חדקוב: אם אתה חושב שסיימת לשלם את הפרוייקט הקודם בכוח שלך - אתה אכן צודק ולא צריך לבקש ממך דבר, אבל אם אתה מבין שזה בכח של הרבי - אז מה אכפת לך?

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

שלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש

נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית - בשורת הגאולה - "לאלתר לגאולה"

ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש

לזכות

התמימים חיילי בית דוד בכלל ו**קבוצה פ"ב** בפרט
להצלחה רבה ומופלגה בעל ענייניהם
מתוך הרחבה ומנוחת הנפש
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא
בקבלת פני משיח צדקנו -
כ"ק אדמו"ר שליט"א
יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם
תיכף ומי"ד ממ"ש, נאו!

לזכות

החתן הרה"ת **שלום דובער**

והכלה המהוללה **אודיה**

שיזכו להקים בית נאמן בישראל

על יסודי התורה והמצווה

כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות,

ויזכו לבצע בפועל את רצונו הק'

של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להקים בית חב"ד שמושתת וחדור בשליחות היחידה

שהזמן גרמא - קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש

מתוך עשירות מופלגה והרחבה בגשמיות

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד

לזכות
כ"ק אדמו"ר
שליט"א מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

"נישואין דכל אחד ואחת
מישראל (גם איש פרטי)
הוא ענין הקשור עם
הנישואין דכנסת ישראל
והקב"ה בימות המשיח
שלכן מסיימים וחותרים
השבע ברכות דנישואין
בענין הגאולה "מהרה כו'
ישמע בערי יהודה ובחוצות
ירושלים וגו'"
(דבר מלכות ש"פ תצא י"ד אלול
ה'תנש"א - מוגה)